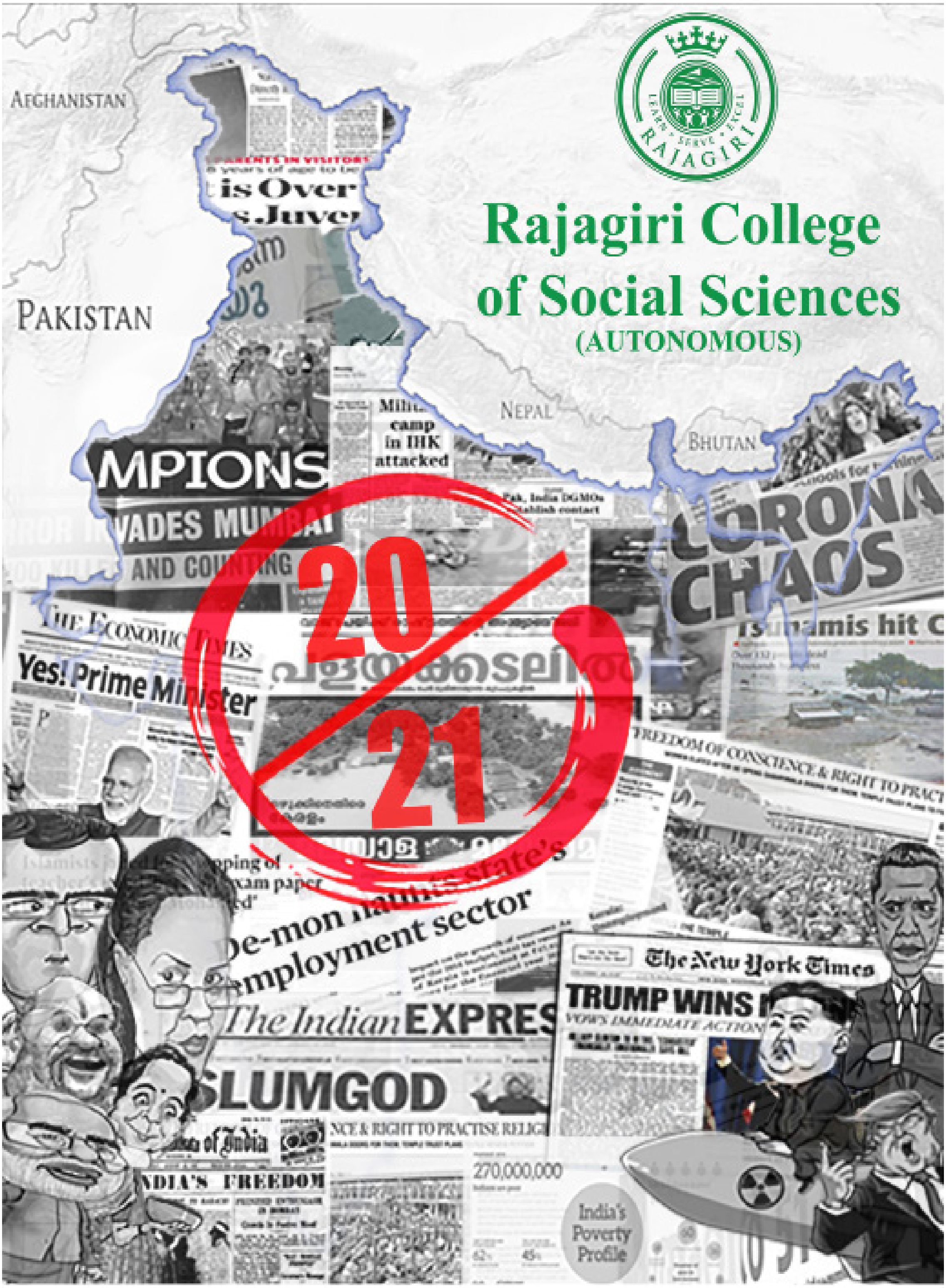

Rajagiri College of Social Sciences
(AUTONOMOUS)

COLLEGE UNION MAGAZINE 2019-20

Statement of Ownership

Place of Publication:
Ernakulam

Periodicity of Publication:
Annual

Publishers Name:
Dr. Binoy Joseph

Nationality:
Indian

Address:
Rajagiri College of Social Sciences (Autonomous)
Ernakulam

Printed at: Sudarsanan & Sons Reprographics Pvt Ltd
Kinfra Hi Tech Park
Kalamassery

Cover
Bibith K Mathew
Jose John Mavely

Art
Sreelakshmi D
Nongmaithem Jerina
Neetha Vargheese
Abhirami Lakshman

Layout
Bibith K Mathew
Jose John Mavely

Editor in Chief
Dr. Binoy Joseph

Staff Editors
Sisha S
Gokul M Nair

Student Editor in Chief
Anaswara Kurian

Union Advisor
Dr. Jaya Vijayan

**“Where the mind is without fear
and the head is held high,
where knowledge is free.
Where the world has not been broken up into fragments by narrow domestic walls.
Where words come out from the depth of truth,
where tireless striving stretches its arms toward perfection.
Where the clear stream of reason has not lost it's way
into the dreary desert sand of dead habit.
Where the mind is led forward by thee
into ever widening thought and action.
In to that heaven of freedom, my father,
LET MY COUNTRY AWAKE!”**

Rabindranath Tagore, Gitanjali

MANAGEMENT COUNCIL

Rev. Dr. Jose Kuriedeth CMI
Province

Rev. Dr. Mathew Vattathara CMI
Director

Rev. Dr. Saju M.D. CMI
Asst. Director

Dr. Joseph I. Injodey
Executive Director

Dr. Binoy Joseph
Principal

Rev. Fr. Francis Sebastian CMI
Admin. Council Coordinator

Rev. Fr. Shinto Joseph CMI
Admin. Council Member

Rev. Fr. Rintle Mathew CMI
Admin. Council Member

Rev. Fr. Reginold John CMI
Admin. Council Member

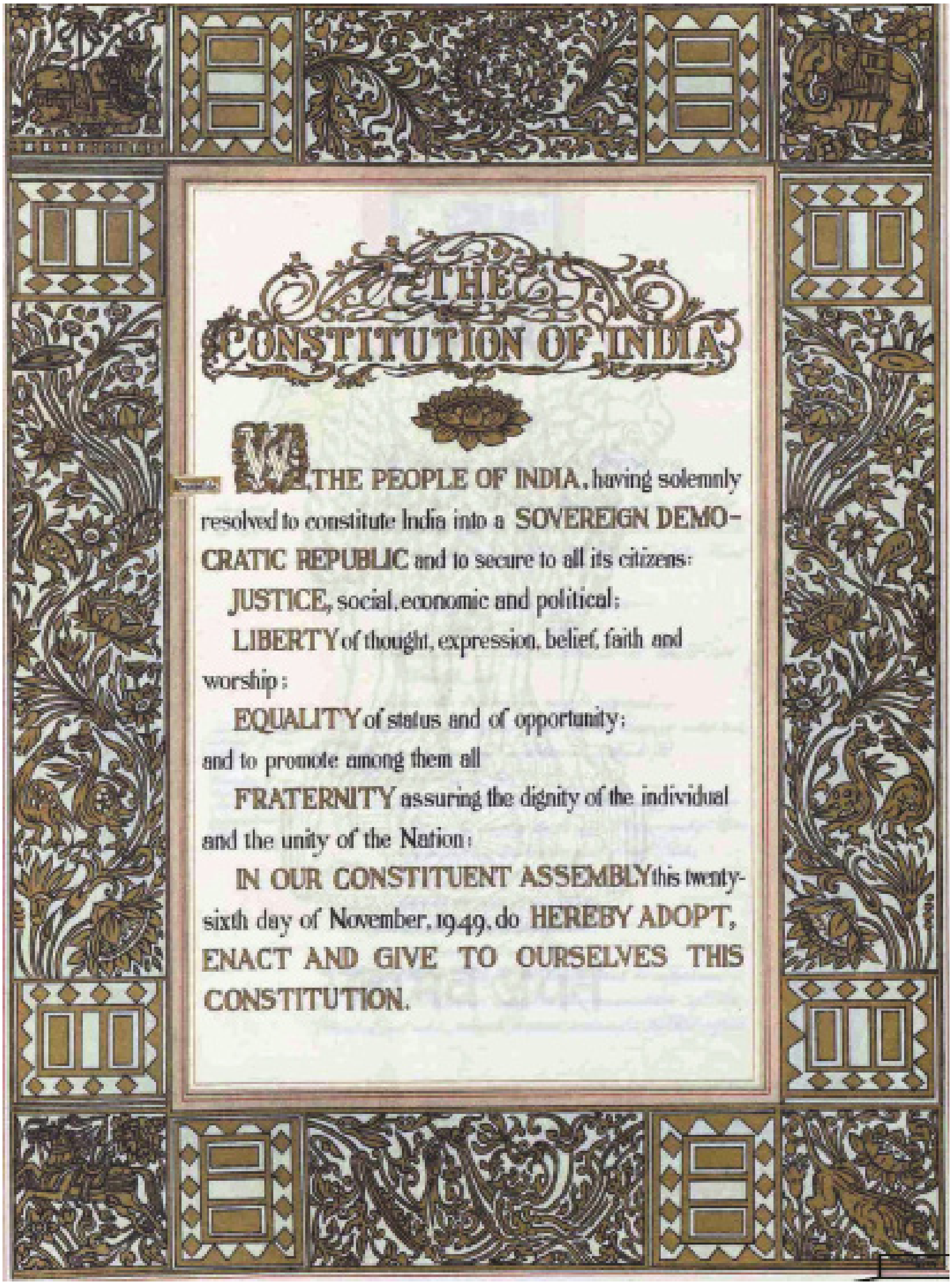

THE CONSTITUTION OF INDIA

WE, THE PEOPLE OF INDIA, having solemnly resolved to constitute India into a SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLIC and to secure to all its citizens:

JUSTICE, social, economic and political;

LIBERTY of thought, expression, belief, faith and worship;

EQUALITY of status and of opportunity;

and to promote among them all

FRATERNITY assuring the dignity of the individual and the unity of the Nation;

IN OUR CONSTITUENT ASSEMBLY this twenty-sixth day of November, 1949, do HEREBY ADOPT, ENACT AND GIVE TO OURSELVES THIS CONSTITUTION.

STUDENT UNION PANEL
2019 - 2020

ALEX SABU
Chairman

FEBI ANNA BABU
General Secretary

SWATHI SASIKUMAR
Vice Chairperson

LIMA ROY
Arts Club Secretary

KIRAN UDAYKUMAR
Sports Club Secretary

ANASWARA KURIAN
Magazine Editor

PRIYANKA PAUL
UUC

SANJAY RAMESH
UUC

SHILPA
Lady Representative

RIZWANA F
Lady Representative

SAHIL ANWAR
1st Year Rep.

GEORGE VICTOR
2nd Year Rep.

Alff Anto Jack
3rd Year Rep.

Vishnu Prasad
P.G. Rep.

First they came for the Communists
And I did not speak out
Because I was not a Communist

Then they came for the Socialists
And I did not speak out
Because I was not a Socialist

Then they came for the trade unionists
And I did not speak out
Because I was not a trade unionist

Then they came for the Jews
And I did not speak out
Because I was not a Jew

Then they came for me
And there was no one left
To speak out for me

-Friedrich Gustav Emil Martin Niemöller

"The mind is not a vessel to be filled, but a fire to be kindled."
Plutarch

I congratulate and appreciate the staff and students of all Departments who have used this magazine to express their ideas and shared the joy of participation through these pages. The little extra we do, is the icing on the cake. It shows that we are ready to: 'Do more than belong – participate; do more than care – help; do more than believe – practice; do more than be fair – be kind; do more than forgive – forget; do more than dream – work.'

The first twenty years of the 21st century have whispered by, leaving terrifying reverberations all along. Still, it is my firm belief that with the rich values and traditions imbibed here, we shall forge ahead to greater heights.

I wish you all an enriching reading experience of 20/21.

Dr. Binoy Joseph
CHIEF EDITOR

"Twenty years of the 21st Century."
Looking back at the 21st century, the century so far witnessed many moments which the entire species can be proud of, along with those ones that put all of us to shame. The world repeatedly reminds its beings that it is working towards a new and better tomorrow. But the tomorrows that it brings leaves more of a scar than a touch of hope in the minds of the people that live around the world. The impending climate catastrophe, refugee crisis, citizenships being questioned, rich becoming more productive, poor becoming poorer, animals dying in thousands as humans are born-in millions every year, the resources growing more scarce every year, yet we continue to expand the concrete jungles. The challenges are many, solutions are a plenty, but the spines are seldom found in humans to stand up for what needs to be done.

These two decades have been very dramatic all over the world. The idea of democracy has been brutally crippled and humiliated by those who had promised the sky to the people and delivered the very ideals of the constitution in a coffin. Be it India, the US, the UK, Brazil, Myanmar, China, Hong Kong, the citizens, woman, man, child, gay, lesbian, transgender all alike had to surrender their peace, their identity, and their rights have gone under the hands of the "democratic rulers."

The comfort that human beings seek come at a very high cost. But the twits disguised as skeptics make it, even, harder for the people who make an effort to push the doomsday even by a day. These "human beings" very comfortably forget that equilibrium of Nature is what preserves life on earth.
It is not my intention to be the bigger skeptic, but there are forces in this world which we need to be aware of, forces think that they are above everything because their vaults are plentiful that; forces that believe that they are mighty because the government sides with them. Some troops believe they can do whatever they want because they can buy anything and everything with their muscles. As the generation which is about to take over the reins of the world, we have to decide on which side of history we want our name on. Do not delay the action any further. Let's make the positive tremours of change today, making the coming decades, the ones who make the impossible, possible.

Anaswara Kurian.
STUDENT EDITOR

മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ *#1*

കലാഭവൻ മണി
(1971 - 2016)

മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ #2

സുകുമാരി
(1940 - 2013)

MAGAZINE COMMITTEE

Dr. Binoy Joseph
Chief Editor

Dr. Jaya Vijayan
Union Advisor

Dr. A. Raju
Union Advisor

Gokul M Nair
Staff Editor

Sisha S.
Staff Editor

Anaswara Kurian
Student Editor

Bibith K Mathew
Layout - Design

Jose John Mavely
Layout - Design

Sreelakshmi D.
Art

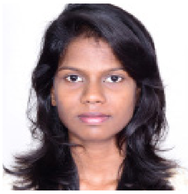

Abhiramy Lakman
Art

Sikha Janardhanan
Art

Nongmaithem Jerina
Art

Neetha Varghese
Art

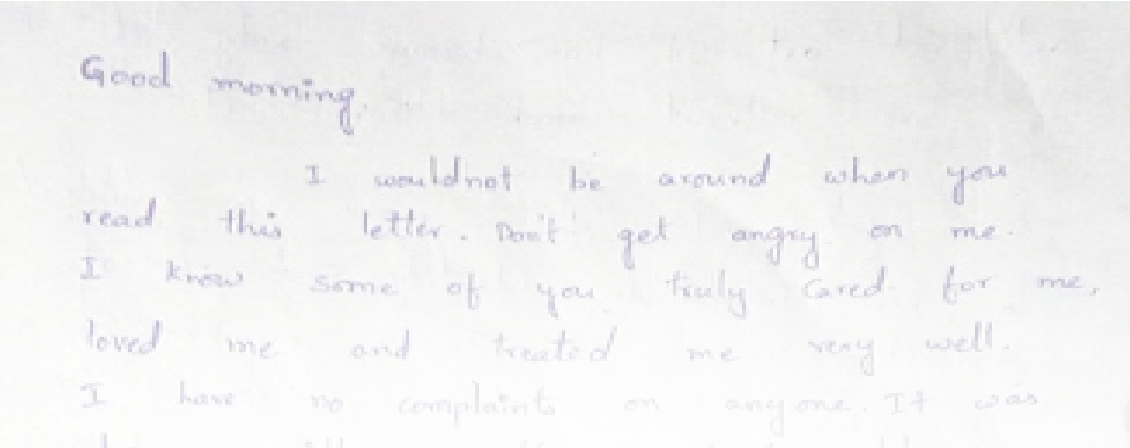
Good morning
I wouldnot be around when you read this letter. Don't get angry on me. I know some of you truly cared for me, loved me and treated me very well. I have no complaints on anyone. It was

Good Morning,

I would not be around when you read this letter. Don’t get angry on me. I know some of you truly cared for me, loved me and treated me very well. I have no complaints on anyone. It was always with myself I had problems. I feel a growing gap between my soul and my body. And I have become a monster. I always wanted to be a writer. A writer of science, like Carl Sagan. At last, this is the only letter I am getting to write.

I always wanted to be a writer. A writer of science, like Carl Sagan.

I loved Science, Stars, Nature, but then I loved people without knowing that people have long since divorced from nature. Our feelings are second handed. Our love is constructed. Our beliefs colored. Our originality valid through artificial art. It has become truly difficult to love without getting hurt.

The value of a man was reduced to his immediate identity and nearest possibility. To a vote. To a number. To a thing. Never was a man treated as a mind. As a glorious thing made up of star dust. In every field, in studies, in streets, in politics, and in dying and living.

I am writing this kind of letter for the first time. My first time of a final letter. Forgive me if I fail to make sense. My birth is my fatal accident. I can never recover from my childhood loneliness. The unappreciated child from my past.

May be I was wrong, all the while, in understanding world. In understanding love, pain, life, death. There was no urgency. But I always was rushing. Desperate to start a life. All the while, some people, for them, life itself is curse. My birth is my fatal accident. I can never recover from my childhood loneliness. The unappreciated child from my past.

I am not hurt at this moment. I am not sad. I am just empty. Unconcerned about myself. That’s pathetic. And that’s why I am doing this.

People may dub me as a coward. And selfish, or stupid once I am gone. I am not bothered about what I am called. I don’t believe in after-death stories, ghosts, or spirits. If there is anything at all I believe, I believe that I can travel to the stars. And know about the other worlds.

If you, who is reading this letter can do anything for me, I have to get 7 months of my fellowship, one lakh and seventy five thousand rupees. Please see to it that my family is paid that. I have to give some 40 thousand to Ramji. He never asked them back. But please pay that to him from that.

Let my funeral be silent and smooth. Behave like I just appeared and gone. Do not shed tears for me. Know that I am happy dead than being alive.

“From shadows to the stars.”

Uma anna, sorry for using your room for this thing.

To ASA family, sorry for disappointing all of you. You loved me very much. I wish all the very best for the future.

For one last time,

Jai Bheem

I forgot to write the formalities. No one is responsible for my this act of killing myself.

No one has instigated me, whether by their acts or by their words to this act.

This is my decision and I am the only one responsible for this.

Do not trouble my friends and enemies on this after I am gone.

-(orginal suicide note of Rohit Vemula, Research Scholar- Hyderbad central university)

നാം അറിയപ്പെടുന്നത് നൂറ്റാണ്ടിലൂടെ ....

ഓരോ നൂറ്റാണ്ടും ഓരോ ഇതിഹാസമാകുന്നു !
ചരിത്രത്തിന്റെ നേർക്ക് ഒരു ചരിഞ്ഞ നോട്ടമെങ്കിലും സാധ്യമാക്കേണ്ടേ ?
ഇവിടം വിതരണം ചെയ്യുന്ന നീതി, അനീതി ,അധികാരം,വിധേയത്വം
ഉപഭോഗപൊതു താൽപര്യങ്ങൾ ഒക്കെ
പറയപ്പെടേണ്ടതാണ്! എഴുതപ്പെടേണ്ടതാണ് .
വാക്ക് അത് വാളിനും വഴങ്ങാത്തതാണ് !
രേഖപ്പെടുത്തൽ അനിവാര്യമായ ചരിത്രസന്ധിയാണിത് .
ഞങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടെന്നറിയിക്കുവാൻ
ഭൂത വർത്തമാന ഭാവിയിലേക്കുള്ള
വിരലനക്കം ഇതാ നിങ്ങൾക്ക് മുൻപിൽ.....

ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ഇരുപത് വർഷങ്ങൾ!

'കാലപരിണാമം' എന്നത് ഒരു അനുസ്യൂത പ്രവർത്തനമാണ്. ജാതി, മതം, സാമ്പത്തികം , വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി പല നിലകളിൽ സാമുഹിക പരിഷ്കർത്താക്കളുടെയും ചിന്തകരുടെയും ഇടപ്പെടലുകൾ ഉണ്ടാകുകയും തുടർന്ന് വിപ്ലവാത്മകമായി മാറ്റപ്പെട്ട സാമൂഹികഘടന അതിന്റെ മൂർത്തരൂപം കൈവരിക്കുന്നത് ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആണെന്ന് പറയാം. ഇതിൽ ചിലതെല്ലാം കാലക്രമേണ അകാല മൃത്യു വരിക്കും എന്നൊക്കെ തോന്നിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും രണ്ടാം പതിറ്റാണ്ടിന്റെ വരവ് അത് വെറുമൊരു തെറ്റിദ്ധാരണ മാത്രമാണെന്നു നമുക്ക് മനസിലാക്കി തന്നു.

കടന്നു പോയ ഇരുപത് വർഷങ്ങൾ മനുഷ്യ വംശത്തിന്റെ ചരിത്ര ഗതിയിൽ ഏറെ നിർണായകമായ ഒന്നാണ്. ഫ്യൂഡൽ ഭരണക്രമത്തിൽ നിന്ന് മുതലാളിത്ത ഭരണക്രമത്തിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടുന്നതിനെയാണ് പൊതുവെ ആധുനികത എന്ന് വ്യവഹരിക്കുന്നത്. സമൂഹം നാനാ ദിശയിലേക്ക് അകന്നു പോയികൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും ഒരു രാജ്യം എന്ന നിലയിൽ ഭാരതത്തിലെ ആധുനികത മനുഷ്യന്റെ ഇടയിൽ 'സമത' എന്ന ആശയം ബലപ്പെടുത്തുകയും അതിനോട് ചേർന്നു ഒരു പൊതുമനുഷ്യസങ്കൽപ്പത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നീട് കാലം ബഹുദൂരം സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ട് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത് മറ്റു ചില മാറ്റപെടലുകൾക്കാണ്. ആധുനികാനന്തര ലോകക്രമമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടുപിടുത്തം വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയാണ്. കാലദേശഭാഷാതിർത്തികളെ അതിലംഘിച്ച ഡിജിറ്റൽ യുഗം.

ആധുനികത വ്യവഹരിച്ച പൊതു മനുഷ്യ സങ്കൽപ്പത്തിൽ അതിരുകളിലേക്ക് മാറ്റി നിർത്തപ്പെട്ട 'മനുഷ്യർ' ഉയർന്നു വരുന്നത് ഈ ചരിത സന്ദർഭത്തിലാണ്. അതെ, ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആദ്യമാ

യി വളരെ ഉറക്കെ പുതിയ 'മനുഷ്യരുടെ' സ്വരങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. പതിറ്റാണ്ടുകളും നൂറ്റാണ്ടുകളുമായി മാറ്റി നിർത്തപ്പെട്ട സ്ത്രീ, ദളിത്, ആദിവാസി, എൽ .ജി .ബി .ട്ടി .ക്യു .എ പ്ലസ് തുടങ്ങിയവരുടെ സ്വരം. പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ സ്വരം ഉയർന്നു വരുന്ന ചരിത്ര മുഹൂർത്തങ്ങളിൽ അവരെ അധിക്ഷേപിച്ചും കയ്യാമം വെച്ചും അടിച്ചും കൊന്നും ചുട്ടെരിച്ചും കുഴിച്ചു മൂടിയും അമർച്ച ചെയ്ത് ഇരകളെയും രക്തസാക്ഷികളെയും ബലിദാനികളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന 'ജനാധിപത്യ' ത്തിന് മുന്നിൽ ഭരണഘടനയും നിയമ വ്യവസ്ഥിതിയും വെറും നോക്കുകുത്തിയാവുന്ന കാഴ്ച ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ഉലക്കുന്ന പുതിയ കാലത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങളാണ്.

'...നിരത്തിൽ കാക്ക കൊത്തുന്നു
ചത്ത പെണ്ണിന്റെ കണ്ണുകൾ
മുലചപ്പി വലിക്കുന്നു
നരവർഗനവാതിഥി....'

എന്ന് എഴുതിയ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസകാരന് ജ്ഞാനപീഠം കിട്ടിയത് ഈ വാക്കുകൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ദിനംപ്രതി നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എന്നത് ഒരുപക്ഷെ വിധിയുടെ വികൃതിയാവാം അല്ലെങ്കിൽ കവിയുടെ ക്രാന്തദർശനത്തിന്റെ ഉദാഹരണവും ആവാം. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനിപ്പുറം മനുഷ്യൻ ഗുണപരമായി മാറ്റപെടുന്നില്ല എന്ന ആധി തന്നെയാണ് അക്കിത്തത്തിന്റെ കവിതയ്ക്ക് മൂല്യം നൽകുന്നത്. ആണും, പെണ്ണും, ബാല്യവും, കൗമാരവും, യുവതയും, വാർദ്ധക്യവും,കറുത്തവരും വെളുത്തവരും, ഹിന്ദുവും ക്രിസ്ത്യാനിയും മുസൽമാനും ക്രൂരതകൾക്കും കളിയാക്കലുകൾക്കും മാനസിക പീഡനങ്ങൾക്കും ശാരീരിക അക്രമങ്ങളക്കും പ്രത്യേക കാര്യകാരണങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ഇരയാവുന്ന ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ സമാശ്വാസം എവിടെനിന്ന് കണ്ടെത്തും എന്ന ആശങ്കകൾ എവിടെയും ഉണ്ട്. ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒരു കോണിലിരുന്നു എഴുതിയ കവി വാക്കുകൾ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും പ്രസക്തമാവുന്നത് അവാർഡിന്റെ തിളക്കത്തിലും ആ വരികൾ പുസ്തകങ്ങളിൽ കുരുങ്ങി ശ്വാസം മുട്ടി മരിച്ചു പോവുമ്പോഴല്ല; കലാലയങ്ങളിലും പുറത്തുമുള്ള പ്രക്ഷുബ്ധമായ യുവതയിൽ ഈ ലോകം ഇന്നലെയിൽ നിന്ന് നാളെയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്ക് കൂടി ജീവിക്കാൻ പാകപ്പെട്ട ഒരു സമഭാവന ഒരുവൻ തിരിച്ചറിയുന്നിടത്താണ്.

എഡിറ്റോറിയൽ ടീമിന് വേണ്ടി
ഗോകുൽ എം. നായർ
സിഷ എസ്.

വിജയരാജമല്ലിക അഭിമുഖം: ഞാൻ പ്രളയത്തിന്റെ പുത്രിയല്ല: എനിക്ക് ശേഷം പ്രളയമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

രാജേഷ് പഞ്ഞത്തൊടി, അസി.പ്രൊഫസർ, ഭാഷാവിഭാഗം

മാറിവരുന്ന മലയാളകവിതാഭാവുകത്വപരിസരത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ഐഡന്റിറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയ കവിതകളാണ് വിജയരാജാമല്ലികയുടേത്. ദൈവത്തിന്റെമകൾ, ആൺനദി തുടങ്ങിയ കവിതാസമാഹരങ്ങളിലൂടെമലയാള സാഹിത്യത്തിൽ തങ്ങൾക്കും ഇടമുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പിക്കാൻ എഴുത്തുകാരി തന്റെ തീക്ഷണമായ അനുഭവലോകത്തെവായനക്കാർക്ക് മുൻപിൽ തുറന്നിടുന്നു. ആ അനുഭവതീക്ഷണതയെ മല്ലികാവസന്തത്തിലൂടെ മലയാളികൾ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. 2009 ലെ യുവകലാസാഹിതി വയലാർ കവിതാ പുരസ്കാര ജേതാവും മലലാളത്തിലെ ആദ്യട്രാൻസ്ജെൻഡർ കവിതും രാജഗിരിയിലെ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിയുമായ വിജയരാജമല്ലികയുമായി രാജേഷ് പഞ്ഞത്തൊടി നടത്തിയ അഭിമുഖം.

1. മലയാളത്തിലെ ആദ്യ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കവിയാണല്ലോ താങ്കൾ. എഴുത്തുജീവിതത്തെ ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനിച്ച ഘടകം എന്താണ്?

കവിതയുടെ ചരിത്രമെടുത്താൽ അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിലൊന്നിലും ആണും പെണ്ണും പകുത്തെടുത്ത ഭൂമിയിൽ ഇടമില്ലാതെപോയ ഒരു വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് ആരും പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. എവിടെയൊക്കെയോ സ്വവർഗാനുരാഗികളെക്കുറിച്ചും, സമൂഹത്തിന്റെ ഓരങ്ങളിൽ അരികുചേർന്നു നിൽക്കാൻ കൊതിക്കുന്ന ശിഖണ്ഡിയെക്കുറിച്ചും, അത്തരത്തിൽ ചില സ്വഭാവമുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ പറയുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അവരിലെ കഴിവുകൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലോ, അവരുടെ മനോവ്യാപാരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തരത്തിലോ, അവർ മുഖ്യധാരാ സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നു

പറയുന്ന ഭാഷയിലോ ഒന്നും തന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. സത്യത്തിൽ, ആണുങ്ങൾ പറയാൻ അറച്ചതും പെണ്ണുങ്ങൾ പറയാൻ മറന്നതും എന്റേതായ ഭാഷയിൽ, പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽനിന്ന് പറയുന്നതിലൂടെ (ഭാഷ പഠിക്കാത്തതിന്റെ, വ്യാകരണങ്ങൾ അറിയാത്തതിന്റെ, വൃത്തത്തിലും താളത്തിലും എഴുതാൻ പഠിക്കാത്തതിന്റെ പരിമിതികളിൽനിന്ന്) പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തെ വലിയൊരു സാധ്യതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. അതുതന്നെയാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും.

2. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ എഴുത്തിനെ എങ്ങനെയാണ് നോക്കികാണുന്നത്?

ആണും പെണ്ണും തമ്മിലുള്ള പ്രണയത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ഒരുപാട് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ

പല വേദികളിലും സീത എന്ന കഥാപാത്രത്തെ വളരെയധികം പോളിഷ് ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത യെക്കുറിച്ച് ഒരുപാടാളുകൾ സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, ബൃഹന്ദളയുടെ വിഷയങ്ങളോ ബൃഹന്ദളയനുഭവിച്ച ഇരട്ട സ്വത്വത്തിന്റെ പരിദേവനങ്ങളോ നമ്മൾ എവിടെയും കേട്ടിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, നന്ദികെട്ട സമൂഹമാണെന്ന് നമ്മുടേതെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും, കാരണം, വളരെ കൃത്യമായി ഹദീസുകളിൽ ഖുൻസകളായും, മഹാഭാരതത്തിലെ ശിഖണ്ഡിയായും, മത്തായി സുവിശേഷം 19:16 മൂന്നുതരം യൂനക്കുകളായിട്ടുമൊക്കെ സമൂഹത്തിന്റെ വിവിധതലങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ ചരിത്രത്തിലുണ്ട്. പ്രളയത്തിൽ നോഹയുടെ പേടകമുണ്ടാക്കി മനുഷ്യൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം കൊണ്ടുപോയപ്പോഴും

ആണിനും പെണ്ണിനുമൊപ്പം ഞങ്ങളും

ഉണ്ടായിരുന്നുന്നെന്നുള്ള വലിയ സത്യം അവർ മറന്നുപോയി. അത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ പോലും ഭാഷയിൽ മാരകമായ മുറിവുകൾ ഉണ്ടാക്കി. ഇത്രയും വലിയ, പുരോഗമനമെന്ന് സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം അവരുടെ ഭാഷയിലേക്ക് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം വലിച്ചിഴക്കുകയാണ്.

മന്ത്രിമാർപോലും ആണുംപെണ്ണുംകെട്ട സ്വഭാവം കാണിക്കരുത് പ്രധാനമന്ത്രി എന്നൊക്കെ പറയാറുണ്ട്. ഭാഷയിൽ മാത്രമല്ല, ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ കോണുകളിലും ആണും പെണ്ണും അല്ലാതാകുകയെന്നത് ഒരു കുറവായി കാണുന്നുണ്ട്. അതിനെ തിരുത്തി ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരുപാട് കഴിവുകളുള്ള ആളുകളുണ്ടെന്ന് പൊതു സമൂഹത്തെ അറിയിക്കാനും, ഏതൊരാണിനെയും പെണ്ണിനേയും പോലെ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാനുള്ള എല്ലാ അവകാശങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് വിളിച്ചു പറയാനുള്ള ഒരു ശൈലിയായി, ഒരു ടൂൾ ആയി ഞാൻ കവിതയെ കാണുന്നു.

3. സമൂഹത്തിന്റെ ദ്വന്ദ്വബോധത്തോടുള്ള നിരന്തരമായ കലഹം ദൈവത്തിന്റെ മകളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാം. ഈ എഴുത്തിന്റെ, കലഹത്തിന്റെ തുടക്കം എപ്പോഴായിരുന്നു?

കൃത്യമായിട്ട് പറയുകയാണെങ്കിൽ ഏഴാം ക്ലാസിൽ. എന്റെ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസിൽ ഞാൻ എഴുതിത്തുടങ്ങി. ആദ്യം എഴുതിയ കവിത പ്രിയതമനാണ്, പാലകൾ പൂത്തു

വാരിജം പൂത്തു ഇനിയുമെൻ പ്രിയതമൻ വന്നില്ല തുടങ്ങിയ വരികൾ ആണുടലിനുള്ളിലിരുന്ന് (ആണുടലെന്നു പൂർണ്ണമായും പറയാൻ പറ്റില്ല അങ്ങനെയാണല്ലോ നമ്മളെ വിശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ആണാകേണ്ടി വന്നിരുന്ന കാലം എന്നേ പറയാൻ പറ്റൂ) പെണ്ണ് കാണുന്ന കാഴ്ചകളും, ഒരു കൗമാരക്കാരി ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാമുകനെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയാണ് പറയുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ മകളിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ ആ കവിത അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്നു. ഒരുപാടൊന്നും എഡിറ്റ് ചെയ്യാതെതന്നെ അത് പുസ്തകത്തിലേക്ക് എഴുതിചേർക്കാൻ സാധിച്ചു.

4. ആൺനദിയെക്കുറിച്ചും പി.ഗീത ടീച്ചർ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ചും

പറയാമോ?

ആൺനദി വലിയൊരാഘോഷമായിട്ടാണ് എല്ലാവരും ഏറ്റെടുത്തത്. കാരണം, പ്രണയത്തിന്റെ മറ്റൊരു തലത്തെ വളരെ മനോഹരമായിട്ട് ആൺനദിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിച്ചു എന്നതാണ്. മലയാളികൾക്ക് ഇതുവരെ കേട്ട് പരിചിതമല്ലാത്ത

പത്തോളം പുതിയ വാക്കുകൾ സമ്മാനിക്കാൻ ആ കൃതിക്ക് കഴിഞ്ഞു. പൗരുഷത്തിന്റെയും സ്ത്രീത്വത്തിന്റെയും ഉത്തുംഗാരവങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ, മനുഷ്യബോധങ്ങളിൽ, അവരുടെ ഉപമനസ്സുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയ സ്പാർക്കുകൾ വലിയ വിസ്ഫോടനങ്ങളാക്കി കൊണ്ടുവരാൻ ആൺനദിക്ക് സാധിച്ചെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മലയാളികൾ അതിനെ ദൈവത്തിന്റെ മകളെപ്പോലെ തന്നെ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ആൺനദി എന്ന വാക്കുതന്നെ ഇതുവരെ നമുക്ക് കേട്ട് പരിചയമില്ലാത്ത ഒന്നാണ്. നദിയെ എപ്പോഴും നമ്മൾ പെണ്ണായിട്ടാണ് പറയാറ്, പക്ഷേ നദിക്ക് ആണുമാകാം എന്നുള്ള ഫ്ളെക്സിബിലിറ്റി കൊണ്ടുവരികയാണിവിടെ. അതുപോലെ കാളച്ചുവപ്പുകൾ, മാറുമറക്കാത്ത പെണ്ണ് എന്നിവയെല്ലാം പുതിയ വാക്കുകളാണ്. സഹജർ എന്ന വാക്ക് പലപ്പോഴും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ട് മാത്രമാണ് നാം കേട്ടിട്ടുള്ളത്. കമ്മ്യൂണിസം വളരെ കൃത്യമായിട്ട് നടപ്പിലാക്കുന്ന ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ രാഷ്ട്രീയത്തിൽപ്പോലും മജ്ജയും മാംസവുമുള്ള സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും സ്വാഭാവികമായ രീതിയിൽ പിറക്കുന്നതുവരെ ഭിന്നലിംഗക്കാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു മൂന്നാംലിംഗ പദവി നൽകുന്നു. ഇതൊക്കെ പറയുമ്പോൾ നമ്മളോർക്കേണ്ടത് വളരെ സഹജമായി ജനിക്കുന്നവരെ, സഹജരായി ജീവിക്കുന്നവരെ സഹജർ എന്നുതന്നെയാണ് അടയാളപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നാണ്.

മലയാളത്തിന് ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കവിയെ വലിച്ചിട്ട് നൽകിയത് ഗീതടീച്ചറാണ്. ആൺശരീരത്തിൽനിന്നും, രൂപങ്ങളിൽനിന്നും, വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നും വിജയരാജമല്ലിക എന്ന ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കവിയെ പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന ഒരു അനുഗ്രഹീതയായ സാമൂഹിക പ്രവർത്തകയാണവർ. ടീച്ചർ വളരെ കൃത്യമായി പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചും, ഭാഷയുടെ സാധ്യതയെക്കുറിച്ചും, ഫെമിനിസത്തെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ആ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. എന്റെ ഒരു ഘട്ടം മുതൽ ഇപ്പോഴും ഗുരുതുല്യയായി (അമ്മയെന്ന് പറയുമ്പോൾ വളരെ ചുരുങ്ങിപ്പോവും) അതിനപ്പുറത്തേക്ക് കൂട്ടുകാരി ആകേണ്ട സമയത്ത് കൂട്ടുകാരിയായി നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ടീച്ചർ.

“ഒരു പാട്രിയാർക്കൽ സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇത്രയും ക്രൂരമായി സ്ത്രീകളോട് പെരുമാറാൻ അവരെ ആരാണ് പഠിപ്പിച്ചത്?”

5. ദ്വന്ദ്വലോകത്തിനപ്പുറമുള്ള മാനസിക വ്യാപാരങ്ങൾ എഴുത്തിലൂടെ ആവിഷ്ക്കരിച്ചപ്പോൾ വായനക്കാരുടെ പ്രതികരണം എങ്ങനെയായിരുന്നു?

ആദ്യം എഴുതിയത് പ്രണയകവിതകളായിരുന്നു. ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തി നോക്കിക്കാണുന്ന കാഴ്ചകളിൽ ചിലതൊന്നും ആദ്യകാലഘട്ടങ്ങളിൽ ആർക്കും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. മരണാനന്തരം, പക്ഷെ തുടങ്ങിയ കവിതകൾ വന്നതോടുകൂടി എല്ലാവർക്കും കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങി മരണാനന്തരം ജനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത കവിതയായിരുന്നു. മലയാളികളുടെ കപടസദാചാരബോധത്തെ കുറിക്കുകൊള്ളിക്കുന്ന ഒരു കവിതയാണത്. അത്തരം അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയാണ് ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും. ഒരിക്കൽ ആലുവയിലെ ഒരു ഹോട്ടൽ വെയിറ്ററോട് നിന്റെ ഇറച്ചിക്കഷ്ണത്തിനല്ല ഞാൻ വന്നത് എന്ന് പറയേണ്ടിവന്നു. അതുപോലെ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി ബസ്സിലാണ് ഞാൻ കണ്ടിടത്തോളം ഏറ്റവും കൂടുതൽ മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങൾ നടക്കുന്നത്, പ്രത്യേകിച്ച്

രാത്രി സമയത്ത്, സ്ത്രീകൾ ബസ്സിൽ കയറിയാൽ അവരുടെ സീറ്റിനുവേണ്ടി പുരുഷന്മാരോട് തല്ലുണ്ടാക്കണം.

ഒരു പാട്രിയാർക്കൽ സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇത്രയും ക്രൂരമായി സ്ത്രീകളോട് പെരുമാറാൻ അവരെ ആരാണ് പഠിപ്പിച്ചത്? പ്രൈവറ്റ് ആണെങ്കിലും കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി ആണെങ്കിലും

പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളുടെ സീറ്റിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എഴുന്നേൽക്കാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ട്. അവർക്കിടയിൽ ഇരിക്കാനും എനിക്ക് മടിയില്ല, കാരണം അത് എനിക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സീറ്റാണ്. പലരും

ചോദിക്കാറുണ്ട്, നിങ്ങളെന്തിനാ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ എന്ന് പറയുന്നത്, ഒരു സ്ത്രീ അല്ലെ? സ്ത്രീ ആണെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സ്ത്രീകളുടെ സീറ്റും എനിക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. നമ്മുടെ വിവാഹങ്ങളാണെങ്കിലും പ്രോക്രിയേഷൻ ഫാമിലിയല്ലാതെയുള്ള ഫാമിലി സിസ്റ്റമാണെങ്കിലും എല്ലാം ബൈനറിക്കുവേണ്ടി തീറെഴുതിയ പോലെയാണ്. അപ്പോൾ, ബൈനറിക്കപ്പുറമുള്ള ആളുകളെ അഡ്രസ്സ് ചെയ്യാൻ പല തലങ്ങളിലും നമ്മൾ തയ്യാറാകേണ്ടതും പ്രാപ്തമാകേണ്ടതും വളരെ

അത്യാവശ്യമാണ്. എന്റെ കവിതകളിലൂടെ ഈ സമൂഹത്തെ ഒന്ന് പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഉപരിപ്ലവമായിട്ടെങ്കിലും ചിലയിടങ്ങളിൽ അത് നടക്കുന്നുണ്ട്. എത്ര പുരോഗമനം പറഞ്ഞാലും, എത്ര ട്രാൻസ്ജെൻഡറെ ചേർത്ത് നിർത്തിയാലും നമ്മുടെ പല മൗലികമായ അവകാശങ്ങളും നേടിയെടുക്കാൻ സ്വയം മുന്നിട്ടിറങ്ങേണ്ട ഒരു ഘട്ടമാണിപ്പോൾ. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു പത്തുപേർ ഇറങ്ങിയാൽതന്നെ ഇനി വരുന്ന തലമുറയിലെ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ/ഇന്റർസെക്സ് വ്യക്തികൾക്ക് അഭിമാനത്തോടുകൂടി ജീവിക്കാനുള്ള വഴിതെളിയുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

6. മല്ലികാവസന്തം സ്വത്വം വീണ്ടെടുക്കലിന്റെ നേർക്കഥയാണ്. വേദനകളുടെ

ഭൂതകാലത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷകളുടെ വസന്തത്തിലേക്ക് ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം എന്ന ആശയത്തിലേക്ക് എങ്ങനെയാണ് എത്തിയത്?

സ്വന്തം ഭാഷയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഒരു

പുസ്തകം വേണമെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നു. പലരും ജീവചരിത്രമെഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് മുന്നോട്ടു വന്നിരുന്നുവെങ്കിലും അവർക്കൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നത് മനസിലാകുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് മനസിലാകാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ നമ്മുടെ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ബിൽ

നിയമമാകുന്ന സമയത്ത് നമ്മൾ ജയിപ്പിച്ചുവിട്ട ഒരൊറ്റ എംപിമാർപോലും മിണ്ടാതിരുന്നത്. അപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ട്രാൻസ്ജെൻഡേഴ്സിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന്

പറയുമ്പോഴും അതിനിടയിൽ വലിയൊരു ഗ്യാപ് കാണുന്നുണ്ട്. ആ ഗ്യാപ് കൂടുംതോറും ജീവിക്കാനുള്ള മൗലികമായ അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത് ട്രാൻസ്ജെൻഡർ/ഇന്റർസെക്സ് ആയിട്ടുള്ള എല്ലാ ആളുകളുടെയും കഥയല്ല. എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവമായിരിക്കില്ല ശീതളിനോ, രഞ്ജുവിനോ, ഫൈസലിനോ, രഞ്ജുരഞ്ജിമാർക്കോ, ചിഞ്ചുവിനോ ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇതെല്ലാം എഴുതണമെന്ന് കരുതിയിട്ടുമുണ്ടാവാം, എന്തുകൊണ്ടോ എനിക്കാണ് അതിനുള്ള അവസരം ഒത്തുവന്നത്. മല്ലികാവസന്തം വായിക്കണമെന്ന്

പറയുന്നതിന് ഒരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. നാളെ നമ്മൾ വളർത്തിയ ആൺകുട്ടി പെണ്ണാണെന്ന് സ്വത്വബോധത്തോടുകൂടി പറയുമ്പോൾ അത് എങ്ങനെ ഉൾക്കൊള്ളണമെന്ന് നമ്മുടെ അമ്മമാർക്ക് അറിയില്ല.അമ്മയെന്നുള്ളത് വലിയൊരു പദമാകണമെങ്കിൽ മലയാളി ക്ലീഷേ സങ്കല്പങ്ങൾക്കപ്പുറം പോകേണ്ടതുണ്ട്. അമ്മമാർ തെറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ വളരെയധികം പ്രക്ഷുബ്ധമാകുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴും ട്രാൻസ്ജെൻഡറായിട്ടുള്ള കുട്ടികളെക്കുറിച്ചോ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ അവസ്ഥയിൽ ജീവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ആളുകളെ പറ്റിയോ ഇന്റർസെക്സ് ആയിട്ടുള്ള മക്കളെ അമ്മമാർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും ഒരു പത്രമാധ്യമങ്ങളിലും കഥകളിലും സിനിമകളിലും നമ്മൾ കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇത്തരം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ജീവിതവഴിത്താരകൾ എല്ലാവരും വായിച്ചു തുടങ്ങട്ടെ. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ആയതു

കൊണ്ടുമാത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഒരുപാട് ഇടങ്ങളുണ്ട് നമുക്കുചുറ്റും. എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വേദനിപ്പിച്ച ഒരു സംഭവം ശാലുവിന്റെ മരണമാണ്. എനിക്ക് തലേന്ന് മരിച്ചവർക്കും എനിക്ക് ശേഷം മരിച്ചവർക്കും നീതി കിട്ടി, ഞാൻ ഇപ്പോഴും കോഴിക്കോട് പൊതുശ്മശാനത്തിൽ
ഏതോ അനാഥപ്രേതംപോലെ കിടക്കുന്നു. എന്റെ കുഴിമാടം തിളയ്ക്കുന്നു എന്ന് ശാലു ഉറക്കെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശാലുവിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരുപാടുപേർ മരിച്ചു വീഴുന്നുണ്ട്.
പക്ഷെ,ശാലുവിന് മുൻപ് മരിച്ചവർക്കും ശാലുവിന് ശേഷം മരിച്ചവർക്കും നീതി കിട്ടി. ട്രാൻസ് ആയ ശാലു രാത്രിയിൽ ഇറങ്ങി നടന്നതുകൊൺല്ലേ മരിച്ചതെന്നാണ് എല്ലാവരും പറയുന്നത്. അങ്ങനെ പറയാൻ സമൂഹത്തിന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ എന്തോ ഒരു പിശകുണ്ട്. ആ പിശകെന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയണമെങ്കിൽ ഈ പുസ്തകം തീർച്ചയായും വായിച്ചിരിക്കണം.

7. പ്രതിഷേധവും പ്രത്യാശയും ഒരുപോലെ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന മല്ലികാവസന്തം ഒരു
പാഠപുസ്തകംകൂടി ആണെന്ന് താങ്കൾ പറയുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം തുറന്നെഴുത്തുകളിലൂടെ സമൂഹത്തിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?

സീരിയലുകളൊക്കെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ കാണാം അതിൽ രണ്ട് സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ഒരാൾ ഇപ്പോഴും പാവവും മറ്റെയാൾ ഭയങ്കര വില്ലത്തിയുമായിരിക്കും. വില്ലത്തിയാകാനും
നായികയെന്ന സോഫ്റ്റ് കോർണർ കിട്ടാനുള്ള പരിശ്രമത്തിനിടയിൽ ഇവർ തമ്മിൽ ഒരിക്കലും കോംപ്രമൈസ് ഉണ്ടാവാറില്ല. പക്ഷെ, ഒരു സിനിമ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് വില്ലനെയാണ്, കാരണം വില്ലൻ എത്രത്തോളം വില്ലത്തരം കാണിക്കുന്നോ അത്രത്തോളം പ്രതിബദ്ധത നായകനുണ്ടാകും. അതുപോലെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നെഗറ്റീവായിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങൾ എത്രത്തോളം ഉണ്ടാകുന്നോ അത്രത്തോളം നമ്മൾ ഹാപ്പി ആവും, കൂടാതെ ജീവിതത്തെ വേറിട്ട കാഴ്ചകളിലൂടെ കാണാനും സാധിക്കും. ആ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് നമുക്ക് മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ കൃത്യമായിട്ട് കാണാനും അടയാളപ്പെടുത്താനും അതിൽ എന്തെങ്കിലും ചെറിയ ഇടപെടൽ നടത്താനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പുസ്തകം എന്നെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞുപോയ വിഷമങ്ങളിൽ ദു:ഖിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്, അതിൽനിന്ന് പാഠം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു വരികയാണ്. ഒരിക്കൽ തോറ്റവന് പിന്നീടൊരിക്കലും ജീവിക്കാൻ അവകാശമില്ല എന്നല്ല, അവൻ ജയിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കണം. ഒരു ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു കരുതി എനിക്ക് എക്കാലവും ജോലി നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഞാൻ എന്റേതായ ഇടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് അവിടെ എന്ത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കും, എങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കും എന്നെല്ലാം നോക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ജനിച്ച ഒരു വ്യക്തിക്ക് മരിക്കുംവരെ ജീവിച്ചല്ലേ പറ്റൂ. അപ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായിട്ടും ഒരു വ്യക്തിക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള പ്രേരണയായി തീരട്ടെ ഈ
പുസ്തകം. വരാനിരിക്കുന്നത് എന്തുമാകട്ടെ അതിനെ കരുത്തോടെ ഉൾക്കൊള്ളാനും,
സ്വാംശീകരിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകാനുമുള്ള ശക്തി എല്ലാവർക്കുമുണ്ടാകണം.

8. ഭാഷയുടെ അളവുകോൽകൊണ്ടല്ല ഹൃദയംകൊണ്ടാണ് കവിത വായിക്കേണ്ടതെന്ന് എഴുത്തിലൂടെ പറയുന്നുണ്ട്; തീക്ഷ്ണമായ അനുഭവമണ്ഡലത്തിലേക്ക് വായനക്കാരന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഭാഷയുടെ
അപര്യാപ്തതകൂടിയല്ലേ ഇതിലൂടെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നത്?

മലയാളഭാഷ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ അനുഭവത്തിന് രൂപംനൽകാൻ എത്രത്തോളം
പര്യാപ്തമാണ്?

ഞാൻ ഹിന്ദിയിൽ എഴുതിത്തുടങ്ങിയ ഒരാളാണ്. പിന്നീട് തമിഴിൽ എഴുതിയിരുന്നു. പക്ഷെ ഡൽഹിയിലുള്ള ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കൾച്ചറല്ല കേരളത്തിലുള്ള ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കൾച്ചർ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർസ് ജീവിതം കേരളത്തിൽ മറ്റൊരു യാഥാർഥ്യമാണ്. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായി കൃത്യമായി പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും അതിനെ പ്ലെയിസ് ചെയ്യേണ്ടിടത്തു ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ് ഇവിടുത്തെ എന്റെ സഹോദരി സഹോദരങ്ങളായ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ഇന്റർസെക്സ് വ്യക്തികൾ, മലയാള ഭാഷയുടെ സാധ്യതക

ളെല്ലാം ഉപയോഗിച്ച്, പരിമിതികളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് എഴുതുകയെന്നുള്ളത് വലിയൊരു ചലഞ്ച് ആണ്. എനിക്ക് മലയാളത്തിൽ ആകെ ക്കൂടി ആയിരത്തി മുന്നൂറ്റി നാൽപ്പത്തിയഞ്ച് പദങ്ങളേ അറിയൂ. ആ പദങ്ങൾ വച്ചാണ് ഞാൻ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനേക്കാൾ യാത്രയിലുടനീളമുണ്ട ാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾ എഴുതിവെക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്യാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എല്ലാ ഭാഷയ്ക്കും പരിമിതികളും സാധ്യതകളുമുണ്ട്. അത് രണ്ടും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് എഴുതുകയെ ന്നതാണ് ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ചല ഞ്ച്.

9. ഇനി എന്ന് നൽകീടും/നീതി എനിക്ക് നിദ്രയിലാണ്ടൊരു കേരളമേ. എന്ന നീതിയിലെ വരികൾ നീതിനിഷേധത്തിനും സദാചാരസംഹിത കൾക്കുമെതിരെയുള്ള മുദ്രാവാക്യമായി മാറുന്നു ണ്ട്. പ്രതിഷേധത്തിന്റെ മാധ്യമം എന്ന നിലയിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ എഴുത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെക്കു റിച്ചു പറയാമോ?

ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ഇന്റർസെക്സ് വ്യക്തികളുടെ അവകാശനിഷേധങ്ങൾ സമൂഹം ഏറ്റെടുക്കേണ്ട വലിയൊരു പ്രക്ഷോഭം തന്നെയാണ്. അത് കവി തയായി പ്രകമ്പനം കൊള്ളുമ്പോൾ ആളുകളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് വലിയ ഇടിമിന്നൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നു ണ്ട്. അങ്ങനെ, ഒരുവിഭാഗം മാറിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ മറുവിഭാഗവും മാറിത്തുടങ്ങും. ഓരോരുത്തരി ലേക്കും ഈ കവിതകളെത്തുമ്പോൾ ആളുകൾ മെല്ലെമെല്ലെയായി മാറും. ഒരുപക്ഷേ പൂർണ്ണമാ യിട്ടും മാറിയ ഒരു സമൂഹം ഒരുഭാഗത്ത് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോളായിരിക്കും മറ്റൊരു വിഭാഗം ഇതി നെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നത്. സോഷ്യൽ പ്രോസസ് അങ്ങനെയാണല്ലോ. ആളുകളുടെ കാഴ്ചപ്പാടു കൾ മാറണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാധ്യമം സ്വാധീനിച്ചേ പറ്റൂ. പ്രത്യേകിച്ച് സിനിമ. സിനിമയിൽ ആണും പെണ്ണും തമ്മിലുള്ള മരംചുറ്റി പ്രേമം കണ്ടു മടുത്തു. എന്തുകൊണ്ടാണ് അഞ്ച് നടന്മാരുള്ള ഒരു സിനിമയിൽ ആറാമതും ഒരു നായികയെ നമ്മൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്ന് മന സ്സിലാവുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട് അഞ്ചുപേരിൽ ഒരാൾ ഗേ ആയിക്കൂടാ, രണ്ടുപേർ ഇന്റർസെക്സ് ആയിക്കൂടാ, ഒരാൾ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ആയി ക്കൂടാ, അത്തരം കാഴ്ചപ്പാടുകൾ വളർത്തിയേ പറ്റൂ. വി.ടി.നന്ദകുമാറിനെ രണ്ടു പെൺകുട്ടി കൾ ആസ്പദമാക്കിയെടുത്ത സിനിമ പോലും അവസാനമായപ്പോൾ ക്ലൈമാക്സ് മാറ്റിക്കള ഞ്ഞു. ദേശാടനക്കിളികൾ കരയാറില്ല അവസാ നമായപ്പോൾ മറ്റെന്തോ തലത്തിലേക്ക് പോയി, ചാന്തുപൊട്ട് എന്ന സിനിമ ഒരു നാടകത്തെ ബേസ് ചെയ്ത സിനിമയാണെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. (കൃത്യമായി അറിയില്ല). ആ നാടകത്തിന്റെ അവ സാനത്തിൽ ബിജിമേനോൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രവും ദിലീപ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രവും തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന തായാണ് കഥ. പക്ഷേ അതിനെ മലയാള സിനിമയും പ്രേക്ഷകരും ഏറ്റെടുക്കില്ല എന്ന വിശ്വാസംകൊണ്ട് രാധയെ അടിച്ച് നേരെയാ ക്കുകയാണ്. രാധക്ക് കിട്ടിയ ഓരോ അടിയും വലിയ വലിയ പ്രഹാരങ്ങളായി ഇവിടത്തെ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികൾക്കാണ് കിട്ടിയത്. എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ നോക്കൂ; ഞാൻ കറുത്ത നിറത്തോടു കൂടിയ ദളിതായ, ഇന്റർസെക്സ് ആയിട്ടുള്ള ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ആണ്. ഒരേസമയം ദളിതും ട്രാൻസ്ജെൻഡറ ുമായിരിക്കുക അതിലുപരി ഇന്റർസെക്സ് ആയിരിക്കുകയെന്നൊക്കെ പറയുന്നത് പ്രഹര ത്തിനുമേൽ പ്രഹരമാണ്. എത്രയോ ആളുകൾ ഇവിടെ തല്ലുകൊള്ളുന്നു, എത്രയോ ആളുകളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നു; സിനിമ ഇത്ര ക്രൂരമാ കാൻ പാടില്ല, കാരണം സിനിമകൾ ഇവിടെ വിജ യിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരാൾ ഇവിടെ സൂപ്പർസ്റ്റാർ ആകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ സൂപ്പർസ്റ്റാർ ആക്കുന്നത് ഇവിടുത്തെ പ്രേക്ഷകരാണ്. ആ പ്രേക്ഷകരോട് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഹൃദയശൂ ന്യതയും നീതികേടും കാണിക്കുന്നത്രയും കാലം സിനിമകൾക്ക് ദ്വന്ദ്വബോധത്തിനപ്പുറം ചിന്തിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ചിരഞ്ജീവികൾ എന്ന കവിതയിൽ ഞാൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതി യിരുന്നു. കോണ്ടം ഗർഭനിരോധനത്തിനു മാത്ര മല്ല ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന് എല്ലാവർക്കുമറി യാം, എന്നിട്ടുകൂടി പോസ്റ്ററുകളിൽ കാണുന്നത് ആണും പെണ്ണുമുള്ള പരസ്യങ്ങളാണ്. ഒരുപക്ഷേ ആ പരസ്യ ബോർഡുകളിലിരുന്നുകൊണ്ട് ആ പ

ുരുഷനും സ്ത്രീയും നിയമഭേദഗതികളുടെ പുതിയ ഏടുകൾ മറിച്ചുനോക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അവരിലൊരു സ്വവർഗപ്രണയമോ ബൈ സെക്ഷ്വൽ പ്രണയമോ ഉണ്ടായിരിക്കാം, അതൊന്നും ഉൾക്കൊള്ളാൻ നമ്മുടെ പോസ്റ്റുകൾ തയ്യാറാകാത്തത്രയും കാലം ഇവിടെ വലിയ അവകാശ ലംഘനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മാറ്റം ഒരു സമൂഹമല്ല ഏറ്റെടുക്കേൺത്, അത് വ്യക്തികളിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാവേൺത് എന്നുതന്നെയാണ് എന്റെ അടിയുറച്ച വിശ്വാസം.

“ഗേ, ലെസ്ബിയൻ ആൾക്കാർക്കും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നുള്ള വലിയ സത്യത്തെ കുട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കും.”

10. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ എഴുത്തിന്റെ ഭാവുകത്വത്തെയും സ്വതന്ത്ര്യത്തെയും സ്കൂൾതലം മുതൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതിന്റെ അനിവാര്യതയെക്കുറിച്ച് പറയാമോ?

മെയിൽ, ഫീമെയിൽ, മാൻ-വുമൺ എന്ന് മാത്രമാണ് സ്കൂൾതലത്തിൽ നമ്മൾ പഠിക്കുന്നത്. അത്രമാത്രമേ നമ്മുടെ ചെറിയ ക്ലാസുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞങ്ങൾ റോഡിലിറങ്ങുമ്പോൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കളിയാക്കുന്നതും കുട്ടികൾതന്നെയാണ്. 1098 എന്ന കവിതയിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയന്നുണ്ട്; കുട്ടികളെ മുതിർന്നവർ കളിയാക്കുകയോ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്താൽ 1098 ലേക്ക് വിളിച്ചുകൂടെ? ചൈൽഡ് ലൈൻ ആരുടേയും കുത്തകയല്ലെന്ന് കവിത പറയുന്നു. ജനിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ലിംഗമാണെങ്കിൽ ആണാവാനാണ് സമൂഹം കുട്ടികളെ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ ആക്കൽ പ്രോസസ്സിന്റെ ഭാഗമായി ആക്കലിന്റെ ഓപ്പോസിറ്റ് കെട്ടത് എന്നായിമാറുന്നു. ഒരു മലയാളിമങ്ക എങ്ങനെയിരിക്കും എന്ന് ഒരു പെൺകുട്ടിയോട് ചോദിച്ചാൽ അവൾ മുട്ടോളം മൂടിയുള്ള, നല്ല ചന്തിയുള്ള, നല്ല മുലകളുള്ള (മുല എന്നൊന്നും പറയില്ല), കുലീനമായി സംസാരിക്കുന്ന ഒരാളെന്ന് പറയും. ഒരിക്കൽപോലും ഞാൻ ഒരു മലയാളിമങ്കയാണെന്ന് ആരും പറയുകയില്ല, കാരണം, ആ ആക്കൽ പ്രോസസ്സിനു വേണ്ടി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പോളിഷ് ചെയ്ത് ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഞാനാകുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഒരു മലയാളിമങ്കയാണെന്ന് ആരും പറയാറില്ല. അങ്ങനെ പഠിച്ചുവെച്ചതിനെ പൊളിച്ചെഴുതുന്ന ഒരു അൺലേണിങ് പ്രോസസ്സ് നമുക്കാവശ്യമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്,

ഒൻപതാം ക്ലാസ്സിലെ പ്രജനനം പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്ന സമയത്താണ് നമ്മുടെ അധ്യാപകർക്ക് വയറിളക്കവും ഛർദ്ദിലും ക്യാൻസറുമൊക്കെ ഉണ്ടെന്ന് നമ്മൾ തിരിച്ചറിയുന്നത്. മിക്കവാറും ആളുകൾ അപ്പോൾ ലീവിൽ ആയിരിക്കും, കാരണം, പൂവൻപഴം ഇരട്ട കഴിച്ചാൽ കുട്ടികളുണ്ടാകുമോ എന്ന് കുട്ടികൾ ചോദിച്ചാൽ പലർക്കും തിരിച്ചു പറയാനറിയില്ലെന്നതാണ്. സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റെ സാധ്യതകളും പരിമിതികളും അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രജനനം എന്ന പേരുമാറ്റി ഹെൽത്തി സെക്ഷ്വൽ ലൈഫ് എന്ന രീതിയിൽ ഒരു ചാപ്റ്റർ ആക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രൊക്രീയേഷൻ മാത്രമല്ല നമ്മുടെ അൾട്ടിമേറ്റ് എയിം എന്നും, അത് സാധ്യമല്ലാത്ത എന്നെപ്പോലുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നും, അതിനോട് താല്പര്യമില്ലാത്ത ഗേ, ലെസ്ബിയൻ ആൾക്കാർക്കും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നുള്ള വലിയ സത്യത്തെ കുട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കും. സ്കൂളിൽനിന്ന് ടീച്ചർ ക്യാറ്റ് എന്നതിന് കെ.എ.റ്റി എന്ന് പഠിപ്പിച്ച് കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ അമ്മ പറയുന്നു സി.എ.റ്റി ആണെന്ന്, ആര് പറയുന്നതാണ് കുട്ടി പഠിക്കുക? എന്തായാലും ഇക്കാര്യത്തിൽ അമ്മയെക്കാളേറെ കുട്ടി പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുക ടീച്ചർക്കാണ്. അപ്പോൾ ടീച്ചർക്ക് കുട്ടികളെ ശരിയായി സ്വാധീനിക്കണമെങ്കിൽ അവർ ഇടപഴകുന്ന മേഖലകളിൽ ഇത്തരം യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ അവബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റികൾ ഇത് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാണ്.

11. മദ്രാസ്, എം.ജി, കാലടി സർവ്വകലാശാലകൾ താങ്കളുടെ കവിതകൾ പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ, അവരുടെ സർഗാത്മകസൃഷ്ടികളെ അക്കാദ

മികലോകം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിനെ എങ്ങനെ കാണുന്നു?

ലിംഗ-ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ എന്ന് ആരെ ങ്കിലും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഒരു ഓൺലൈൻ സർവ്വേ ചെയ്യണം, അപ്പോൾ കൃത്യമായി മനസ്സി ലാകും ഇവിടെയുള്ള ഹെട്രോസെക്ഷ്വൽസ് ആണ് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെന്നുള്ള കാര്യം. ഇതൊരു പാട്രോ ണേജ് ആയി കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് ഞങ്ങളെ ലിംഗ-ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. എത്ര ഹെട്രോസെക്ഷ്വൽ ആയിട്ടുള്ള സ്ത്രീയും

പുരുഷനും അവരുടെ ലിംഗ-ലൈംഗിക അവസ്ഥ യെക്കുറിച്ച് തുറന്നു പറയുന്നുണ്ട്. തുറന്ന് പറയു ന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഞങ്ങളെ പാർശ്വവൽക്കരി ക്കുന്നത്. മദ്രാസ് സർവകലാശാലപോലെയുള്ള ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇതിനെ ഏറ്റെ ടുക്കുമ്പോൾ അതിനെ വളരെ അഭിമാനത്തോടു കൂടി കാണുന്നു. അവിടെ വിജയരാജമല്ലിക എന്ന പേരല്ല മറിച്ച് ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ഇന്റർസെക്സ്, ഗേ, ലെസ്ബിയൻ, എസെക്ഷ്വൽ ആയിട്ടുള്ള ആളു കളുടെ ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് അടയാളപ്പെ ടുത്തുന്നത്. ഈ കാണുന്നതിനപ്പുറം ഒരുപാട് ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അതൊന്നും ഒരു തെറ്റോ

പാപമോ അല്ലെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കട്ടെ. ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ പോളിസി വന്നതുകൊണ്ട് അത്ര യും കാലം ആണായി ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ സാരി യുടുത്ത് പെണ്ണായി വരുന്നതല്ലെന്നും, ഇത് വളരെ കൃത്യമായി നമ്മുടെ ഉണ്മയാണെന്നുമൊക്കെ തിരിച്ചറിയാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ബോധം ഉണ്ട ാകണം, കാരണം, ഇരുട്ടി വെളുക്കുന്നത് നേരം കൊണ്ട് പൗരത്വം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു രാജ്യമായി മാറിയിരിക്കുന്നു ഇന്ത്യ. അവിടെ ഉണരേണ്ടതും പ്ര വർത്തിക്കേണ്ടതും യുവതയാണ്. ആ യുവതയ ്ക്ക് കാഴ്ചപ്പാട് സങ്കുചിതമായാൽ ഒരിക്കൽപ്പേ ാലും മുന്നോട്ടുപോകാൻ സാധിക്കില്ല. വിശാല മായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഇത്തരം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശക്തി യുണ്ടായിരിക്കണം.

12. 2016 ലെ അരളി പുരസ്കാരം, 2019 ലെ യുവകലാസാഹിതി വയലാർ കവിതാ പ ുരസ്കാരം എന്നിവ താങ്കൾക്ക് ലഭിച്ചുവല്ലോ, ട്രാൻസ്ജെൻഡറിനെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ വൈമന സ്യമുള്ള സങ്കുചിത സമൂഹത്തിൽ അംഗീകാ രങ്ങൾ കാഴ്ചപ്പാടിനെ തിരുത്തുന്നുണ്ടോ?

തീർച്ചയായിട്ടും. വയലാർ രാമവർമ്മ പുരസ്കാ രം എന്നെ സംബന്ധിച്ച് പ്രധാനമാണ്.

കാദംബരി പുഷ്പ സരസ്സിൽ/കൗമാരം കൊ രുത്തതാണീ മാല്യം

എന്നൊരു പാട്ടുണ്ട്; 1973 ലെ ചുക്ക് എന്ന സിനിമയിലെ വയലാർ എഴുതിയ ആ പാട്ട് അച്ഛന് വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ എന്നെ വിവാഹം കഴിച്ച എന്റെ വസന്തസേനൻ (ജാഷിം) പാട്ടിലെപ്പോ ലെ ഇറങ്ങി വന്ന ഒരാളാണ്. വയലാർ എന്റെ മഗ്ദലനയിലേക്കും

ഞാനടങ്ങുന്ന ഒരു വലിയ സമൂഹത്തിലേക്കുമാ ണ് ഇറങ്ങി വന്നത്. മറ്റൊരു തലത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ ദളിതായ, കറുത്ത ത്വക്കുകളുള്ള, ഇന്റർസെക്സ് ആയ ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തിയായ എനിക്ക് വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ പേരിലുള്ള ഒരു പുരസ്ക്കാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ അവിടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ വലിയൊരു വിപ്ലവം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പുരസ്കാരത്തിന്റെ പണമോ ഫലകമോ അല്ല

മറിച്ച് വയലാർ രാമവർമ്മ എന്ന

മഹാകവിയുടെ പേരിലുള്ള ഒരു പുരസ്കാരം ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തിക്ക് ലഭിക്കുമ്പോൾ അവിടെ വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനെ വളരെ

സ്നേഹത്തോടുകൂടി, അഭിമാനത്തോടു കൂടി കാണുന്നു. വീട്ടിലേക്കല്ല, ഈ സമൂഹത്തിലേക്കാ ണ് ഞാൻ അവാർഡ് കൊണ്ടുവന്നത്;

തൃശൂർ ജില്ലയിലെ എന്റെ മുതുവറയിലേക്കാ ണ്, എന്റെ ഇന്റർസെക്സ്, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സമൂഹത്തിലേക്കാണ്. എനിക്ക് കിട്ടിയെന്നു പ റയുന്നത് ഒരു വലിയ സമൂഹത്തിന് കിട്ടിയ അംഗീകാരമാണ്. അരളി അവാർഡും ഞാൻ അങ്ങനെതന്നെ കാണുന്നു. ഞാൻ ആളുകേ ളാട് പറയുന്നൊരു കാര്യമുണ്ട്; നിങ്ങൾ നോക്കി നോക്കി എനിക്ക് വയലാർ രാമവർമ്മ അവാർഡ് കിട്ടി, ഇനി നിങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി ഷാർപ്പായി നോക്കിയാൽ ഒരുപക്ഷെ എനിക്ക്

ജ്ഞാനപീഠം കിട്ടും. അതുകൊണ്ട് ആളുകളോട്

ഞാൻ നന്നായിട്ട് നോക്കാൻ പറയും.

13. സാഹിത്യലോകത്തേക്കുള്ള കടന്നുവരവ ിൽ ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനിച്ച വ്യക്തികളെയും എഴുത്തിനേയും കുറിച്ച് പറയാമോ?

എപ്പോഴും മുൻനിരയിൽ ഹിന്ദിയിലെ മഹാദേവി വർമ്മ തന്നെയാണ്. അതുപോലെതന്നെ സുഭദ്രകുമാരി ചൗഹാൻ, അവരുടെ 'സാഥ' എന്ന കവിത ഞാൻ എട്ടാം ക്ലാസിൽ വെച്ചാണ് പഠിക്കുന്നത്. എനിക്കവരെ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതുപോലെ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടം സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയ്ഡ്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഇന്റർപ്രട്ടേഷൻ ഓഫ് ഡ്രീംസ്' എന്ന പുസ്ത കം വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കണ്ട പല സ്വപ്നങ്ങളും പിന്നീട് യാഥാർഥ്യമായ ിട്ടുണ്ടെന്ന് 'മല്ലികാവസന്തം' വായിച്ചവർക്ക് മനസ്സിലാകും. സൈക്ലിംഗ് പഠിച്ചതൊക്കെ അങ്ങനെയാണ്. കവിതകളിൽ 'ഓഡ് ടു ദി വെസ്റ്റ് വിൻഡ്", ഓഡ് ഓൺ എ ഗ്രെഷ്യൻ ഏൺ' എന്നിവ ഇഷ്ടമാണ്. കണ്ടതിനേക്കാൾ സൗന്ദര്യം കാണ ാത്തതിനാണ്, കേട്ടതിനുമപ്പുറം കേൾക്കാത്തതി നും എന്ന ഫിലോസഫിയാണ് അവിടെ തെ ളിഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഇതുവരെ കൺ ആണും പെണ്ണും മാത്രമല്ല, അതിനപ്പു റത്തേക്ക് സൗന്ദര്യ മുള്ള ഒരുപാട് ശരീരങ്ങളും, സത്യങ്ങളും, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമെല്ലാം ഇവിടെ യുണ്ടെന്ന് മനസിലാക്കാം. ചെറുപ്പത്തിൽ അനേ ാട്ടേഷൻസ് പഠിക്കുമ്പോൾ കവി പറഞ്ഞ തൊന്നുമല്ല നമ്മൾ എട്ട് മാർക്കിനും പത്തു മാർക്കിനും എഴ ുതി വയ്ക്കുന്നത്. അത്തരത്തിലുള്ള തർക്കങ്ങ ളൊന്നും ഇവിടെ വേണ്ട, കൃത്യമായിട്ട് പറയുക, കൃത്യമായിട്ട് അവതരിപ്പിക്കുക, 'മരണാനന്തരം' എന്ന കവിത വളരെ കൃത്യമായി കാര്യങ്ങൾ പ റഞ്ഞു. മറ്റെല്ലാ കവിതകളും അങ്ങനെതന്നെ, 'യോനിയില്ലാത്ത പെണ്ണിനാണോ കല്യാണം' എന്ന് ട്രാൻസ്ജെൻഡറിനെയും ഇന്റർസെക്സിനെയും മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് എഴുതിയതല്ല.

എക്സ്.എക്സ്.വൈ

ക്രോമസോമുകളായി പിറക്കുന്ന പല പെൺകുട്ടികള ുംബാഹ്യമായിട്ട്സ്ത്രീയാണെന്ന്തോന്നുമെങ്കിലും അവർക്ക് യോനി ഉണ്ടാകാറില്ല. യോനിയില്ലാത്ത സ്ത്രീകളുണ്ട്, പുരുഷലിംഗമില്ലാത്ത പുരുഷനുമുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ലിംഗമുണ്ടായ ിട്ടും അത് പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ പറ്റാത്ത ആളുകളുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ കേൾക്കാൻ മറന്ന ശബ്ദങ്ങളും കാണാൻ മറന്ന യാഥാർഥ്യങ്ങ ളുമാണ് അതെല്ലാം, നിങ്ങൾ അവരിലേക്കെ റിഞ്ഞ കല്ലുകൾതന്നെ തിരിച്ച് പൂക്കളായി വലിച്ചെറിയുകയാണ് ഞങ്ങൾ.

14. ഇതുവരെ പാടാതിരുന്ന പക്ഷികൾ പാടിത്തുടങ്ങുന്ന ഒരു വസന്തകാലത്തിന്റെ ആഗമനപ്രഖ്യാപനമെന്നാണ് കെ.ആർ. മീര ദൈവത്തിന്റെ മകളെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. മൂന്നാമത്തെ പുസ്തകവും പുറത്തുവന്ന തിലൂടെ അത് സത്യമായി ഭവിക്കുകയും ചെ യ്തു. എഴുത്തിൽ അടുത്ത കാൽവെയ്പ് എന്തിലേക്കാണ്?

'പെണ്ണായവളുടെ കവിതകൾ' എന്ന പുതിയ കവിതാസമാഹാരം മാർച്ചിൽ ഇറങ്ങുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ, പത്ത് പുതിയ കവിതകൾകൂടി ചേർത്ത് 'ദൈവത്തിന്റെ മകള്'ടെ രണ്ടാം പതിപ്പ് വൈകാതെ വായനക്കാരിലേക്കെത്തും. കൂടാതെ ഒരു ചെറു കഥാസമാഹാരം ഏകദേശം പൂർണമാ യിട്ടുണ്ട്, ഉടനെ പ്രതീക്ഷിക്കാം. നമ്മുടെ അ റിവും

ഡോക്ടർമാരുടേയും സാമൂഹ്യ നിരീക്ഷകരുടെ യും അവബോധവും വച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സൈദ്ധാന്തിക പുസ്തകം

എഴുതണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്റെ

ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം 'ദൈവത്തിന്റെ മകൾ' സിംഹള ഭാഷയിലേക്ക് മൊഴിമാറ്റം ചെയ്യണ മെന്നതാണ്. അതിനായി

ഒരുപാട് ട്രാൻസ്ലേറ്റേഴ്സ് മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. പ ല കവിതകളും ട്രാൻസ്ലേറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ പൂർണ്ണമായും

പറ്റിയില്ലെങ്കിൽപോലും ഇത്തരം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ഒരു

മനസ്സ് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ 'ദൈവത്തിന്റെ മകൾ'ക്ക് സാധിക്കും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, 'ആൺനദി'

കുറെക്കൂടി പ്രണയത്തിന്റെ വിവിധ തലങ്ങളെ

യാണ് കൊണ്ടുവന്നതെങ്കിൽ 'ദൈവത്തിന്റെ മകൾ' മനുഷ്യന്റെ
എക്സിസ്റ്റൻസ്സെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായി പറയുന്ന പുസ്തകമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇവയെല്ലാം ആളുകൾ ഇനിയും
വായിക്കുകയും ചർച്ചചെയ്യുകയും വേണം. എല്ലാ ചർച്ചകളിലും വിജയരാജമല്ലികയെ ക്ഷണിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല; ചർച്ചകൾ നടക്കട്ടെ, പുരോഗമിക്കട്ടെ, അതുപോലെ 'മല്ലികാവസന്തവും'
ആളുകളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ട പുസ്തകമാണ്. ആ പുസ്തകം വായിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് നമ്മളോട് പഴയതുപോലെ പെരുമാറുമ്പോൾ നമുക്കറിയാം അത് വായിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്. കാരണം, ചില കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. അത് ഞാൻ കൃത്യമായിട്ട് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പറച്ചിൽ കുറെ കഴിയുമ്പോൾ ആളുകൾക്ക് മടുക്കും, എഴുത്താവുമ്പോൾ മനസ്സിൽതന്നെ കിടക്കും, അതുപോലെ, 'മല്ലികാവസന്ത'ത്തിൽ സ്വന്തം ഫോട്ടോ വെച്ചതിന് ഒരു കാരണമുണ്ട്. ഇവിടെ പലർക്കും വിജയരാജമല്ലികയെ അറിയാം, അവരുടെ ശബ്ദത്തെ അറിയാം പക്ഷെ എന്നെ അറിയില്ല. ഞങ്ങൾ രണ്ടും ഒന്നാണെന്നുള്ള കാര്യം ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കണം.

('ദി ക്യു' എന്ന മാധ്യമത്തിന് വേണ്ടി രാജേഷ് പഞ്ഞത്തൊടി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങളാണ് ഇവിടെ കൊടുത്തി രിക്കുന്നത്. കടപ്പാട് : മനീഷ് നാരായണൻ, എഡിറ്റർ - ദി ക്യൂ).

Dream Doer

Our nation has given birth to numerous politicians, freedom fighters , scientists, technocrats, and physicians. But we see a personality different from all the above characters, a person who loved to dream and taught us how to dream and to chase the dream. It is none other than our former President, Dr. A.P.J.Abdul Kalam.

As a child he was intelligent and excellent in studies. But his childhood was full of challenges. He worked as a newspaper vendor to contribute to his father's income. His interest in aeronautics began one day when in a Tamil newspaper he noticed an article about a British propeller aircraft.

When he was studying in fifth standard his teacher asked him, 'How do the birds fly?' From the day onwards he was anxious about flying. He thought why we couldn't fly? He started dreaming. His used to say, "All birds find shelter during rain. But the eagle avoids the rain by flying above the clouds". His message to the youth is the same, that is to dream higher and higher and to chase all the dreams and to shine like the sun and burn like sun. His words, "Dream is not that what you see while sleeping, it is somethingthat doesn't let you sleep", are well known to all. He taught the younger generation how to dream. He loved being with the young

generation especially students. Because the majority of the population is youth, he thought prosperity and technological development can be achieved through the young generation.
Even though he was known as the 'Missile man of India' for students he was something more than that. His teachings were not filled with missiles which would kill humans rather they inspired and motivated development, construction of the world and use of the brain as weapons. Thus, he gave the young generation a weapon more powerful than any missile.
He spent four decades of his life as a scientist administering science, mainly at DRDO and ISRO. He was intimately involved in India's civilian space programme and military missile development efforts. He was elected the 12th President without opposition from from neither the ruling nor the opposition party. Even as President, he found time to chat with students because he was convinced that the future of India was in the hands of these youngsters.
He was always kind to his office staff, even to the sweepers. He always tried to make the other smile. He created history as the oldest Indian co-pilot of a fighter jet at 74. His 79th birthday was celebrated by the UN as World students' day.
His autobiography 'Wings of Fire' is always an inspiration and motivation and ignites the fire in our hearts with enthusiasm and energy to achieve our dreams. His efforts in the launching of Prithvi, Aakash and Agni are commendable. He was awarded with the Bharat Ratna. When asked what he would like to be remembered as, he replied:"Teacher ". Till his last breath he kept visiting educational institutions and loved interacting with children.
While delivering a lecture at IIM, Shillong, he collapsed and died. Social media worked with the speed of a missile to mourn the the death of a great son of India. He had given instructions not to declare a holiday when he died but to work a day more. When he died everyone paid him homage by working a day more.
He is no more to see what is happening in 2020. It is our duty to work hard to achieve what he dreamt for India.
Sir, a million words can't bring you back but you will always have a special space in our hearts.

Litty Joseph
B.Com. Model 2
Finance and Taxation ACCA
A-batch

ബോൺസായ്

ഫ്ളാറ്റിന്റെ പിന്നിലെ ചെറിയ ജാലകം തുറന്നാൽ മിസിസ്സ് ശർമയുടെ മനോഹരമായ പൂന്തോട്ടം കാണാം. തന്റെ വനിതാ സംഗമങ്ങളിലും ക്ലബുകളിലും പൂന്തോട്ടം എന്നും ഒരു സംസാരവിഷയമായിരുന്നു. മിസിസ്സ് ശർമയാകട്ടെ അഭിനന്ദങ്ങളോ മറ്റോ നോക്കാതെ തന്റെ ഉദ്യാനപരിപാലനത്തിൽ മുഴുകി. രാവിലെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റാൽ ആദ്യം അവൾ വരുക തൺെറ പൂന്തോട്ടത്തിലേക്കായിരിക്കും. അങ്കിളിനോടു പറഞ്ഞ് മലേഷ്യയിൽ നിന്നും എന്തിന് പലർക്കും കേട്ടു കേൾവിയില്ലാത്ത വിധം അനേകം സസ്യങ്ങൾ അവിടെ ഇടം പിടിച്ചിരുന്നു. ഓരോ ചെടിയേയും അവൾ തന്റെ മക്കളെന്ന പോലെ സ്നേഹത്തോടെ പരിപാലിച്ചു. തന്റെ ജീവിതച്ചിലവേറെയും അവൾ നൽകിയിരുന്നത് ഈ ചെടികൾക്കായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ ശർമ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടും മിസ്സിസ്സ് ശർമ എന്നവളെ വിളിക്കുന്നതിൽ അവൾക്ക് തെല്ലും ദുഃഖമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏകാന്ത ജീവിതം നയിക്കുന്നകണക്കെയാണ് ജീവിതമെങ്കിലും അവൾ ചില പ്പോഴെങ്കിലും ശർമയുടെ ഓർമകൾ അയവിറക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ര ണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു തീരുമാനമെടുത്ത് പിരിഞ്ഞ ആ വിവാഹത്തിൽ അവൾ ചിലപ്പോഴൊക്കെ സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും തന്റെ പൂന്താട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ റോസാച്ചെടികൾ ശർമ സമ്മാനിച്ചതല്ലേ എന്നതിൽ അവളുടെ മനം നിറഞ്ഞു.

ആയിടെയാണ് ബോൺസായ് ഇനം ചെടികളെപ്പറ്റി അവൾ കേൾക്കാനിടയായയത്. ക്ലബിൽ വെച്ച് മിസ്ബാലാജി പറഞ്ഞതായിരുന്നു അത് ഇടയ്ക്കെവിടെയോ താനതിനെപ്പറ്റി വായിച്ചിരുന്നെങ്കിലും

വീണ്ടും അതിനെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ അത് അവളിൽ കൗതുകമുണർത്തി. ചെടിയുടെ വളർച്ച മുരടിപ്പിച്ച് ചെറിയ ചെടികളാക്കി വളർത്തുന്ന രീതിയാണത്രേ മിസിസ് ശർമ്മ ഉറപ്പായും അത് നിങ്ങളുടെ പൂന്തോട്ടത്തിന്റെ മനോഹാരിത കൂട്ടും. മിസ്ബാലാജി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ബാലാജിയുടെ ഒപ്പം തന്നെ കൊച്ചിയിലെ മുന്തിയ ഇനം ചെടികൾ വിൽക്കുന്ന കടയിൽ പോയി. നേരിലാദ്യമായി ബോൺസായി മരങ്ങളെ കാണുകയായിരുന്നു മിസിസ് ശർമ്മ അന്ന്. പാവങ്ങൾ വളരുന്നൺതിനു പകരം വളർച്ചയെ പിടിപ്പിച്ചു നിർത്തി സ്വയം ചെറുതായിപ്പോയ ജന്മങ്ങൾ മിസിസ് ശർമയുടെ മനോഗതം കേട്ട് മിസ് ബാലാജി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. എത്ര മനോഹരമാണെന്നു നോക്കൂ മിസ്സിസ്സ് ശർമ്മ വലുതായില്ലെങ്കിൽ എന്താ ആ ചെറിയ ചട്ടിയിൽ മനോഹരമായി വളർന്നു നിൽക്കുന്നത് കാണാൻ നല്ല രസമില്ലേ. വൈകുന്നേരം മുറിയിൽ വന്നു കേറിയതും സോഫയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു മിസിസ്സ് ശർമ്മ. ബാലാജിയുടെ നിർബന്ധത്തിൽ അപ്പോളേക്കും അവൾ ബോൺസായ് മരങ്ങൾ ഓർഡർ ചെയ്തിരുന്നു. വളർച്ച മുരടിച്ചുപോയ ജന്മങ്ങൾ മരങ്ങൾ - ഇത് കൂടെക്കൂടെ അവളുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. എന്തോ തനിക്കും ഈ ബോൺസായ് മരങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ എന്തോ അഭേദ്യമായ ബന്ധം ഉണ്ടെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. ചെറുപ്പത്തിലേ നിബന്ധനകളും ആവശ്യമില്ലാത്ത അച്ചടക്കവും നിയമങ്ങളും കേട്ടു വളർന്നവൾ അച്ഛനോടു പറയാതെ ആദ്യമായി കൂട്ടുകാരുടെയൊപ്പം പാർക്കിൽ പോയ ദിവസം വഴിയിൽ വെച്ച് അച്ഛനെ കണ്ട പേടിച്ചോടിയതും ഡിഗ്രി പഠനത്തിനുശേഷം സിവിൽസർവീസ് പരിശീലനത്തിനു ചേരാൻ നിന്നപ്പോൾ പെൺകുട്ടികളെ കെട്ടിച്ചയക്കേണ്ട പ്രായത്തിൽ കല്യാണം നടത്തുമെന്നും പറഞ്ഞ് തനിക്കിഷ്ടമില്ലാതെ നടത്തിയ വിവാഹവും പിന്നീടങ്ങോട്ട് ശർമയുടെ തീരാത്ത ഫിലോസഫി ക്ലാസുകളും ജീവിതത്തിൽ ആശിച്ചതെല്ലാം ഓരോന്നായി അകന്നു പോയി. മനസ്സു മുരടിച്ച അനുഭവങ്ങളും അവസാനം ഇനിയൊരുമിച്ചു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന ശർമയുടെ വാക്കും എല്ലാം കൊണ്ടും മനസ്സ് മുരടിച്ച് വളർച്ച നിലച്ച് ചത്തതിനൊക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന തോന്നലാൽ ബോൺസായും തന്റെ ജീവിതവും തമ്മിൽ എന്തോ അഭേദ്യമായ ബന്ധമുള്ളതായി വീണ്ടും വീണ്ടും അവൾക്കു തോന്നി. വൈകുന്നേരം കോളിങ്ങ് ബെല്ലിന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള വിളികേട്ട് വാതിൽ തുറന്ന മിസിസ് ശർമയ്ക്കു ബോൺസായി മരങ്ങൾ രണ്ടെണ്ണം അതിഥികളായെത്തി. അവയെ തന്റെ മുറിക്കകത്തേക്കാണ് അവൾ കൊണ്ടുപോയത്. വളർച്ച മുരടിപ്പിക്കപ്പെട്ട പാവം ജന്മങ്ങൾ - വീണ്ടും ഒരു ആത്മഗതത്തിനുശേഷം അവയെ തന്റെ കട്ടിലിന്റെ അരികെ വെച്ചു. അന്നുമുതൽ അവ അവളെ പ്രണയിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അന്ന പി.ബി.
എം.എസ്.ഡബ്ല്യൂ

Brownie points, anyone?

~ Benita Shibu

Most of us are well-acquainted with the story of the good Samaritan – a traveler waylaid by bandits and left for dead, is bypassed by both countrymen and clergy, able to help, but too concerned for their own safety and welfare. Only a lowly Samaritan, with no reason to aid his enemy, stopped to help. Moreover, the Samaritan risked his life transporting the traveler to safety, and even paid for his recovery. Now, this story would be classified as the 'epitome' of an act of kindness and a perfect example of 'not all heroes wear capes'. But don't be alarmed, not all acts of kindness require one to save his enemy from the hands of goons.

I recall how my friend defined this much differently, from a couple of years ago. She said, "Today I cleaned my room as an act of kindness to save my mother from yelling at me this morning." But I begged to differ, because she did everyone a favour by cleaning that room. In this fast-moving world, we find how kindness takes a back seat to selfies and self-interest at the expense of human interactions. At times, our ego is quick to judge when victimized and preyed upon, so it reciprocates as revenge. Kindness, on the other hand, holds back and preserves peace of mind. It does not require you to be of religious faith or even spiritual, only to think of others and to extend a helping hand to those in need.

Easier said than done? I agree. I'm reminded of the time when my brother and I were having a civilized verbal argument about who would get the last slice of cake. The verbal argument escalating to war and after seven long minutes of gnawing, pinching and kicking, I escaped the battlefield unscathed. But alas! The last piece was gone, for we had knocked it off the table during our disagreement. I realized too late that if either of us had thought of being kind, a mutual compromise could have been reached at to satisfy each of our cravings.

On the context of brother-sister love, I introduce you to my friend (who shall not be named due to restricted word limit), gave away the latest iPhone 11 to her brother because of his constant pleas and woes to be popular among his friends. There also lies the question of delineating between kindnesses and being a doormat to others. There is no need to undermine one's self worth at the expense of people, but simply practise kindness while upholding your integrity. In these times of uncandid and egregious social media synergy, hatred and cruelty abound as users hide behind a digital screen. Therefore, if the ball lies in your court, incorporating even the smallest act of kindness by calling out to your inner good Samaritan, can cause ripple effects in a myriad of ways. Score for extra brownie points!

मैं शेरी नगर की सैकडों छात्राओं, प्रध्यापिकाओं तथा कर्मचारियो के साथ बसा हुआ हुँ। क्या आप मुझे जानते हो ? यदि नही तो जानने की कोशिश कीजिए।

क्या आप बता सकते हो ?

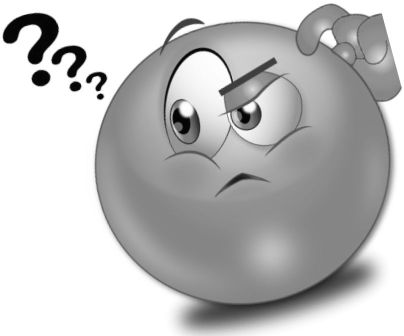

मेरे पहले अक्षर में रात हैं, पर मेरे अक्षर में बात नही हैं।
मेरे दूसरे अक्षर में जाना हैं, पर अक्षर में आना नहीं हैं।
मेरे तीसरे अक्षर में गिरना हैं, पर अक्षर में फिरना नहीं हैं।
मेरे चौथे अक्षर में रिमझिम हैं, पर अक्षर में टिम-टिम नहीं हैं।
मेरे पाँचवे अक्षर में काँल हैं, पर अक्षर में माँल नहीं हैं।
मेरे छठे अक्षर में लेना हैं, पर अक्षर में देना नहीं हैं।
मेरे सातवें अक्षर में जल हैं, पर अक्षर में कल नहीं हैं।
मेरे आठवें अक्षर में औरत हैं, पर अक्षर में शौहरत नहीं हैं।
मेरे नवें अक्षर में फल हैं, पर अक्षर में बल नहीं हैं।
मेरे दसवें अक्षर में सोना हैं, पर अक्षर में खोना नहीं है।
मेरे ग्यारहवें अक्षर में शर्त हैं, पर अक्षर में अर्थ नहीं हैं।
मेरे बारहवें अक्षर में लाल हैं, पर अक्षर में माल नहीं हैं।
मेरे तेरहवें अक्षर में साल हैं, पर अक्षर में काल नहीं हैं।
मेरे चौदहवें अक्षर में इंसान हैं, पर अक्षर में सुनसान नहीं हैं।
मेरे पंद्रहवें अक्षर में सपना हैं, पर अक्षर में अपना नहीं हैं।
मेरे सोलहवें अक्षर में कमल हैं, पर अक्षर में कलम नहीं हैं।
मेरे सत्रहवें अक्षर में लकड़ी हैं, पर अक्षर में कक्कडी नहीं हैं।
मेरे अठारहवें अक्षर में मन हैं, पर अक्षर में धन नहीं हैं।
मेरे उन्नीसवी अक्षर में शेरनी हैं, पर अक्षर में मोरनी नहीं हैं।
मेरे बीसवीं अक्षर में रीत हैं, पर अक्षर में गीत नहीं हैं।

उत्तर : राजगिरी काँलेज ऑफ सोशल साइन्स, कलमशेरी

Vishnupriya Nair
B.Com Model I, First Year

വീട്

ഈ വീട്ടിലില്ലെനിക്കുവാസം
വീടുവിട്ടോടുവാനൊരുങ്ങുകയാണു ഞാൻ.
പോകും മുൻപ് കന്നിമോൾക്ക്
ഒരുപിടി ചുടുചോർ ഊതിയാറ്റി നൽകേണം
കറികൾ ചൂടാക്കി വയ്ക്കേണം
നാളെ ഞാനില്ലേലും പാഴായ് പോകരുതവളുടെ അന്നം.
നടവഴിയിൽ നിന്നവളുടെ
കളിക്കസേര നീക്കിവക്കേണം
ഞാനില്ലെന്നറിഞ്ഞോടി കിതച്ചാർത്തു വരുന്നോരമ്മ-
യ്ക്കടി പതറരുതല്ലോ.
ചേട്ടന്റെ സൂക്ഷിപ്പുപെട്ടി ഭദ്രമായ് അടച്ചേക്കാം
ഞാനില്ലേലും അതുകണ്ടടങ്ങണം എന്ന സാന്നിദ്ധ്യം
ഈ വീട്ടിലില്ലെനിക്കു വാസം
വീടുവിട്ടോടുവാനൊരുങ്ങയാണു ഞാൻ.
വാതിലും ജനലും അടച്ചേക്കാം
അല്ലേൽ കൊതുകുകൾ വന്ന്
കാര്യംതിരക്കിയാലോ
ഈ വീട്ടിലില്ലെനിക്കു വാസം
വീടുവിട്ടോടുവാനൊരുങ്ങയാണു ഞാൻ.

എല്ലാമൊതുക്കി വെളുത്തുപോയ് നേരം!
നീയെന്താണ് പുലമ്പുന്നത്;
അടുപ്പെരിക്കുന്നില്ലേ ഇന്ന്...

സ്വയംവീടുംപേറും ആമയെപ്പോലെ
ഉൾവലിഞ്ഞു ഞാൻ
ഈ വീട്ടിൽ തന്നെയോ എനിക്കുവാസം!
ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുമീ ആമയ്ക്ക്
വീടുവിട്ടോടുവാനാകുമോ?

മഴപെയ്താൽ കുതിരുന്ന
മൺവീടിനറിയില്ല
തല ഉള്ളിലിട്ട് കല്ലിക്കുന്നവന്റെ വേദന.
വീടുവിട്ടോടണമെന്നാകിലും
ഈ വീട്ടിൽ തന്നെയാണെനിക്കു വാസം!

(ടാലന്റ് പബ്ലിക്കേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആകാശത്തെ ആകാശങ്ങൾ എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിൽ നിന്നെടുത്തത്)

സിഷ എസ്
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ
ഭാഷാവിഭാഗം

മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ #3

കൊച്ചിൻ ഹനീഫ
(1951 - 2010)

Chances

- Mithrakumar Sasikumar

It's still cold here. I feel frosty with this hot fan blowing cold wind overhead, in this bleak room. I could have chosen to sit somewhere else. There are plenty of empty seats but still I preferred this old rusted iron chair. I sat at the same place last time too and the last time didn't end bad, so I grew the creed that this time will also be so if I sit here. Perhaps, I'm wrong but I don't want to take any chances .I should have been careful and avoided all possible risks back then too but I wasn't taught until I learnt on my own that life flows through this sweet syrup of rapture immediately beneath the thick black layer of poison and when you start suffocating with excess pleasure you try to swim up and above and end up being in the dense black poison and suffocate further. And this unreal raupture and suffocation are what make the life of a lonely pauper.

Suffocation reminds me of last time here. Not many show up at this place as there are safer alternatives outside, but I cannot afford them, seriously not this time. Saying goes that clinics run by government are safe and affordable, and I believe that. But my optimism is questioned often and once when it was questioned years back, my mother died of lung failure. She did suffocate to death but it was better than having to raise a child as a lone parent. The autopsy claimed the cause of death as false medication in fatal dosage. She never tried medication on her own. She always relied on what she got free from the government clinics. It was said free and safe, but I realise it wasn't free but affordable. All what a poor middle aged culchie woman could to afford; had to afford her life.

But I am still in the same infirmary but in a different clinic. I still believe that I hold some rare chances. This clinic is remote from the rest. They say it as to protect the privacy of the patients. The maintenance of confidentiality was so sturdy until five years back when the highly circulated newspaper headline was with the pictures of the patients in the cover. The newspaper professed that it was for awareness. But I wasn't aware. I wasn't so careful to be aware. I could have been but the over-optimism that synchronicity of dreadful moments will not happen in one's life in a series made me incautious. Last time when I came here the doctor said the same. She said what I resonate till now that I could have been careful. But I realise the more a person tries to be careful the less he is. You cannot overthink to stop overthink-

ing. But I had chances to think, rethink and overthink repeatedly before I accepted that his pleasure was mine and before I forsook my prerogative to say no and eschew that pain; the pain which made me cringe over these months and sit solitary in this dull, dark room. A naive woman could never be so frigid: he proved me so.

His words of cajolery made me believe I am safe in his private space. His words became more magical and unreal when he offered me that glass of wine. I could have at least denied that. I could have if I had known that all that was hidden in the crisp of the wine was a toxic apozem which would blow my life into blues.

When I woke after that glass of wine, I felt aching between my legs. I had bruises and smarting tooth marks of different sizes all over my body. I left that place with dark contusions on my breasts and swollen lips. The mob of clowns or what they call the society had a lot to say about me and nothing about those evil inhuman beasts who caused this endless pain in my life.

It said that I was careless and that's why I am being more careful now. I am more careful that I hide my face under this thin black shawl in the lonely dark room. I don't show my skin not just because of my sores but that's what doctor said last time. She was so certain that if I had covered all my body with multiple layers of fabric it would have not happened. She added that I should have avoided that glass of wine not because it was injurious to my health, but it was immoral for a woman. I always loved to show my glowing brown skin gleam under the blazing sun and my long straight black hair wave while I walk. I always believed my widows peak a luck but it all had received now. My nails are weak and brittle, and I walk with my vision blurred. Doctor said these are the symptoms of the deadly disease which no doctor of modern world could cure.

But I still believe that I have chances, that's what that nurse told me last time. She held my hand and stood beside me patted on my back and said not all with these symptoms will have that disease. It is not necessary to be so. At least this time. Even she showed me the statistics which I failed to memorize. I could have been careful to memorize those numbers. It would have let me eat and sleep without any fear. But I still have chances.

In the previous visit she said I would get my medical reports within eight days, but nine days gone and still I didn't receive my results. I assume that doctors are working with meticulous care on my blood sample to ensure my chances, though the others say that the delay is due to higher patients count. I was informed that I would get my reports this evening. I even avoided the few patients I saw here so as to ensure that I have my chances. What if their reports read good. Statistics are so strong only a few out of the mob will be freed from this endless pain. I don't want to lose my chances. I even avoid the chocolate cookie the young pregnant woman offered me. I could have accepted and shown warmth, but I won't. I won't because last time when I forgot to deny I was left all painful. My chances will be revealed soon. I hope for fresh start unlike what my mother did. The reflection on the scratched glass of my old watch said its late evening.

I saw a bulky male nurse with a rough face carrying a pile of reports. One of it could be mine but I'm irresolute with this roughneck. There are all possible chances for him to scribble on my reports and alter

the results like what those evils did in my life. He was so careless that he acted hastily in distributing the reports. He called my name, handed over my report and left saying nothing. The cover had my name on it but spelt incorrectly with an extra comma at the end of my name. Though its common in a government clinic it cannot be so this time. The report seemed to be unusually spotless and blank, this cannot be my report. This is not my report, I hurriedly crushed it and threw it in the bin nearby and walked briskly.

Mithrakumar
IInd Year, BBA

ഇന്നലെ കണ്ടവർ പരസ്പരം മൊഴിഞ്ഞത്

ബെൻജോസ്, ബി.കോം., ഒന്നാം വർഷം

ഇന്നലെ കണ്ട ഒരു മരം പറഞ്ഞതാണ്
മഴുവിനോടണത്രേ അതിനു പ്രണയം
കാരണം
വേരുകളെല്ലാം പ്ലാസ്റ്റിക്കുകൾ പൊതിഞ്ഞു
പിടിക്കുമ്പോൾ
ചുറ്റും കോൺക്രീറ്റ് കാടുകൾ
തടവറ തീർക്കുമ്പോൾ
അതിനിടയിൽ കിടന്നു
ശ്വാസം മുട്ടുമ്പോൾ
സ്വാതന്ത്ര്യം തരാൻ
ആ മഴുവിന്റെ തണുത്ത ചുണ്ടിനെ കഴിയൂ
എന്ന് അവൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.. ..

ഒരു പ്രളയ പ്രണയം

അതെ അവിടെ ഒരുക്കങ്ങൾ ഒക്കെ എവിടെവരെ യായി? പിന്നെ അതൊക്കെ നന്നായിതന്നെപേ ാകുന്നു.
“സുലഭേ! മോളേ സുലഭേ ”... എന്നാൽ ഞാൻ ചെല്ലട്ടെ, അമ്മ വിളിക്കുന്നു.ഓ! “മതിയെടാ രത ീഷേ! കല്യാണം കഴിഞ്ഞാലും പറയാൻ എന്തേലും ഒക്കെ ബാക്കിവെയ്ക്ക്. ഓ!
പോടേ....പോടേ” എന്നാ ഞാൻ പിന്നെ
വിളിക്കാം വെച്ചേക്കുവാണേ.

മഹാപ്രളയംമനുഷ്യരുടെസ്വത്തും, സമ്പത്തു മൊക്കെ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഒരു കൂരയ്ക്കു ള്ളിൽ ജാതിമതഭേദം ഇല്ലാതെ പരസ്പരം പരിച യമില്ലാത്ത രണ്ടുപേരിൽ പ്രണയമെന്ന പൂമൊട്ട് വിരിഞ്ഞതും പിന്നീട് അത് വിവാഹം എന്ന പവിത്ര തയില്ക്ക് നയിച്ചതും 2018-ൽ പുനലൂരിൽ എസ്. എൻ. ഡി.പി. കരയോഗം നയിച്ച ദുരിതാശ്വാസക ്യാമ്പിൽ നിന്നാണ് ! വൈരുദ്ധ്യമായ ആ പ്രണയാ നുഭവം അവർക്ക് ഉ ണ്ടായത് അതീവ സങ്കടദിനങ്ങ ളിൽ നിന്നായിരുന്നു.

എടാ ! സോനു നീ ആ പെൺകൊച്ചിനെ
ക ണ്ടോ? “അത് സുലഭയല്ലേ എന്റെ കൂടെ ഡിഗ്രി യ്ക്ക്പഠിച്ചതാ, ഇപ്പം ഇവിടത്തെ അന്തേവാസികളെ സഹായിക്കാൻ വന്നതാ. വീട്ടിൽ വലിയ സാമ്പ ത്തികം ഒന്നുമില്ല അത് കൊണ്ട് തന്നെ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാൻ ഒന്നും വലിയ വകയില്ല, വരുന്ന ഒക്കെ ഈ പേരിൽ മുടങ്ങി പോകുവാ. പക്ഷേ, പെണ്ണ്സൂപ്പറാ, എടാ! എനിക്ക്
സ്ത്രീധനം ഒന്നും വേണ്ടാ ആ കൊച്ചിനെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടമായി, നീ ഒന്ന് സംസാരിക്കാമോ.. അമ്പെടാ!പെൺപിള്ളരുടെ മുഖത്ത് നോക്കാത്ത നിനക്ക് ഇത് എന്ത് പറ്റി. ആ ഞാൻ ഒന്ന് സംസാ രിച്ച് നോക്കാം. സുലഭേ! എന്നെ മനസ്സിലാ യോ? ആ സോനു അല്ലെ. സുലഭേടെ കല്ല്യാണ മൊക്കെ എവിടെ വരെയായി, എന്ത് ആകാൻ തുടങ്ങിയേടത്ത് തന്നെ നിൽക്കുന്നു ഇപ്പോഴും. എനിക്ക് ഒരു കൂട്ടുകാരനുണ്ട് രതീഷ് അവന് സുലഭയെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടമായി, അവന് എറണാ കുളത്ത് ഒരു ജോലിയുണ്ട്, അച്ഛൻ മരിച്ച്
പോയി അമ്മ മാത്രമേയുള്ളൂ. വിരോധം ഇല്ലെ ങ്കിൽ സുലഭയുടെ അച്ഛനോട് അവന്റെ അമ്മ സംസാരിക്കും. ആരോ ഒരാൾ എനിക്ക് അയാ ളെയും, അയാൾക്ക് എന്നെയും തീരെ അറി യില്ല. പിന്നെ, അയാൾക്ക് വേണ്ട
സ്ത്രീധനം ഒന്നും കൊടുക്കാൻ എന്റെ അച്ഛന്റെ കൈയ്യിൽ ഇല്ല.

മതി സോനു ഇനി ഞാൻ സംസാരിക്കാം, സുലഭേ എനിക്ക് തന്നെ ഇഷ്ടമായി. നല്ല ജോലിയുണ്ട്, സ്ത്രീധനം ഒന്നും വേണ്ട സുലഭയേ മാത്രം മതി. അച്ഛന്റെ സമ്മതം ഉ ണ്ടങ്കിൽ എനിക്ക്
പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല, സുലഭയുടെ ആ മറുപടി യ്ക്ക് പിന്നാലെ

മുതിർന്നവരുടെ അനുഗ്രഹത്തോടും, ആശീർവാദത്തോടും കൂടി ഒരു വർഷകാലത്തിന് ശേഷം വിവാഹം എന്ന സന്തോഷത്തിലേക്ക് നടന്ന് നീങ്ങിയ അവർക്കായി വിധി കരുതി വെച്ചത് മറ്റൊരു പ്രളയമായിരുന്നു. എന്താ! രതീഷേ മേപറേ വീട്ടിൽ ഉരുൾപൊട്ടി ഒന്ന് ഓടി വായോടാ ഞാൻ ദേ വരുന്നു. എടാ! മോനേ നാളെ കഴിഞ്ഞാ നിന്റെ കല്ല്യാണമാണ് നീ ഇഷം എങ്ങോട്ടും പോകേണ്ട . അമ്മേ! നമ്മുക്ക് ഒരു അത്യാവശ്യം വരുമ്പോൾ ഇവരൊക്കെയോ കാണത്തൊള്ളൂ. ഞാൻ പോയേച്ച് പെട്ടെന്ന് വരാം.

എടാ! രതീഷേ ഓടിക്കോ ദേ! ഉരുൾപാട്ടി വരുന്നു എന്റെ ദൈവമേ! അതെ ആ ഉരുൾപൊട്ടൽ അവന്റെ ജീവിതത്തെയും, സ്വപ്നങ്ങളെയും എന്നേക്കുമായി തല്ലിതകർത്തു.

ഇന്നല്ലെ രതീഷിന്റെ കല്ല്യാണദിവസം, അവന്റെ ശരീരം ഇത് വരെ കിട്ടിയില്ല അവന് വേണ്ടി തിരച്ചിൽ നടന്ന് കൊണ്ട് ഇരിക്കുവാ. ഓടിവായോ! എന്തോ തടയുന്നേ, അത് അവന്റെ കാലാ വലിച്ച് എടുക്കെടാ .. തന്റെ മകന് വേണ്ടി വിതുമ്പുന്ന ജീവശവമായ അമ്മയെയും, തന്നെ ഒരിക്കലും കൈ വിട്ടില്ല എന്ന് ഉറപ്പ് കൊടുത്ത, മറ്റൊരു പ്രളയം കണ്ണുകളിൽ തിങ്ങി നിൽക്കുന്ന സുലഭയെയും വിട്ട് അവൻ യാത്രയായി.

ജുവാന മോൾ വി. ജോർജ്ജ്
B.S.W. 1st Year

മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ #4

ക്യാപ്റ്റൻ രാജു
(1950-2018)

ज़िद्दी

ऊँगली पकडकर चलना सिखाया जिसने
उनके हाँ मे हाँ मिलाकर बड़ी हो गई में
समय बीता मैंने लिया खुद केलिए कुछ फैसला
पर इससे हमारी रिश्ते में पड़ी बड़ी फासला
पर कुर्बानियाँ माँगे ये
मुश्किल बड़ी है, अनचाहे
परिवार से बिखरकर हूँ मौन यहाँ
वापस जाने की उम्मीदें हैं बरकरार
जाऊँगी तो टूटेगी उम्मीदे
टूटेगी चाहे, अपनों की चहरे की मुस्कुराहटें
ढूंढ रही हूँ, मेरी खुशी उनकी खुशी में आज भी
उनकी टूटी सपनों की ताज मुझे नहीं पहनना |
अब मंजिल है मुश्किल
पर अनजान नहीं आखिर
करना है उसे पूरा
हर कीमत में नहीं छोडना अधूरा |

Susmin Reju,
B.sc. Psychology, 1st Year

creation in the agrarian sector can present an important and viable opportunity to earn a decent living.

Agriculture and its allied activities act as the main source of livelihood for more than 80% population of rural India. It provides young people with opportunities within the value chain. Although most rural youth are already engaged in informal agriculture in some way, they may not see it as an attractive or viable career option. The obstacles such as geographic isolation, unfriendly land use policies, poor infrastructure, high transport costs, and/or unavailable agricultural inputs accelerate the gravity of the problem. Nonetheless, increasing meaningful employment opportunities along the agricultural value chain can give rural youth the chance to engage in productive work and overcome these challenges. An often overlooked area of opportunity is the 'Green Economy' (e.g., solar energy, organic agriculture, etc.), which has the potential to become a growth sector for rural youth.

To make agriculture more attractive to young people, it is necessary to invest in education at all levels viz., supporting agricultural innovation, building market infrastructure and improving the business environment in ways that would raise incomes and expand the agriculture value chain. Activities should be designed to take youth through the process of developing a business idea and creating a business plan that include key elements such as marketing strategies, sources of financing and a timeline and action steps for implementation. Youth participants benefitted from a blended learning approach that

Empowerment of Rural Youth by Promoting Agricultural Entrepreneurship

The world's most disadvantaged youth live in rural communities. Their weak economies offer them few possibilities to obtain a decent employment. Their numbers are growing alarmingly. More than 300 million youth are poised to enter the labour force over the next 30 years, of which 195 million live in the rural areas. Therefore it is an urgent need to create viable economic opportunities to engage the rural youth in various economic activities. These young people offer an unprecedented opportunity for practitioners and governments to harness the motivation, energy, idea and innovation to support economic development and social change, while addressing the pressing food security needs. For rural youth in particular, new business

paired classroom training with experiential activities such as expeditions and exchanges, innovation labs, individual mentoring and coaching, networking opportunities, and the chance to learn about other resources available to them like financial services. Selected business ideas should be awarded small seed funding at the end of the course to support youth in starting up their businesses, based on the quality of the business plan, marketing and financing strategies, and the overall likelihood of success in realizing the business. For this model, regional committees should be formed consisting of representatives from technical training institutes, research labs, government, civil society, and the private sector, established in each location. Such committees can play an important role in ensuring the broad community support for the youth and their budding businesses.

The challenges that may be faced in rural youth entrepreneurship initiatives include scarcity of business financing, limited availability of land to launch new business ideas, and lack of access to key agricultural inputs. With the support of the regional committees, financing platforms should be exposed to young entrepreneurs to bankers, investors, philanthropists, and micro-credit union leaders. Moreover, crowd funding can also be sought by young budding entrepreneurs for their innovative ideas and projects. These platforms will not only help the young entrepreneurs to showcase their projects and demonstrate their credibility, but also will emphasize the need to reduce the barriers for young entrepreneurs to access finance. To combat the land access issue, 'Innovation Labs' should be created through partnerships with technical training institutes and colleges to provide small plots of land for young people to test their ideas. The 'Innovation Labs' will enable the youth to receive training in new agricultural technologies and business models. To facilitate access to the agricultural inputs such as seeds, pesticides, fertilizer etc., the youth should be connected with government extension programs or local providers who could help them in gaining information, products, and services they need to start and build successful businesses. The unique needs of rural youth can be addressed through a holistic approach that places high-quality small business and sustainable livelihood training programs (e.g., in Mushroom cultivation, Apiculture, Agronomy, Animal Husbandry, Handicraft production, Dairy Science, Horticulture, etc.). Life skills development plays a particularly important role to develop competencies such as self-confidence, creative thinking, risk taking, and decision making, along with skills, such as project and money management, that let them rethink about agri-entrepreneurship as a personally meaningful, income-generating option. Many potential rural entrepreneurs come from agricultural families, but they lack the advanced technical knowledge needed to attain their agricultural goals. In designing rural entrepreneurship programs, it helps to tap both local and international expertise to make effective technical trainings for young people. In this way, youth gain the knowledge and perspective to build businesses whose innovative products or services to cater to the un-satiated need in a local market.

Showing young people that there are a variety of jobs in and around the agri-

cultural sector and exposing them to these careers help them to imagine more options for themselves. A program that establishes linkages with relevant sectors of the agricultural value chain will be more effective in preparing young people for and connecting them to those opportunities. Identifying synergies between agriculture and other sectors will enable the youth to engage and participate in the value chain more proactively, which can have the ripple effect of creating more jobs. By incorporating a value chain approach—and not just focusing on farming—a program can create space for innovation, entrepreneurship, employment, access to markets, and increased productivity and efficiency.

With high rates of illiteracy among rural adults, which often controls family land use, can fail to recognize the utility of a formal education in agriculture. For this reason, youth who gained specialized skills in agricultural techniques or animal husbandry can experience difficulties with farmers who trust their own traditional experience. Even in a family farm setting, the ability of young people to apply new technologies and knowledge is hindered by their parents' lack of confidence in their capacity and skepticism towards innovations. Young women, in particular, may face additional cultural biases. For this reason, programs should consider activities that build broad awareness and support among key stakeholders, including family members, community leaders, and business representatives. The councils, comprising representatives of chambers of commerce, government bureaus, technical institutes, research labs and educational institutions, should be worked to create sustainable local impact. Such councils can help programs by identifying youth participants, hosting training activities, and facilitating youth's access to credit or other resources. These partnerships will connect youth with business leaders or agricultural cooperatives that have insight into the ups-and downs of the local business environment. Finally, ongoing contact with government ministries helps ensure their support for rural training programs and linkages to policies. Another way to encourage youth to engage in agriculture and see opportunities for themselves in the sector is to expose them to successful role models. Young entrepreneurs, ideally from a similar background as the programme participants, can be invited to share their stories and inspire new comers to build up an entrepreneurial future.

The needs and challenges facing rural youth require comprehensive approaches that combine key components, viz., locally-relevant training, utilization of local resources, value chain focus, financing options, and the engagement of the broader community in providing an integrated 'package' of support that fits the local context. Equally important is a paradigm shift from the involvement in a white-collar job to the starting up of a mind blogging agri-enterprise whereby one can satiate one's long cherished innovative agricultural ideas into money minting businesses.

B. Ramesh & N. M. Krishnakumar
School of Life Sciences

ഹോങ് - കോങ് കാഴ്ച്ചയുടെ വിസ്മയകോട്ട

കാഴ്ച്ചയുടെ ദൃശ്യവിരുന്നു കലർന്ന് കൂടിയ മൂടൽമഞ്ഞിനെ പിളർന്ന് മാനത്തിന്റെ മാറിൽ പ്രശോഭിച്ച് നിൽക്കുന്ന പടുകൂറ്റൻ ആകാശ ഗോപുരങ്ങളുടെ നാട്ടിലേക്ക് ഞങ്ങൾ പറന്നി റങ്ങി. ഹോങ് - കോങ് സമയം പുലർച്ചെ 7.00 മണി. രാത്രിയുടെ വിതാനങ്ങളെ കാത്തി രിപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യത്തോട് ചേർന്ന് സന്തോഷം കണ്ടെത്തിയ ആ മാതാപിതാക്കൾ ഒരു വർഷ ത്തിന്റെ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം മക്കളെക്ക ണ്ട തിന്റെ ആനന്ദത്തിൽ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം സ്വന്തം മണ്ണിന്റെ മണം മാറിൽ പൂക്കാലം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു അനുഭൂതി ഞങ്ങളെ തേടിയെത്തി. എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു സന്തോഷം ഞങ്ങളിൽ ദൃശ്യമായി. ജീവിത ത്തിന്റെ എല്ലാ പരക്കം പാച്ചിലിൽ നിന്നും രക്ഷപെടാനായി സ്വസ്ഥമായ 5 ദിനരാത്രങ്ങൾ അവിടെ തുടങ്ങി. മാസങ്ങൾക്ക് മുന്നെ ഓർമ്മക ളുടെ ഒരു സിരയടി.

ഒരു ദിവസത്തെ നീണ്ട വിശ്രമം ഞങ്ങളെ ഉഷാറാക്കി. ജോലിത്തിരക്കിൽ സമയം കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കാത്ത പപ്പയുടെ മമ്മി യുടെ വിഷമത്തോടെ ദിവസം തുടങ്ങി. ഞാൻ കരുതിവച്ച കൊച്ചു നോട്ടു പുസ്ത കത്തിൽ ആദ്യത്തെ ലക്ഷ്യംകുറിച്ച് പ ാൻകേക്ക്സ് കഴിച്ച് ഞങ്ങൾ യാത്രതിരിച്ചു. ഹോങ് - കോങിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ന ടുവിലേക്ക്, The Big Buddha status, Lantan 1993 തീർത്ത വെങ്കലപ്രതിമ, 122 അടി ഉയരം ആകാശത്തെ തൊടുന്ന ഈ പ്രതിമ
ഒരുമലയുടെ മുകളിൽ സൂര്യനെ കീഴടക്കി നിൽക്കുന്ന ദൃശ്യവിരുന്ന് ആരുടെയും നയന ങ്ങൾക്ക് കൗതുകം പകരുന്നു. ഒട്ടാചാരങ്ങ ളുടെ തീവ്രതയിൽ ആ Big Budha.

ഇത് നാടിന്റെ കാവൽകാരനായി തങ്ങളെ പ്രകൃതിയുടെ കോപത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നു എന്നവർ കാലങ്ങളായി വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു.

പസഫിക്ക് മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്തു നിന്നും ഒരു ചെറുകടയിൽ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണംകഴിച്ചു. പ്രാദേശിക തൊഴിലായ മീൻ പിടുത്തം ഇന്നും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ജനതയെ അവിടെ കാണാൻ സാധിച്ചു.

സൂര്യസ്തമനത്തിന്റെ ദൃശ്യഭംഗി ലക്ഷ്യമിട്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ആ ദ്വീപ് ചുറ്റിയിറങ്ങി. ഒടുവിൽ ഒരു കടൽ നടപാതയിൽ ഭംഗിയോടെ ആ സൂര്യൻ മിന്നി മായുന്നതിനും സാക്ഷിയായി ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു.

രാത്രിയുടെ സൗന്ദര്യം മറ്റൊരു യാത്രയിൽ ആസ്വാദിക്കാം എന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തിയശേഷം ഞങ്ങൾ നിദ്രയിലാണ്ടു.

മൂന്നാം ദിനം ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം Victoria Park ആയിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ Hong-Kong ആയിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറരൻ Hong-kongsâ സുന്ദരി എന്ന് യാത്രാനിരൂപകർ പറയുന്ന ജലമസന്റെ സൗന്ദര്യം സൂര്യരശ്മികളുടെ സുവർണ്ണശോഭയിൽ അസാധാരണമയി തിളങ്ങി നിന്നു. സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും 552 ഉയരമുള്ള ഈ മലയുടെ മുകളിൽ നിന്നും Hong-kongന്റെ ഏഷ്യയുടെ സുന്ദരിയായി പ്രശോഭിച്ചു നിൽക്കുന്ന ദൃശ്യം ആസ്വദിക്കാനായി ദിവസേന ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ഇടിച്ചു കയറുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ദൃശ്യമായ കലാവിരുത്, മലകളിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ആകാശം മുട്ടുന്ന ശിൽപസങ്കൽപങ്ങളുടെ ചുറ്റും കാവലാളായി നാലു ഭീമൻ മലകൾ, അവ Hong-kongsâ പ്രകൃതി ചാരുത നഷ്ടമാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

4-ാം ദിനം ഞങ്ങളുടെ യാത്രരുചികളെ അന്വേഷിച്ചായിരുന്നു. Hong Kongന്റെ തനിമയായ ചൈനീസ് രുചിക്ക് പുറമേ, ഒട്ടനവധി രുചികൾ ഞങ്ങളെ തേടി Hong Kongന്റെ തെരുവിൽ മത്സരിച്ചു നിന്നു. ജാപ്പനീസ്, തായ്, സിംഗപൂരിയൻ തുടങ്ങിയവ രുചിച്ച് ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടു നിന്ന പാലയനത്തിൽ ഒടുവിൽ ഞങ്ങൾ തിരിക്കാറായി. മണ്ണിന്റെ മണം മനുഷ്യ മനസ്സുകളിൽ പ്രശോഭിച്ചു നിൽക്കുന്ന നാടിനോട് ഞങ്ങൾ യാത്ര പറഞ്ഞു. പ്രഭാത ശോഭയിൽ പൊതുവേ വെട്ടിതിളങ്ങി നിൽക്കുന്ന സൂര്യൻ, ആ ദിവസം കാലത്തിന്റെ യാത്രയയ്പ്പ് എന്നവണ്ണം മൂടൽ മഞ്ഞിൽ നീരാടി വെണ്മയാർന്ന് നിന്നു. വെള്ളികിരണങ്ങൾ സൂര്യദേവനെ തഴുകിതലോടി. ഞങ്ങൾ യാത്രതിരിച്ചു ആകാശം മുട്ടെ സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപൊക്കിയ വിസ്മയ വാണിജ്യകോട്ടയോട് താൽക്കാലിക യാത്ര പറഞ്ഞ്, കാലത്തിന്റെ ആർദ്രതയിൽ പുതുമയുടെ ആർജവം മനുഷ്യ ജീവിത ശൈലിയെ ദൃശ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ സുന്ദരിയെ വീണ്ടും കാണും എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ഇനിയുള്ള ശിശിരകാലങ്ങളിലും അവളുടെ താലോടലുകളിൽ പുളകിതനാകും എന്ന ആഗ്രഹത്തോട് കണ്ണടച്ചു നിദ്രയിലാണ്ടു. രാജ്യങ്ങൾ കാണാനുള്ള ഒരു സുഖനിദ്ര.

റ്റുബി സിബി ജോൺ
ബി.കോം ഒന്നാം വർഷം

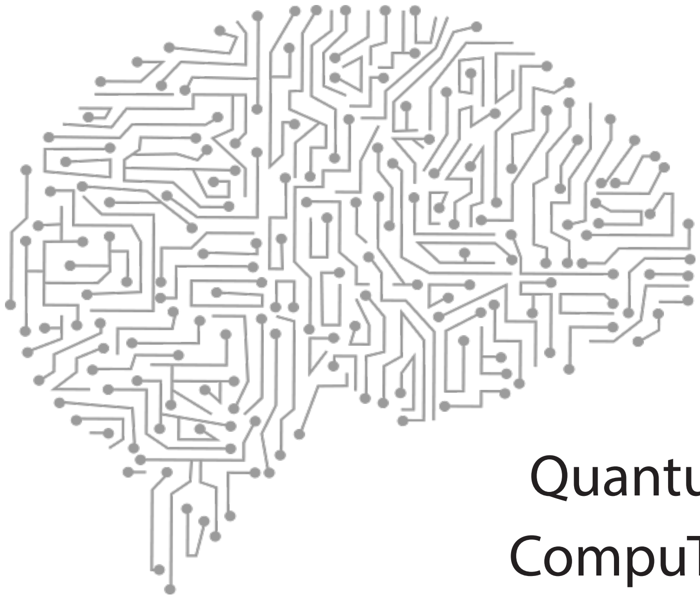

Quantum CompuTers **The Next Big Thing.**

We all use computers nowadays. They are somewhat an unavoidable part of our daily life, but the computer of the present day is a far cry from what it was when the ENIAC (Electronic Numerical Integrator and Computer) came out on Feb 16, 1946. Since then computers have evolved drastically. Their size has reduced from something that could take up an entire room to something that could fit in the palm of your hand, all the while improving its performance and reducing cost.

The performance of current generation computers is somewhat related to the transistor count on a processor, that is, more transistors equals more performance. Transistors are in simple terms a switch that control the movement of electrons through a circuit, transistors in combination make logic gates and logic gates perform addition and subtraction of bits. Bits are the basic building blocks of computer language and consists of 0 (off) and 1 (on).

All this sounds pretty good, right? When we need more performance, we can just make a processor with more transistors… technically, yes. Until now we have kept true to a certain observation called Moore’s Law, proposed by Gordon E Moore. Moore's Law states that the number of transistors on a microchip doubles every two years. But the number of transistors we can make in a single processor is limited by the space available

on a processor, space on processor die is not cheap, so another way to keep jamming more transistors is to reduce the size of each transistor. This also comes with its own problems, namely – Quantum tunnelling.

Current generation of processors have transistors that are 14nm (nanometres) wide, for a scale, this is 500 times smaller than a red blood cell. Once a transistor is smaller than 5nm, quantum tunnelling starts to kick in. This is a phenomenon where the gap between the two ends of a transistor is so small that electrons can just jump over it even if the transistor is in off state. This is the hard limit of our classical computers.

This is where Quantum computers come in, while classical computers use bits, Quantum computers use something called Qubit. Qubits are somewhat similar to bits in that they also can be used to represent 0s or 1s, but Qubits can also have another interesting property where a single Qubit can be a 0 and a 1 at the same time. This weird property is called superposition. Superposition is a game changer, 4 classical bits can be used to represent 1 in 16 possible combinations, but 4 Qubits in superposition can represent all 16 combinations simultaneously. In addition to this, there is another property of Qubits where we can entangle two Qubits and these entangled Qubits will both have the same status on a particular instance, this can help halve the number of Qubits to be measured and will result in doubling the already impressive performance of a Quantum processor.

But what good is all this computational power to an average computer user? Nothing actually. Quantum computers are not meant to replace the classical computers that you use every day, instead what they can do is provide answers to many questions that even the most powerful supercomputer cannot do in any meaningful time frame. Quantum computers can be used to model weather patterns, protein synthesis and cancer treatment, simulate quantum physics, analyse traffic data, accelerate database performance exponentially, Artificial Intelligence… and so on.

If all this sounds too good to be true, don't worry; we are closer to the realization of a dependable Quantum computer than ever before. In October 2019, Google's experimental Quantum processor named Sycamore has finished a random sampling calculation in 3 minutes 20 seconds. For comparison, the calculation would have taken IBM's Summit, the world's most powerful supercomputer some 10,000 years. Hence Google has achieved something called Quantum Supremacy – a milestone where a Quantum computer can solve a problem that a classical computer simply cannot accomplish in any reasonable amount of time.

Mathew Reji
MCA 1st Year

The Futuristic Gaming Technology-AR

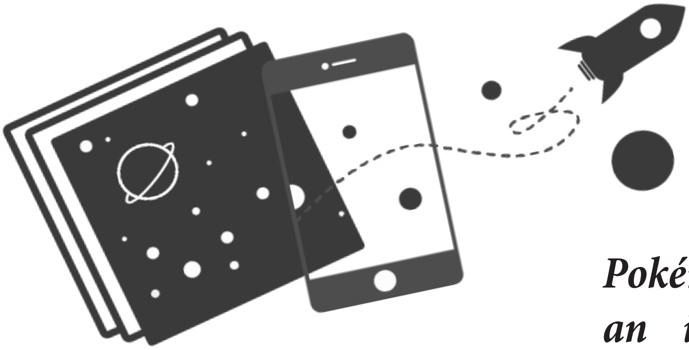

Pokémon Go's success was an important moment for augmented reality "

Augmented Reality??

Augmented reality(AR) is the result of using technology to superimpose information — sounds, images and text — on the world we see. Picture the "Minority Report" or "Iron Man" style of interactivity where reality is merged with the virtual. This might make you wonder:" isn't this a similar concept to virtual reality (VR)"; not quite. VR is essentially computer-generated environments for you to interact with, and be immersed in, whereas, AR adds to the reality you would ordinarily see rather than replace it.
Bill Gates once said, "We're changing the world with technology." But now, technology is changing our world. Augmented reality may seem to be a futuristic technology, but a form of it has been around for years. For example, the heads-up displays in many fighter aircraft as far back as the 1990s would show information about the altitude, direction and speed of the plane, and only a few years later they could show which objects in the field of view were targets. It has been evolving with time and is now gaining traction in the gaming industry.

While virtual reality (VR) gaming transports people into a three-dimensional environment through a headset and lets people interact with it, AR gaming integrates a game's audio and visual content into the user's environment, which gets "augmented". The ability to digitally augment surroundings in real time has captured the attention of both gamers and non-gamers.

Augmented Reality GAMES

According to study, 32% of the users said AR games would be more interesting if they combined AR with physical activity and exercise. So, not only does AR hold promise in

the world of gaming, it has the potential for use in different areas of our daily lives: social media, schools and education, home planning, etc. Here's a look at some AR games and apps to get you started.

INGRESS

It is not an easy game to understand or play. Unlike Niantic's later hit Pokémon Go, which has a cheerful, casual tone, Ingress is a sci-fi tale about humanity on the brink of destruction. The discovery of a powerful force called Exotic Matter (XM) divides players – called agents – into the Resistance and the Enlightened. According to the game's fiction, the Resistance believes that XM is dangerous and wants to quarantine it, while the Enlightened wants to harness it. It's not a very original story, but it doesn't need to be. The hints of plot are only there to propel players into conflict, and that creates the real story. This is the first game that successfully integrated AR to the gaming industry, to be more precise the mobile gaming industry. Then Niantic released Pokémon GO in 2016 which hit the world by storm and was massively viral for up to 3-4 months.

POKEMON GO

In the case of Pokémon Go, players traverse the physical world following a digital map, searching for cartoon creatures that surface at random. People look through their smartphone cameras to find Pokémon. When an animated creature appears, they toss Pokéballs at it until it is subdued.

Jan Dawson, a technology analyst at Jackdaw Research, said Pokémon Go's success was an important moment for augmented reality, mainly because it doesn't require expensive extra equipment like a headset, which virtual reality games often need.
Zhao Leon, a veteran Ingress player who befriended Meng, agreed. "Everyone can play Ingress by themselves, but you cannot enjoy the game without a community. The community connects people and makes you happy. The community makes you care, not the game itself."

AR's Future- Bright and Promising

With AR you can finally be your hero and live your life not just watch it play out a screen. Gaming has the stern stereotype of casting a gamer as a couch potato. However, with AR one interacts with the real world as showcased with Pokémon GO and Ingress. AR has also enhanced a gamer's social life as games like ingress promote people to be a part of the community and interact. AR also allows the kids to be kids again, to jump up and down in their own house, or run around their neighbourhood, rather than just sit and stare at a screen all day long. That is what the future of gaming looks like and that is what AR promises.

Ms Prema S. Thomas
Department of Computer Science

വെടിയുണ്ടകൾ കഥ പറയുമ്പോൾ

മനുഷ്യൻ ഇയ്യവും, ഇരുമ്പും വെടിമരുന്നും കൊണ്ട് എന്നെ നിർമിച്ചു. പിന്നീട് എന്നെ അവരുടെ കൈളിൽ ഇരിക്കുന്ന യന്ത്രകുഴലുകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഒരുവന്റെ ചൂണ്ടുവിരൽ പ്രയോഗത്താൽ എന്റെ ഉള്ളിൽ വിസ്ഫോടനം ഉണ്ടായി. നിക്ഷേപ ിക്കപ്പെട്ട യന്ത്രകുഴൽ വിട്ടു അതിവേഗം ഞാൻ പുറത്തേക്ക് പാഞ്ഞു. എങ്ങോട്ട് എന്നു അറിയാത്ത യാത്ര പക്ഷെ എന്നെ പറഞ്ഞയച്ചവന് അറിയാമായിരുന്നു. ഞാൻ എങ്ങോട്ടാണെന്ന്. കണ്ണിമചിമ്മുന്ന നേരം കൊണ്ട് ഞാൻ ലക്ഷ്യം ഭേദിച്ചു. ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല. അതൊരു ജീവൻ ആയിരുന്നു. വിലയേറിയ ഒരു മനുഷ്യ ജീവൻ. നിലത്തുവീണു പിടഞ്ഞ അവന്റെ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ പറ്റി ചേർന്നിരിക്കുകയായിരു ന്നു. പ്രാണവായു ആ ശരീരത്തിൽ അങ്ങോളം ഇങ്ങോളം ഓടി നടക്കുന്നത് എനിക്ക് കാണാമായിരുന്നു. ദേഹം വിട്ട് പോകാൻ ദേഹിയെ പിടിച്ചുനിർത്താൻ ആ ശരീരത്തിലെ ഓരോ അവയവ ങ്ങളും കഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. പ്രാണവായുവിന്റെ നെട്ടാ ട്ടത്തിൽ ആ ശരീരം നിലത്തു കിടന്നു പിടഞ്ഞു. മരണം പടിവാതിലിൽ എത്തി നിൽക്കുന്ന വേളയിൽ അവന്റെ ചിന്തകൾ എന്തായിരിക്കും എന്നത് എന്നെ അലട്ടി. അമ്മയെക്കുറിച്ച് ആയി രിക്കുമോ? അതോ കണ്ടുകൊതിതീരാത്ത ജീവിത പങ്കാളിയെക്ക റിച്ചോ?.. ചിലപ്പോൾ കാണാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന കുഞ്ഞിനെക്കുറി ച്ചായിരിക്കും! അതും അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതത്തിൽ നല്ല ഓർമ്മകൾ മാത്രം സമ്മാനിച്ച നാടും, നാട്ടുകാരും, സുഹൃത്തുക്കളും ആയി രിക്കും. എന്തുതന്നെ ആയാലും അവന്റെ ഓർമ്മകൾ ആ കണ്ണ് നിറച്ചിരിക്കുന്നു. കൊടുക്കാൻ ബാക്കിവച്ചതും കൊടുക്കാൻ ഇരി ക്കുന്നതും ആയ എല്ലാ സ്നേഹവും വാത്സല്യവും തലച്ചോറിലെ ഓർമ്മകളുടെ ഞരമ്പിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ തുള്ളിയായി പുറത്തേക്കു ഒഴുകുന്നതിനു ഞാൻ മൂകസാക്ഷിയായി. അവന്റെ ചുടു രക്തത്താൽ എന്റെ നിറം ചുവപ്പണഞ്ഞു. പ്ര ാണൻ വെടിയുകയാണ്. ജീവിതത്തിലെ അവസാന നിമിഷങ്ങൾ പിറന്ന നാടിനു വേണ്ടി ആയതിൽ സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്ന അവന്റെ ഹൃദയതുടിപ്പുകൾ യന്ത്രകുഴലുകൾക്കുള്ളിൽ ഞാൻ അനുഭവിച്ചതിനേക്കാൾ വലിയ വിസ്ഫോടനം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കി. ജീവിതത്തിലെ അവസാന കാഴ്ചകൾ അശാന്തിയുടെ തീയും പുകയും

ആകാനും, കേൾക്കുന്ന അവസാന ശബ്ദം വെടിയൊച്ചകളു ടേത് ആകാനും വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ! സൈനികൻ. മരണത്തിനു

കീഴടങ്ങിയ ശരീരത്തിൽ മനഃപൂർവ്വമല്ലാത്ത കാരണക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ മൂകനായി ഇരുന്നു. ഒരുസൈനികന്റെ ശരീരത്തിൽ അകപ്പെട്ട വെടിയുണ്ടയുടെ ആത്മകഥ.

കുറിപ്പ്:- ശാസ്ത്രവും സാങ്കേതിക വിദ്യയും വളർന്നു വരുന്നു. 21 -ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അക്രമങ്ങളും, തീവ്ര വാദവും, യുദ്ധവും, അശാന്തിയും ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ!

സത്യം : - തീവ്രവാദത്തിനെതിരെ
സൈനികന്റെ യന്ത്രകുഴലുകൾ ഇനിയും ശബ്ദിക്കും.

വിനീത് യു.വി
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ,
ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് കൊമേഴ്സ്

इंतज़ार

तुमसे मिलकर मिली थी वजूद मुझे
जवान जो थे तुम इस देश की
ओर आज खडी हूँ इस मोड पे
तुम्हारे बगैर जीने की
खड़ी हूँ यहाँ
तुम्हारे यादों की भड़ार लेकर
हाथों में फूल लेकर
बस आ जाओ न एक बार
गले लगा लो हमें
बस जाओ न एक बार
इस नन्ही सी जान केलिए
अब आ गई यह पल
खुश रहूँ या आंसू बहाऊँ
देखकर इस नन्ही सी जान को..
जो संसार अंजान थी मेरे लिए
तुमने मुझे उससे मुलाकात करवाया
अब तड़प रहीं हूँ तुम्हारे बगैर
फिर भी मुस्कुराना ज़रूरी सा है।

Swetha Sahuji
B.Com Model II (A)
Second Year

Can Civilizations Survive?
Yes in a different way

US has a unique selling proposition of liberty, UK with Queens Crown and Middle East filled with cradle of crude, but if we focus on India, it has never been far behind and was capable enough to contribute a new legacy of Culture and Spirituality to the world which envisages the famous quote “Indians are poor but India is a rich Country”. India’s intangible cultural heritage flows from her 5000 year old cultural civilization and none the less, India deserves a larger share of credit because she has deeply affected the cultural life of most of Asia and the progression of its people and has also extended her influence, directly and indirectly to other parts of the World as well. Indian civilization has always been dynamic and never subjected to being static.

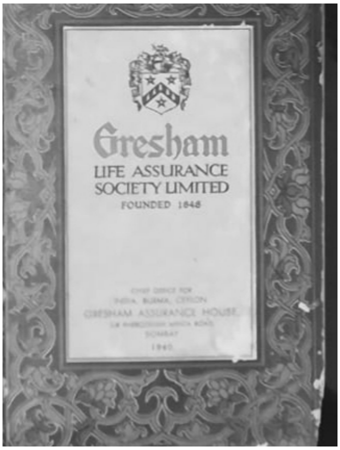

Mark Twain once said “India is the cradle of human race, the birthplace of human speech, the mother of history, the grandmother of legend, and the great grandmother of tradition”. Our most valuable and most instructive materials in the history of man are treasured up in India. If we count the legacy of contributions that India has exposed, any Indian could just go on with pride. It all started with Brahmagupta’s Zero, as well as the number system, Algebra, Trigonometry and Calculus came from India followed by the renowned brain game, Chess. The World's finite university Takshila , the Nalanda built in the 4th Century, Ayurveda, the first School of Medicine known to human. Sanskrit is credited as mother of all European languages, “Matha” lead to mother and “Bratha” lead to formation of the term brother. The art of Navigation was born in the river Sindh, 6000 years ago. The very word Navigation is derived from the Sanskrit word Navgatih. The word Navy is also derived from Sanskrit 'Nou'.

When many cultures were only nomadic forest dwellers, over 5000 years ago Indians established Harappan culture in the Sindhu Valley. The Indus Valley Civilization with

its efficient canal system, helped laid the foundation for town planning. If we critically review the progression that India has stridden on, it will end up with a conclusion of scientific growth and understanding and measuring its temperament. Indians formulated Arthashastra before Christ which could be regarded as one of the first Economics records Written much before Mr. Adam Smith father had ever thought of having a son later known to be the Father of Economics.

South Indian contribution was professed dynamically in Indies culture and trade. India's trade legacy dates back to many centuries. Literary accounts indicate that steel from Southern India was rated as one of the finest in the world and was traded over to ancient Europe, China and the Middle East. Historic records say that during the time of King Solomon, he imported expensive natural resources of India, which included Sandal wood, Ivory, Precious stones for constructing his beautiful palace. This however led to the evolution of the word 'Chandan' in Sanskrit to 'Sandan' later 'Sandil' of the modern day. When Europeans started to formulate small townships, Indian states were already ahead of the time as compared to the more seemingly progressive counterpart countries of the world. They had already built the world's ancient port cities and city centers and Indian traders played a prominent role in the succession of the world's trade.

India's tolerance level was so high that it gave a welcoming platform for foreign religions and its people. Historic records says, when St. Thomas first visited Kerala, he found a Jewish girl blowing a traditional Indian flute, indicating the integration of the Jews into the local community. Which became a force to be reckoned with in the social, economic and political life of Kerala .When Europeans thought of building great architectural monuments, the 15th century India had an array of gigantic structures in Deccan already in place.

Even though India was a powerful country, she never colonized any during her 6000 years of historical reign. Although modern images of India often displayed poverty and

lack of development, India was the richest country on earth until the era of British invasion in the early 17th Century. India was known as the ‘Golden Bird’ because of her massive wealth. In fact the Golden Bird was caged by foreigners to looting her precious resources. Also, diamonds were first discovered in India until it was found in Brazil during the 18th century. The magic of Yoga is yet another contribution of India. Proving that this land was always one step ahead in development and science.

The proposed Finance Museum includes a fabulous collection of coins, straight from the time of Magadha when Chanakya spoke about Arthashasthra, coins associated from the era of Christ, Greek, ancient coins of Chera, Chola and Pandya Dynasties, Cochin state, Travancore state and the coins of British India, which were in common circulation during the past in Deccan. The museum includes, artifacts and documents related to finance, measurements, slavery, trade and commerce. Writing instruments and Ink Well (Pots) and Sculptures from the past now decorates the charm of our library.

I, Arfeen Zulfikar feel very proud while penning this down as I am part of the legendry work to create the Finance Museum depicting the evolution of Trade and Commerce in Kerala, along with my extremely capacitated team members Robin Reji of the Department of Social Work, Rose Ann Babu, Sampras V., Shaun Biju Varghese, Vishal Viswanatha Sooryavamshi and Sakhil Deep of the Commerce Department.

The Museum is the first of its kind depicting the progression of trade in Kerala. With the support and Guidance of Prof . N. K. Nikhil and Father Shinto Joseph, The Museum toured out to depict the succession of trade from 3rd century Before Christ till 20th century. Going deep into the past, widened our understanding of the richness of our cultural heritage, and tradition. This task was made easy by the precise direction and instruction articulated by Asst. Professor Anand Krishnamurthy, Department of English. This Museum being set inside the Father Moses Library will open its mystic doors, soon to all the curiosity pitched students, teachers and visitors. On behalf of the team, I would also like to extend our deep felt gratitude to our Principal Dr. Binoy Joseph and Executive Director Dr. Joseph I. Injodey for their support and suggestions.

Can Civilizations Survive? Yes in a different way.

Arfeen Zulfikar
BSW 2nd Year

മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ #5

നരേന്ദ്ര പ്രസാദ്
(1946 - 2003)

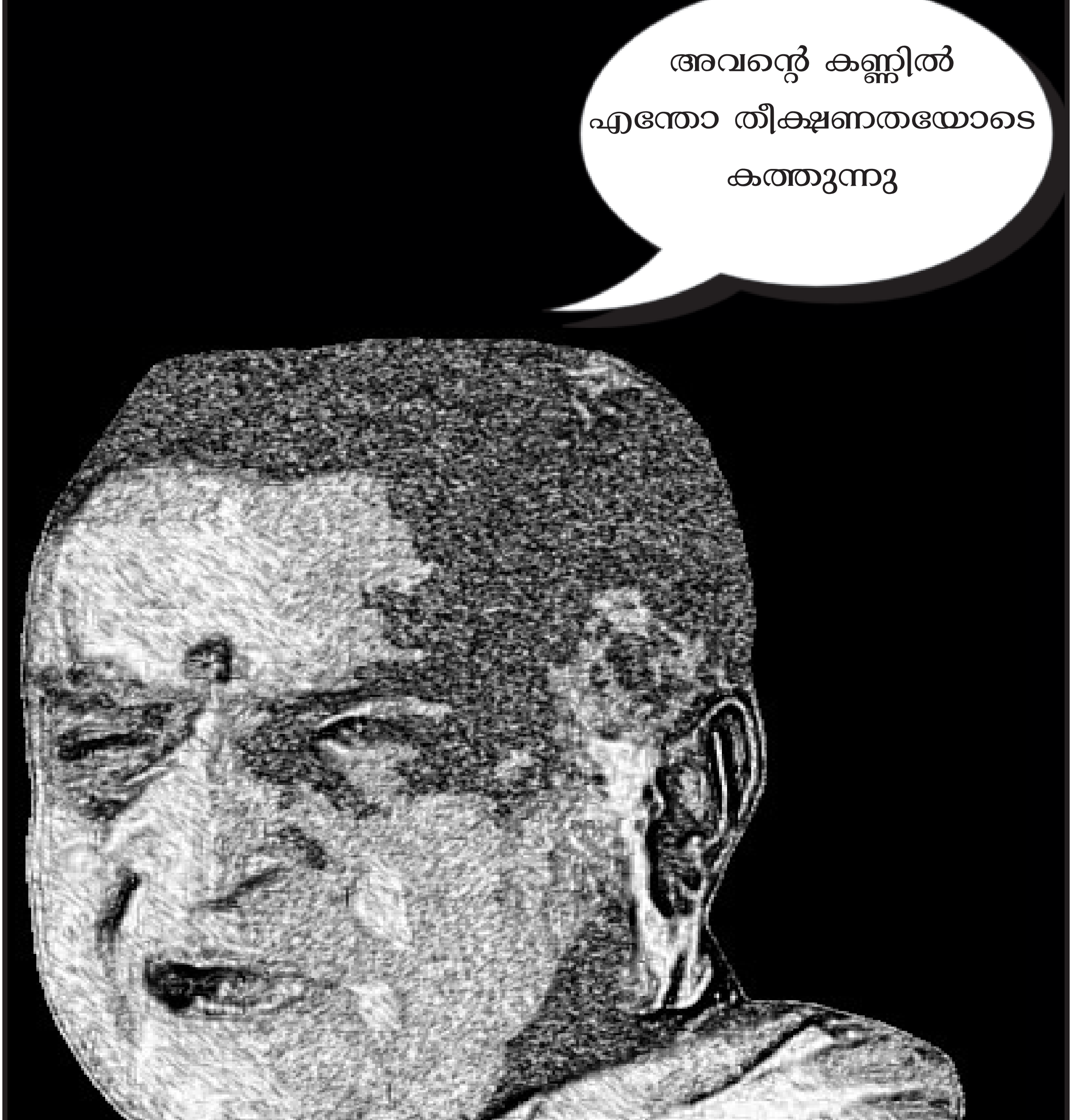

एक मुस्कान की कीमत

रूत की गाड़ी धीमी गति से पार कर रही थी। गाड़ी के अंदर बैठे लोग सफर की उन्मुखता मे थे। एक छोटी लड़की और उसके बडे भाई जोर से गा रहे थे, "वॉट टुमोरो ब्रिंग्स विल बी देर वित ओपन आमर्स एंड ओपन।.... " तभी आकाश से बड़ी गर्जन की आवाज़ सुन कर रू त अपने खुश-भरी सपने से उठ गयी। गहरी सांस लेकर रूत फिर से सोने की कोशिश की मगर मन उसकी कही ओर थी। कल उसके बड़े भाई का संवत्सरी है और उसे अपना घर लौटना था। जब भी वह अकेली बैठती थी तब उसे अपने माँ और बड़े भाई की याद आती थी।

एक साल पहले बड़े भाई माईकल अलाहाबाद पढाई के लिए गये थे। किसी कारणवश उनकी निष्ठुर हत्या हो गयी। सच बोलो तो एक संप्रदायिकता का शिकार था माईकल। जब माँ ने ये खबर सुनी तो वह कहीं के नहीं रह गई। वह ना झाडू चलाती ना पराटे पकाती बस पूरी दिन कमरे की किसी कोने में बैठकर डरावनी सी महसूस करती थी। शायद उसके मन में माईकल ही होगा।रूत को ये सब अंजाना सा लगा। एक दिन में वह प्यारे भाई और माँ को खो बैठी।

माँ की मानसिक संतुलन बिगड़ने के कारण पिताजी हमेशा घातक खामोशी में थे। पापा की मनपसंद साबुदाना बनाकर रूत उनके पास गयी।

"पापा मैं आपसे एक बात कहना चाहती हूँ"

"हाँ बेटा, बोल" सी कॉलेज में प्रवेश मिला। मैं वहां पढ़ना चाहती हूँ। क्या मैं जाऊँ?"

“पर वहाँ बेटा, तुम्हे यहाँ की बेनारस यूनिवर्सिटी में छात्रवृत्ति के साथ पढ़ने की अवसर मिला है, वो भी बिना शुल्क में। फिर क्यों नहीं जना चाहती?”

“पापा यहाँ की माहौल से मैं तंग आ चुकी हूँ। इस जगह और यहाँ के लोगों से मुझे नफरत है। भले हमने तो किसी का कुछ नहीं बिगाड़ा फिर किसकी नज़र हमपर पड़ी? पापा प्लीस मुझे जाने की अनुमति दीजिये।“

पिताजी कुछ देर सोचने के बाद उसे जाने की अनुमति दी। अपने घर छोड़ने के बाद रूत के परिवार वालो ने बहुत बार उसे बुलाया, मगर वो गयी नहीं। छुट्टियों में भी हॉस्टल में रहना चाहती थी। लेकिन अब भाई का संवत्सरी आ गया तो जाना ही पड़ेगा। रेलगाड़ी से उतरते वक़्त भी उसे वही पुरानी यादें सताती थी। मन ही मन भटकते मुसाफिरों के समान वह घर पहुंचती तब पापा खुशी से आकर दरवाज़ा खोला और पहले ही रूत से यह ज़िक्र किया कि- क्यों ना रूत की पढाई इधर ही हो? इससे पापा भी खुश होंगे और माँ भी, रूत मन चाहे मन से बोली कि _ नही, नही उसे यहाँ नही पढ़ना। अगर सब कुछ पहले जैसे होती तो वो अवश्य ठहरती ।

रूत ने पापा को एक चुंबन देकर अंदर चलने की कोशिश की तभी दीवार पर बैठी कढ़ाई करती हुई माँ की मुस्कान भरी चेहरा उसकी झलक में पड़ी। वह तुरंत पापा के पास गयी और बोली कि "भगवान की घर में देर है अंधेर नही। कभी कभी उपरवाले की मर्ज़ी से कुछ बदल सकते हैं या कुछ वापस ला सकते हैं मगर हमें बिना शक के उनपर भरोसा रखना चाहिए।" कई महीने बाद रूत के मन में भरी नफरत की आग आँसू में पिघल गयीं। ऐसा कहते हैं, न? एक नई विश्वास पैदा हुई । दर्द और संदेह के बीच एक मज़बूत सी मुस्कान लेकर रूत आगे बढ़ी।

Sibi Sunil P
B.Com Model II
First Year.

ഗാന്ധിയൻആദർശങ്ങളുടെ സമകാലിക പ്രസക്തി

ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികം കൊണ്ടാടുന്ന ഈ വേളയിൽ "ഗാന്ധിയൻ ആദർശങ്ങളുടെ സമകാലിക പ്രസക്തി" എന്ന വിഷയം തികച്ചും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടമാകുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യപോരാട്ടത്തിൽ മുഖ്യപങ്ക് വഹിച്ച ഗാന്ധിജി എന്ന വ്യക്തിത്വത്തെ സ്മരിക്കേൺൺതിന്റെ ആവശ്യകതയും ഏറെ വലുതാണ്.

അക്രമരാഷ്ട്രീയവും അരാജകത്വവും കൊടികുത്തിവാഴുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഗാന്ധിയൻആശയങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരുപുറങ്ങളാണ് അഹിംസയും സത്യസന്ധതയും എന്ന് വാദിച്ച ഗാന്ധിജിയ്ക്ക് തന്റെ ജീവിതം തന്നെ ഒരു പാഠപുസ്തകമാക്കി മറ്റുള്ളവരെ മാതൃകയാക്കുവാനും അവരെ നേരായ ദിശയിലേയ്ക്ക് വഴിനയിക്കുവാനും സാധിച്ചു.

ഗാന്ധിയൻ ആശയങ്ങൾ, ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം....

സ്വരാജ്

നയിതലിം വിദ്യാഭ്യാസരീതി

രാമരാജ്യം

ഭൂദാനം

ഗ്രാമദാനം

എന്നിവ വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ചില ആശയങ്ങളാണ്.സ്വരാജിലൂടെ ഒരു ഗ്രാമത്തെ ഒന്നിപ്പിച്ച്നിർത്തുകയും അവയെ നേരായ രീതിയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്ന ലക്ഷ്യം ഉൾകൊള്ളുന്നു. ഒരു ഗ്രാമത്തെ എല്ലാത്തരത്തിലും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും. അവയെ ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ ചിന്താധാര.

ഈ പ്രകൃതിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം ഉണ്ട് പക്ഷേ അവന്റെ അത്യാർത്തിയ്ക്കുള്ളത് ഇല്ല എന്ന പ്രശസ്തമായ പ്രസ്താവന നാം ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടത് അനിവാര്യ മാണ് എന്തെന്നാൽ, ആധുനിവത്കരണവും ആഗോളവത്കരണവും പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യു മ്പോൾ, മഹാമാരിയും, കൊടുങ്കാറ്റും, വെള്ളപ്പൊക്കവും എല്ലാം മനുഷ്യൻഎന്ന വംശത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക തന്നെ ചെയ്യും.

അവസാനത്തെ മരത്തിന്റെ കടയ്ക്കലും കത്തിവെയ്ക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻഓർക്കാതെ പേ ാകുന്ന സത്യമുണ്ട് തന്റെ പ്രാണവായുവുമില്ലാതെയാകുകയാണ് എന്ന സത്യത്തെക്കാൾ വലിയ പ രമാർത്ഥം താൻതാൻ നിരന്തരം ചെയ്യുന്നകർമ്മങ്ങൾ താൻ താൻ അനുഭവിച്ചീടുകെന്നേ വരൂ. അതെ ഇതിനെ ചെറുത്തു നിർത്തുവാൻ ഗാന്ധിയൻ ആശയങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു പ രിധിവരെ നമുക്ക് സാധിക്കും. പച്ചമരതക കാന്തിയുറങ്ങുന്ന നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുപേ ാക്കാണ് ഗാന്ധിയൻ ആദർശങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെയ്ക്കുന്നത്. "ഗ്രാമങ്ങളിലാണ് ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവ്" എന്ന് ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞു വെച്ചതും അതുതന്നെയാണ്. ഗ്രാമശുദ്ധിയുള്ള ആധുനികതയുടെ പുക പടലങ്ങളും വിഷാംശങ്ങളും പുറന്തള്ളാത്ത ആ ഗ്രാമശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുപോക്ക് അതാണ് ഗാന്ധിജിയിൽ ആശയങ്ങൾ വഴിതെളിയിക്കുന്നത്.

നയിതലിം വിദ്യാഭ്യാസവും, പുത്തൻ വിദ്യാഭ്യാസ നയവും

നയിതലിം എന്ന വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയിലൂടെ പഠനത്തോടൊപ്പം സ്വതന്ത്ര്യമായി സമ്പാദ്യശീലവ ും കുട്ടികളിൽ പകർത്തിയെടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഈ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം., സോപ്പ് നിർമ്മാണം, ബുക്ക് ബൈൻഡിംഗ് തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ കുട്ടികൾക്ക് പരിശീലനം ന ൽകുകയും അവരെ രാജ്യ നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുവാനുള്ള പുതുചുവടുകൾ വയ്ക്കുക എന്ന തായിരുന്നു പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

കുഞ്ഞു ഷഹന കണ്ണീരോർമ്മയായി നിൽക്കുമ്പോഴും പുതിയ വിദ്യാഭ്യസനയങ്ങൾ ആവി ഷ്ക്കരിക്കുമ്പോഴും ഇത്തരം വലിയൊരു ആശയത്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് കണ്ണടയ്ക്കുന്നു എന്നത് വേദനനാജനകമായ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുവാനോ സ്വയം പര്യാപ്തതനേടുവാനോ കഴിയാതെ ആശയസ്വം ശീകരണത്തിലേയ്ക്ക് അല്ല ആശയക്കുഴപ്പത്തിലേയ്ക്കും ആശയദാരിദ്ര്യത്തിലേയ്ക്കുമാണ് നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ എത്തിപ്പെടുന്നത് എന്നത് വേദനജനകമായ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

The Significance of Language

'Words can strengthen the weak, rejuvenate the meek - breathe life into the dead, unite the divided - bring smile on the face of the unfortunate, encourage the hearts of the desperate –alleviate the anguish of humanity, sow the seeds of serenity.'

I am sorry I do not remember whose words these are, though they have been ringing in my ears from my student days. These words convey the real significance of language beyond doubt.

Language does play a significant role in communication. It brings people together, enriches their relationships and paves the way for a lasting bond. Lack of language can alienate people who do not share the same language or do not speak it properly.

Language is the primary tool for expression and communication. An analysis of the language used by people – words and phrases they consciously choose and combine, those they avoid – can help one better understand why people behave the way they do. One's language is one's identity.
"Language," is a medium of communication. It refers to any formal system of gestures, signs, sounds and symbols used or conceived as a means of communication. When "language" refers to specifically the words one chooses to use in one's speech, the focus is on spoken language.
The significance of Language is that it is the primary means employed by human beings to communicate and interact with one another. Effective use of Language helps in interpersonal relationships at home and at work, improve one's personality and promote effective public speaking.

Effective use of a tool requires a proper understanding of its modus operandi. As far as Language is concerned one should know how meaning is assigned to words. Words consist of sounds (oral) and shapes (written) that have agreed-upon meanings, meanings accepted tacitly, based on concepts, ideas, and memories.

Meanings may be denotative and connotative. Words have specific meanings associated with them - dictionary definitions. These are denotative meanings. Words may sometimes suggest a meaning that may not be specifically given in the dictionary. Such meanings are connotative. When using Language, one must be aware

of both these types of meanings so that one can anticipate the possible interpretations one's utterance may be subjected to.

Have a look at the maze of meanings the dictionary gives to the word 'green': color green; covered by green growth or foliage - green fields; of winter (mild, clement); consisting of green plants and usually edible herbage a green salad; pleasantly alluring - youthful, vigorous; not ripened or matured; fresh, new; marked by a pale, sickly, or nauseated appearance; envious - used especially in the phrase green with envy; not fully processed or treated: such as (1) not aged green liquor (2) not dressed or tanned green hides (3) freshly sawed green lumber; not in condition for a particular use; deficient in training, knowledge, or experience green recruits; deficient in sophistication; not fully qualified for or experienced in a particular function; ……..

The above list is not exhaustive. The concern is, which of these meanings one needs when one uses the word 'green'. It depends on the context in which it is used. That is the contextual meaning of a word. The context decides what meaning is to be assigned to that particular use.

Misunderstandings based on denotative meanings do occur, but the majority of communication problems come about because of differing connotative meanings. Connotative meanings differ not only between individuals interacting at the same time but also across time periods and cultures. It is always advisable to have a working knowledge of how one's audiences could potentially interpret words and ideas so that one may minimize the chance of miscarriage in communication.

To be effective, one's language should be appropriate, vivid, inclusive, and familiar. A brief analysis of these aspects of language may be in place.

a) Appropriate language means language that is suitable to the speaker, the listener, the context and the topic. The language chosen must be suitable to the speaker's style. It is not necessary to pack one's language with high-flown words. It is better to use simple words that are easily understood than go for words that may have nuances of meaning which may cause confusion to self and listeners or lead to misinterpretation.

b) One's language must be appropriate for the listeners as well. Sir Winston Churchill, a literary scholar, speaking to a group of company workers, addressed them in their slang and started: "It's me, Winston Churchill, talking himself to you'. A thunderous applause rocked the building. This is where the words of Nelson Mandela become meaningful: 'If you talk to a man in a language he understands, that goes to his head. If you talk to him in his language, that goes to his heart.' Before fixing on the pattern of one's language it is imperative to make an audience analysis.

c) There must be a sync between one's language and the context. The context includes the vision of the organization, the culture of the audience, the occasion, the time of day, the mood of the audience, and the physical location. In short, take the entire speaking context into consideration while choosing one's language.

d) It is important to ensure that one's language is appropriate for one's topic.

Identify and classify the topic so that the language chosen will take on a typical style and vocabulary, an indication of one's scholarliness and discernment.

Effective language is also vivid language. Vivid language helps listeners create strong, distinct, clear, and memorable mental images. Being vivid reduces the chances of miscarriage of the message.

Modern audiences are highly sensitive to gender, ethnicity, sexual orientation, and disabilities. One's language can easily inspire or turn off one's audience. Therefore, the urgency of inclusive language can never be exaggerated. Inclusive language is language that avoids placing any one group of people above or below other groups while speaking. Use of non-inclusive language leads to alienation.

Non-inclusive language would include usages that privilege one of the sexes over the other as in the use of the generic 'he' or 'man' to mean all human beings. Gender-typed jobs are also equally alienating. The use of generic "he" occurs when one refers to all persons within a group as "he" when in reality members of both sexes are involved.

I shall illustrate my point. Consider the statement, "Every morning when an officer of the law puts on his badge, he risks his life to serve and protect his fellow citizens." In this case, we have a police officer that is labeled as male four different times in one sentence. Obviously, both male and female police officers risk their lives when they put on their badges. A better way to word the sentence would be, "Every morning when officers of the law put on their badges, they risk their lives to serve and protect their fellow citizens." A singular subject changed to plural and corresponding change in the pronouns bring about all the difference.

Usages like 'lady-doctor', 'male-nurse' are gender-typed. Gender-fair language will convey meaning just as well, and there will not be the risk of alienating a section of the audience. Reference to categories highlighting an individual's ethnic identity or words related to sexual orientation should be avoided.

There are certain elements of language that determine the way listeners perceive one's speech. They are clarity, economy, obscenity, jargon, power and variety. Public speakers need to make sure that their speeches contain clear language, use as few words as possible to get their point across, avoid obscenity, be careful with obscure language/jargon, use powerful language, and include variety.

Finally, to be effective in one's use of language, it is important that one uses language that is familiar to self and the audience. Do not try to shine in borrowed feathers.

Prof. Thomas Thiruthanathy
Dept. of Languages

Memories

Since 1955

Thank You, dear Mary maam, the custodian of all these beautiful memories.

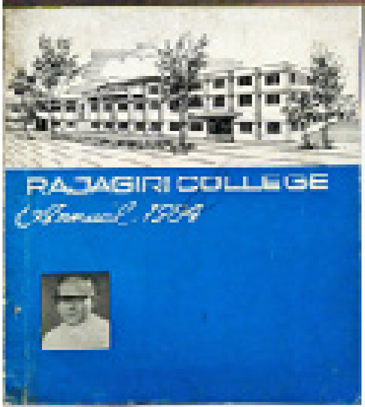

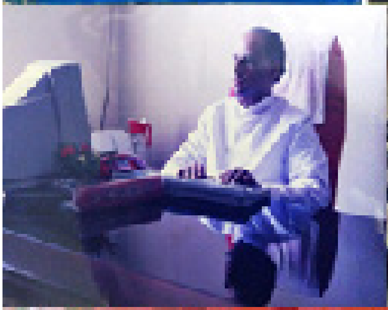

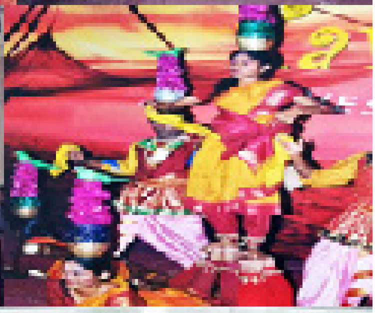

തിരയുക

അല്ലയോ ഹൃദയമേ, അലയടിച്ച് വരുന്ന മഴയുടെ
ഇടിനാദമുള്ള ശബ്ദമേകുന്നതെന്തിന്
പാപമേകുന്ന ഈ ലോകത്ത് നിന്ന് തിരയുന്നത്
എവിടെയാണ്?
ഓടിമറയ്ക്കുന്നു പാപങ്ങൾ
കാലിടറുന്നതെന്തിന് ? എവിടെയാണ് സഖീ ?
ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന വെയിലിന്റെ ശക്തിയുള്ള പാപങ്ങൾ...
ഇലകൾ കൊഴിയ്ക്കാനിടയേകുന്നു
നഷ്ടപ്പെടലിന്റെ ഏകാന്ത ലോകത്തിൽ
നിന്നെ ഞാൻ തേടുന്നു
ഇരുട്ടിന്റെ മുൾമുനയിൽ നിനക്കായ് മാത്രം കാത്തിരിപ്പിന്റെ
മായാത്തമുദ്ര തുറന്ന് വെച്ചത് പോലെ
സഞ്ചരിക്കുന്ന സൂചിയുടെ അത്രയും ഇമ്പമുള്ളത് പോലെ
സായാഹ്നങ്ങളിൽ പക്ഷികൾ ഒളിതാവളം അന്വേഷിക്കുന്നത് പോലെ
ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങൾക്കായി അലറിവിളിക്കുന്നു എവിടേക്കാണ് ഓടിമറയുന്നത്?
പുലരിയിൽ നിദ്ര വെച്ച് ഉണർത്തുന്ന സൂര്യകിരണങ്ങളെ നോക്കൂ..
എന്ത് മനോഹരം! എന്ത് സുന്ദരം!
എന്റെ പാപങ്ങൾ എല്ലാം ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ
സൂര്യകിരണങ്ങൾ അടർത്തുന്നു.
ആധുനികലോകത്തിൽ കയ്പുപടർത്തുന്ന പാപങ്ങളെ നീ എവിടെയാണ്. ?
ഇളംകാറ്റിൽ വീഴുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങളെപോലെ
പാപങ്ങൾ എല്ലാം ഇളംകാറ്റിൽ ദൂരേക്ക് സഞ്ചരിച്ചുവോ?
സഖീ എവിടെയാണ് ?
ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മഹാമാരിയെപ്പോലെ
പാപങ്ങൾ എല്ലാം ഓടി മറഞ്ഞുവോ.
പ്രളയത്തിന്റെ കെടുതിയിൽ എനിക്ക് വേണ്ടി മാത്രം ബാക്കി വെച്ചത് പോലെ എന്റെ
പാപങ്ങൾ
പള്ളികളിൽ മുഴങ്ങുന്ന മണിയടികളെ പോലെ
എന്റെ പാപങ്ങളെ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതാരാണ് ?
പറയൂ എന്റെ സഖീ.. പറയൂ എന്റെ സഖീ
പലതവണയായി അന്വേഷിക്കുന്നു.
നിഴലിന്റെ അഗാധരൂപത്തിൽ പാപങ്ങൾ എല്ലാം മറഞ്ഞുപോയോ..!!!!!
നിനക്കുവേണ്ടിമാത്രം ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.

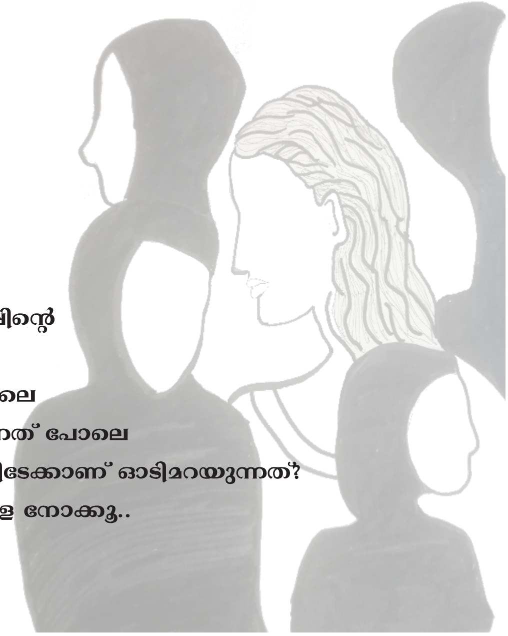

അഞ്ജന മനോജ്
ബി.എസ്. ഡബ്ല്യൂ

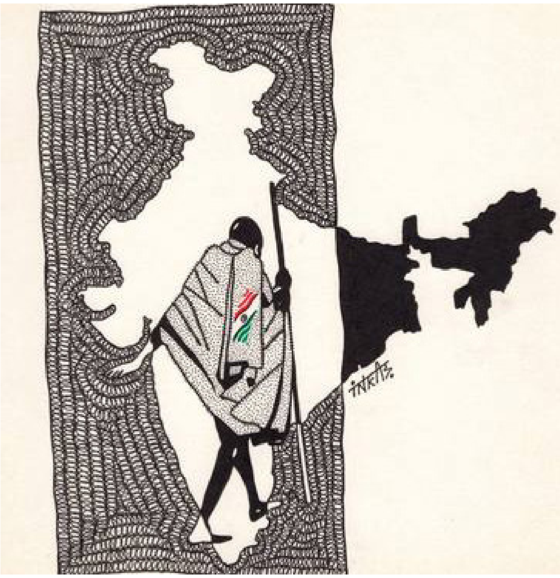

DEMOCRACY AND THE SPECTRE OF GANDHI

'A Land of Our Dream'

A land of the people, ruled by the people, for the people. This, to each, struggling, brave Indian, had been a distant dream for ages. As the cries for freedom grew louder, the chain of British origin wrapped around them more, suffocating them. The individual had become nothing more than a number, and that is, if their existence was, in any way, acknowledged. However, one man was able to turn the tables. He was the one firm leader, who would not settle for anything less than the once elusive dream, of a land, a state, a home that belonged to its people. He was the one Mohandas Karamchand Gandhi among millions of struggling faces.

'True nationalism, however, erupts like a volcano when kept quiet for too long. India was screaming out for leaders, and they emerged with undeterred bravery and unfathomable pride.'

India is a country like no other. In a way, one could compare India to a rainbow and surely the latter would be

less diverse in color and beyond. In a land of such sparkling diversity, it is a herculean task to discover unity. Harder still is to know when not to divide. Indians, for years, were blinded by a very clever and cunning ploy to easily disintegrate the state from within by the British. True nationalism, however, erupts like a volcano when kept quiet for too long. India was screaming out for leaders, and they emerged with undeterred bravery and unfathomable pride. Before long, loud voices were heard, and loudest among them in more ways than one, was that of the man who would later be known as the "Father of the Nation"

Democracy, as far as Mahatma Gandhi was concerned, was not just a governance system. It had much more personal, emotional and cultural values associated with it. To Bapuji, it was a way of life. It was the system that spurred the nationalist in each oppressed Indian and gave them hope. It was the guiding light, a glimmer of hope at the end of a long dark tunnel, a motive to break free from the colonial chains that bound them down. He was soon to be the savior that gave each Indian individual an identity, responsibility and sense of pride in being an Indian. It gave the nation a new sense of purpose.

Gandhian democracy professed the importance of homegrown goods being used, not as a permanent solution to the problems faced by the people, but as a symbol, a demonstration of the power of the downtrodden individual when the system indeed is democracy. In other words, Gandhiji's views and ideals ensured that while the British received a clear message on the unity of the people, it also helped the people of India realize the sheer power they had when they stood their grounds and came together with one nation in their hearts. This was the beginning of the liberation of a truly democratic nation.

India as a nation does not have a straight path to democracy, as history tells us. Instead, it had been a battle on various fronts. It was a struggle for freedom, a struggle within oneself to find motivation, purpose and direction, and most importantly, it was a quest to find unity in diversity. This nation knows more about the importance of democracy than one can imagine, because experience is the best teacher. From among a million rose one Mahatma, who would go on to inspire the struggle, ignite the nationalist fire and stitch together the parts that were disjointed. This is why the Gandhian view and the efforts of Gandhiji to instil democratic values in the individual to create a powerful society and a culture with clear collective consensus shall never be forgotten.

Today, when we discuss the politics of the state peacefully over a cup of tea, we are indebted to our freedom fighters. We smile, knowing that the constitution they created from their blood and sweat guarantees us that we are significantly more than puppets. This was the dream of Mahatma Gandhi. This is a view of life where each individual has a say in the affairs of his beloved land. This was indeed the vision of our beloved Bapuji.

NADEEM SAFFAR
PSYCOLOGY

മനസും സിഗ്മയും

മനുഷ്യജീവിതം സുഖദു:ഖസമ്മിശ്രമാണ്. ചിലപ്പോഴെക്കെ നാം സന്തോഷമുള്ളവരും ചിലപ്പോഴൊക്കെ സങ്കടമുള്ളവരുമാണ്. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. സ്ക്കൂൾ പാഠ്യപദ്ധതികളിൽ ശാരീരികാരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രമുള്ള അവബോധമാണ് നൽകുന്നത്. രോഗമില്ലാത്ത അവസ്ഥക്ക് നാം ആരോഗ്യം എന്നു ധരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതുമാത്രമല്ല; പൂർണ്ണമായും മാനസീകമായും ശാരീരികവും സാമുദായിക സഹവർത്തിത്വവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ആരോഗ്യനിലയാണ് ആരോഗ്യം.

"ഇന്ന് ഏതാണ്ട് 450 മില്യൻ ആളുകൾ ഏതെങ്കിലും വിധമുള്ള മാനസീക പ്രശ്നമുള്ളവരാണ്."

എല്ലാവർഷവും ഒക്ടോബർ-10 ലോകമാനസീക ആരോഗ്യദിനമായി ആചരിക്കുന്നു.

മാനസീകാരോഗ്യമെന്നാലെന്ത്? നമ്മൾ എന്തിനറിയണം എന്ന ചോദ്യത്തിന് നമുക്കെല്ലാം തലച്ചോറുണ്ടെന്നതാണ് ഉത്തരം. മാനസീകാരോഗ്യം നാം ഓരോരുത്തരേയും സംബന്ധിച്ച് വളരെ പ്രധാനമാണ്. ലോകാരോഗ്യ സംഘടന അതിനെ ഇങ്ങനെ നിർവചിക്കുന്നു.

A state of well being in which the individual realizes his or her own abilities, can cope up with the normal stress of life can work productively and fruitfully able to make a contribution to his community".

ഇന്ന് ഏതാണ്ട് 450 മില്യൻ ആളുകൾ ഏതെങ്കിലും വിധമുള്ള മാനസീക പ്രശ്നമുള്ളവരാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഏതാണ്ട് 83% രോഗികൾ ചികിത്സ തേടാത്തവരാണ്. വിഷാദം, ജിജ്ഞാസ ആത്മഹത്യപ്രവണത ഇവയാണ് അസാധാരണമായ മാനസീക പ്രശ്നങ്ങൾ.

മാനസീകാരോഗ്യപരിരക്ഷണത്തിന് തടസ്സം നില്ക്കുന്ന പ്രധാനഘടകങ്ങൾ സിഗ്മയും. എന്താണ് സിഗ്മ ?

ഒരു പ്രത്യേകതരം ആളുകൾ ഗ്രൂപ്പുകൾ, അസുഖം പെരുമാറ്റം എന്നിവയോടുള്ള അംഗീകാരമില്ലായ്മ. ഒരു കാര്യം ഓർക്കുക, നാലിൽ ഒരാൾ വീതം മാനസീക രോഗങ്ങൾക്ക് അടിമയാണ്. അത് ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ കൂടുംബത്തിലുള്ളവരോ കൂട്ടുകാരോ, ജോലി സ്ഥലത്തുള്ളവരോ നിങ്ങളോ ഞാനോ ആകാം. മറ്റുള്ളവരുടെ കളിയാക്കൽ ഭയന്ന് ആളുകളോട് സഹായമോ ചികിത്സയോ തേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. കാരണം മറ്റുള്ളവർ തനിക്ക് ഭ്രാന്താണെന്ന് കരുതുമെന്നു വിചാരിക്കും. ദിവസവും ഒരുപാടു സഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാനസീകാരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ അവരുടെ കൂട്ടുകാരോടും കുടുംബത്തോടുള്ള ബന്ധത്തെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തേയും ബാധിക്കും. ചിലപ്പോൾ ചിലരുടെ കാര്യത്തിൽ നില വഷളാവുകയും ആത്മഹത്യയിലേക്കുനയിക്കുകയും ചെയ്യും. സിഗ്മമൂലം ഭയവും സഹപാഠികളിൽ നിന്ന് അവഗണനയും സഹപ്രവർത്തകരിൽ നിന്ന് അറിഞ്ഞോ അറിയാതയോ കളിയാക്കലും പരുഷമായ പെരുമാറ്റവും ഉണ്ടാകും.

''മാനസീകാരോഗ്യപ്രശ്നമുള്ളവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സംസാരം നിലനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ നിലതുടർന്നുപോകുന്നു.''

ഇതിനെതിരെ നിയമങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ അധികാരികൾ മാനസീകപ്രശ്നമുള്ള വരെ അയോഗ്യരാക്കി കണക്കാക്കും.

കുടുംബംപോലും അവർക്കു പിൻതുണകൊടുക്കുകയോ ചികിത്സനേടാൻ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. കാരണം പുറമേയുള്ളവർ അറിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടേയും നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളുടേയും വിവാഹം നടക്കില്ല അത് ആക്ഷേപവും ചീത്തപ്പേരും ഉണ്ടാക്കും.

ആരെങ്കിലും അവസാനം ചികിത്സ നേടാൻ സഹായിച്ചാലും സിഗ്മ വില്ലനായിത്തന്നെ നിലക്കൊള്ളും. മാനസീകാരോഗ്യപ്രശ്നമുള്ളവരെ കുറിച്ച് സമൂഹം പ്രതികൂല ചിന്താഗതി വച്ചു പുലർത്തുന്നതു പോലെ അവരും അവരെക്കുറിച്ച് അനുകൂലമല്ലാത്ത നിലപാട് സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങും. സിഗ്മ കാരണം ചിലർ മരുന്നിന്റെ ഉപയോഗം പോലും നിർത്തിവയ്ക്കും.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ നില തുടരുന്നത്? പ്രധാനമായും അവബോധത്തിന്റെ കുറവ് അല്ലെങ്കിൽ അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ടാണ്. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ പോലും ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയോ അവരെ കേൾക്കുകയോ പഠിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു രോഗി അക്രമാസക്തമായാൽ മാധ്യമങ്ങൾ അതിനെ പർവതീകരിച്ചും കാട്ടാൻ വ്യഗ്രത കാട്ടാറുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ രോഗി എന്നതിനേക്കാൾ വ്യക്തി ഇരയാക്കപ്പെടാം.

മാനസീകാരോഗ്യ പ്രശ്നമുള്ളവരെ മാധ്യമങ്ങൾ ക്രൂരന്മാരായോ ഭീതി ജനിപ്പിക്കുന്നവരായോ അതുമല്ലെങ്കിൽ വിഡ്ഢിയായോ അസാധാരണ സ്വഭാവമുള്ളവരായോ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. മാനസീകാരോഗ്യപ്രശ്നമുള്ളവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സംസാരം നിലനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ നിലതുടർന്നുപോകുന്നു.

എന്നാൽ മാനസീകാരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിട്ടും ജീവിതത്തിൽ

വലിയ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി ആ നേട്ടങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുണ്ട്. ദീപികാപദുകോൺ, വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ, വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ, ഡയാനാരാജകുമാരി, എബ്രഹാം ലിങ്കൺ തുടങ്ങിയവർ.

ക. പൊതുസമൂഹത്തിനെന്തുചെയ്യാം

1. മാനസീകാരോഗ്യപ്രശ്നമുള്ളവരെ മനോരോഗി എന്നു മുദ്രകുത്താതിരിക്കുക.

2. മാനസീകരോഗി എന്നതിനുപകരം മാനസീകാരോഗ്യ പ്രശ്നമുള്ളവരെന്ന പറയുക.
3. മാനസീകാരോഗ്യ പ്രശ്നമുള്ളവരെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക. കാരണം അവർ മിക്കപ്പോഴും ഇരകളാകും.

4. ഭ്രാന്ത്, വട്ട്, സൈക്കോ എന്നീ വാക്കുകൾ അവർക്കുനേരെ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുക.
5. മാനസീകാരോഗ്യ പ്രശ്നമുള്ളവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുത്. ഒരുവ്യക്തി കാഴ്ചയിലും പ്രവർത്തിയിലും കുഴപ്പമില്ല മറ്റുള്ളവരോട് ചിരിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു വ്യക്തിക്ക് കുഴപ്പമില്ലെന്ന് കരുതരുത്.
6. സന്തോഷമായിരിക്ക് ഇതൊന്നും ഒന്നുമല്ല, വെറുതെ തോന്നലാ എന്നിങ്ങനെ പറയാതിരിക്കുക.
7. ആവശ്യമുള്ളസമയത്ത് സഹായവും ആത്മവിശ്വസവും നൽകുക
8. മാനസീകാരോഗ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മറ്റുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

കക. മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചില മിഥ്യാധാരണകൾ

1. എല്ലാവരിലും അൽപാല്പം മാനസിക പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട് സത്യമിതാണ്. നമുക്കെല്ലാം വിവിധതരം മാനസികാവസ്ഥയും വികാരങ്ങളുമുണ്ട്. അതെല്ലാം മാനസികതകരാർ അല്ല. യഥാർത്ഥ ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ചികിത്സ ആവശ്യമാണ്.
2. മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നതാണ് ചിലരുടെ ധാരണ. എന്നാൽ സർവ്വസാധാരണമായി നാലിൽ ഒരാൾക്ക് വീതം മാനസിക പ്രശ്നമുണ്ട്.
3. കുട്ടികളിൽ മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നം അനുഭവപ്പെടാറില്ല. മുതിർന്നവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായിട്ടാണ് കുട്ടികളിൽ മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നം അനുഭവപ്പെടുന്നത് വളരെ ചെറിയ കുട്ടികൾ പോലും മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പു നൽകാറുണ്ട്.
4. ആരോഗ്യ പ്രശ്നമുള്ളവർ അക്രമാസക്തരും പ്രവചനാതീതരുമാണ്. മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നമുള്ളവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും അക്രമകാരികൾ എന്നതിനേക്കാൾ ഇരകളാണ്.
5. മാനസിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനമില്ലെന്നതാണ് മറ്റൊരു മിഥ്യാധാരണ.
ഇതിന് ചികിത്സയുൺണ്ട് ഹൃദ്രോഗം, പ്രമേഹം ഇവയെ പോലെ ദീർഘകാലം ചിലപ്പോൾ ചികിത്സ വേണ്ടി വരുമെന്നു മാത്രം.
6. മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നം നിയന്ത്രണത്തിലുള്ളവർക്ക് പഠിക്കാനോ ജോലി ചെയ്യാനോ കഴിയില്ല. എന്നാൽ നല്ല ചികിത്സ ലഭിച്ചാൽ നന്നായി ജീവിക്കാനും പഠിക്കാനും ജോലി ചെയ്യാനും കഴിയും.
7. ദുർബലരെയും കഴിവില്ലാത്തവരെയുംമാണ് മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നം ബാധിക്കുന്നത്. അലസതയോ ദൗർബല്യമോ മാനസികാരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുന്നില്ല. മറ്റു കാരണങ്ങളായ തലച്ചോ

റിന്റെ രാസഅസന്തുലിതാവസ്ഥ, ജനിതക പ്രശ്നങ്ങൾ, അധികമായുള്ള പിരിമുറുക്കം ഇങ്ങനെ അനേകം കാരണങ്ങളാണ്.

സ്വയം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുന്നത് ദൗർബല്യമല്ല മറിച്ച് ശക്തിയാണ്.

8. മാനസികാരോഗ്യപ്രശ്നം ശരിക്കും രോഗമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാനാകും. ചിലപ്പോൾ നിലവാരം കുറഞ്ഞ പ്രവർത്തിയെ ന്യായീകരിക്കാനുള്ള ഒളിച്ചോട്ടമാകും.

മറ്റു ശാരീരികാസുഖങ്ങളെപ്പോലെ മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നവും ചികിത്സ ആവശ്യമാണ്. മറ്റു ശാരീരികാവയവങ്ങളെപ്പോലെ തലച്ചോറും ഒരു അവയവമാണ്. അതിന്റെ സുഗമമായ പ്രവർത്തനത്തിന് മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം ആവശ്യമാണ്.

9. മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള മരുന്നുകളെല്ലാം മയക്കുമരുന്നുകളാണെന്നും അതിനാൽ രോഗി ആ മരുന്നുകൾക്ക് അടിമയായിപ്പോകുമെന്നാണ് വിശ്വാസം.

10. എല്ലാ മരുന്നുകളും മയക്കുമരുന്നുകളല്ല. അവയ്ക്കു രോഗി അടിമപ്പെടുകയുമില്ല. ഒരു മനോരോഗവിദഗ്ദ്ക്ക് ആവശ്യമായ അളവ് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയും. നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രാദികൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മാനസികാരോഗ്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും.

11. എല്ലാ സൈക്കോളജിസ്റ്റുകളും psychiatrists മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നമുള്ളവരാണ്. ചിലരൊക്കെ ആകാം എല്ലാവരും അല്ല ചില ഹൃദ്രോഗ വിദഗ്ദ്ധർക്ക് ഹൃദ്രോഗം വരാൻ സാധ്യതയെണ്ടന്നതുപോലെ.

12. ചികിത്സ തേടിയെത്തുന്നവരെ, രോഗിയെന്ന് വിശ്വസിപ്പിക്കും മിക്ക ഡോക്ടർമാരും. മിക്ക ഡോകടർമാരും രോഗിയുടെ നന്മയെയും ആരോഗ്യത്തെയും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. ചികിത്സയുടെ ഭാഗമായി അവർ ചില പേരുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം.

III.ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയ്ക്ക് നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും.

നിങ്ങൾക്ക് പനിവന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ടീച്ചറോടു പറയുന്നതു പോലെ ഉത്കണ്ഠ, വിഷാദം ഇവ വന്നാൽ അധ്യാപകരെ അറിയിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കാരണങ്ങൾ മൂല്യമുള്ളതാണെങ്കിൽ അവ മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളാവില്ല.

നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിൻെറ കയ്യൊടിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന കരുതലും. സ്നേഹവും അവർക്ക് മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും നൽകുക.

ഒരു ദന്തരോഗ വിദഗ്ധനെ കാണാൻ പോകുന്ന വിവരം നിങ്ങൾ കൂട്ടുകാരോടു പറയുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മാനസികാരോഗ്യ വിദഗ്ധനെ കാണാൻ പോകുന്നതും പറയാം.

ഒരു ഫിസീഷനെ കാണുന്നതുപോലെ തന്നെ ഒരു മനോരോഗ വിദഗ്ധനേയും കാണാം.

ഇഹഹ്യി ൻെറ വാക്കുകളിൽ

"The Humanity we all share is more important than the mental illness we may not share".

ദിവ്യ പദ്മകുമാർ
MS.c Psychology 1st Year

यादें

तेरे दीदार में इतनी शिध्दत हैं तो तेरी रिफ़ाक़त कैसी होगी।
तेरे हुस्न में इतनी कशिश हैं तो तेरी सोरत कैसी होगी ।
मेरी बेकरारी भी तुम हो मेरी प्यास भी तुम हो।
समुन्दर की लहरों में छुपी आस भी तुम हो ।
हर ज़ख्म में दर्द का एहसास भी तुम्हारा हो।
हर दर्द में तस्कीन का एहसास भी तुम्हारा हो
वह अपने ही होते है जो अपनी गुफ्तगूं से क़ातिल होते है ।
वरना गैरों को क्या मालूम दिल किस बात से दुखता है
न तुम थी न तेरी परछाई थी सिर्फ एक हसीन ख्वाब था ।
फिर तेरा दीदार हुआ और ज़िन्दगी की नयी शरूआत हुई
तुम बिछडी तेरी बेवफाई रही और मैं बेवफ़ा रह न सका ।
न होता दीदार तेरा तो आज मैं तेरा आशिक़ न होता ।
क़ुलम चलती है तो तेरी ही तस्वीर कशी होती है
मुँह खुलती है तो तेरी ही लबों व लहज़ा बोलती है
फूलों की खुशबुओं को कभी दाइमी न समझना ।
हसीनों से दो चार मुलाक़ात को ज़िन्दगी न समझना ।
ये सच हैं की मुहब्बत की कोई सीमा नहीं होती।
ये साबित हैं कि बेगाने का कोई अपना नहीं होता।
वजूदे इश्क़ से ना बाक़िफ़ होता तो अच्छा होता।
हबीब इश्क़ से ला विसाल होता तो अच्छा होता ।
एक बार एक अजनबी ने पूछा केसे हो तुम।
मैंने हँसते हुए कहा ज़िन्दगी में उदासी हैं।
और उदासी में गंम है और गंम में दर्द हैं ।
और दर्द में खुशी है और खुशी में मैं हूँ
नाकाम हुई हर कोशिशें मेरी तुझे दिल से भूलने की ।
नाक़िस रही हर उम्मीदें मेरी तुझे अपना बनाने की।
तुम आओगी खुशी बनकर कभी मुझे मालूम न था।
यूं बिन बताए चली जाओगी दूर मुझे मालूम न था ।
तेरी रिफ़ाफत न सही तेरे दीदार ही काफी हैं।
तू तक़दीर में न सही नईम तेरी यादें ही काफी हैं।

NAYEEM AKHTAR
MLISc

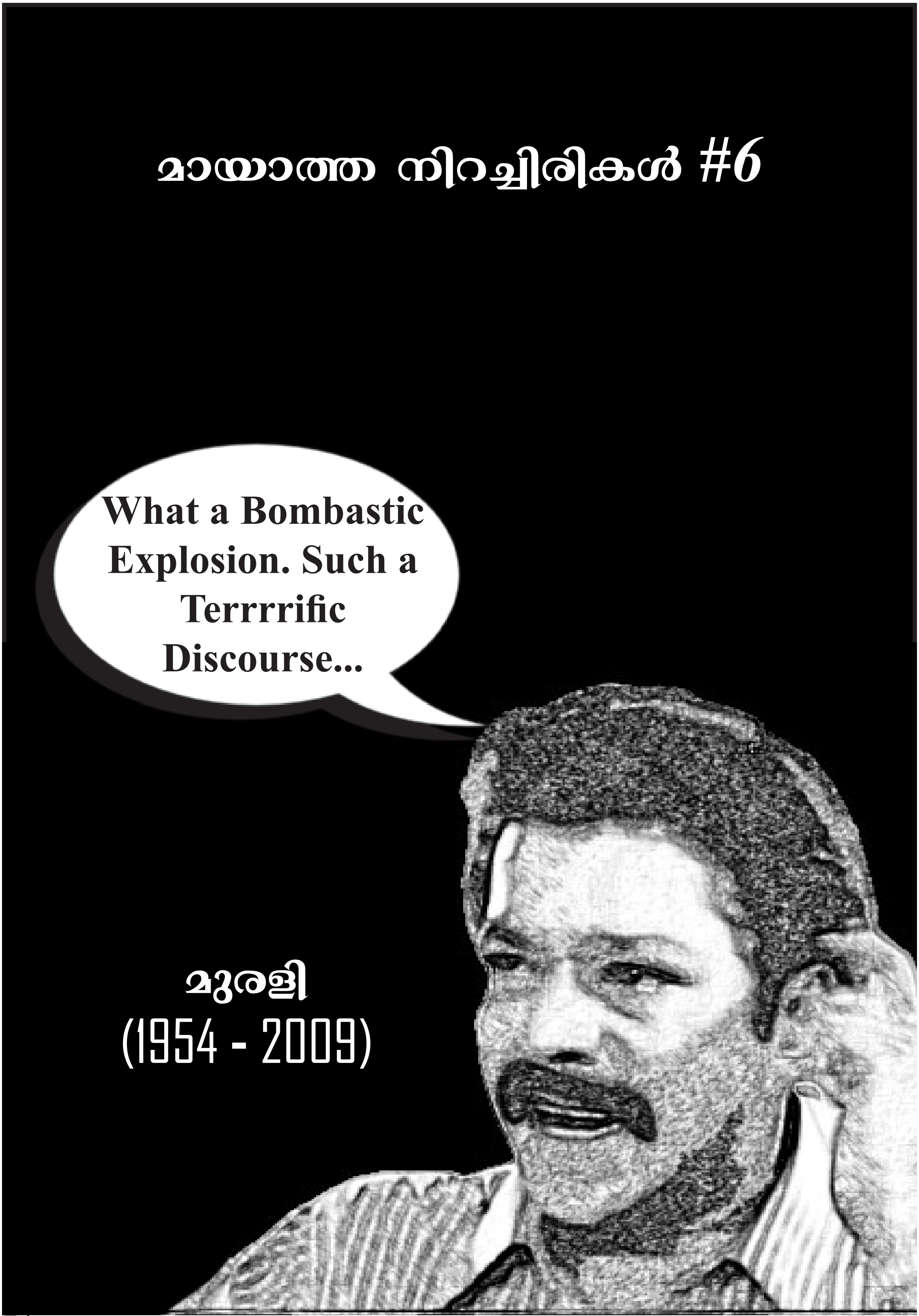
മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ #6
What a Bombastic Explosion. Such a Terrrrific Discourse...
മുരളി
(1954 - 2009)

THE LAMP OF HOPE

In the darkest nights,
Are the stars so bright.
With a luminous lust,
That creates a thirst.

In the west of Bay,
Was the wind so fierce;
Came the smell of ice,
Turning the land so still.

Then shimmered a ray,
With the vision of hope.
Searching for a loop,
Paving the way to hope.

Turning the wind so light
Arouse a thousand vision
With millions of hope
In the darkest of nights!

ANJANA BALAJI
MSW

शायरी

१. दुनिया

तुम्हें अपना बनाना मेरी ख्वाइश है,

तुम्हें हाज़िर करना मेरी जिंदगी का मकसद।

तुमसे ही मेरी रूह है,

तुमसे ही जुड़ी है मेरी हर एक सपना।

यह प्यार भी क्या चीज़ है।

जिन्हें मिलना है मन से उन्हें अलग किया है तन से

जिन्हें समझना नहीं है इस दुनिया की रीवाज़ों को,

उसे समझाए बिना तुम छोड़ क्यों नही देती?

२. धुआ

बदलते रास्तो ने बदल दिया वास्ता

कहाँ हम और कहाँ तुम?

मिलेंगे फिर एक दिन

तब खुश रहोगे तुम

यही धुआ मांगता हूँ खुदा से हम।

३. तलाश

तलाश है उस शख़्स की

जो मेरे आँखों में छुपी दर्द को समझे

जो बिना कहे मेरी इशारों को समझे।

तलाश है उस शख़्स की

जो मेरे दिल में छुपे हर राज़ को समझे

जो मेरे छुपी उदासी को समझे

४. तुम नहीं समझोगे

क्या तुम वापस आओगे?

नहीं ना

क्या तुम समझ पाओगे?

नहीं ना

तो बस रहने दो मुझे,

जैसे भी हूँ, अपनी तो हूँ।

५. दूरियाँ

तू पास है फिर भी दूर है,

तेरी धड़कनों की आवाज़ है।

बस तेरी आवाज़ की खोज में

थक गयी ये प्यार है।

६. माँ

सिर्फ एक शब्द जिसमें

पूरी कायनात आके रुकता है

सिर्फ एक आँचल जो

सबको तसल्ली देता है

वो है माँ

रक्षक भी है वो

मार्ग दर्शक भी

प्यार भी है वो

Swetha Sahuji
B.Com Model II
A-Batch
II Year

And The Time Stopped….

 your head down, eyes on the floor , watch your step, don't look up ...this was antra I chanted to myself as I walked along the school corridor, careful to avoid students as I walked by. But no matter how much I tried to avoid them,they :d to find me. Is it natural that other students seem to get this inbuilt tendency ly me when they are near me, is it because I am different from them? Have they out how different I am from them despite my continuous efforts at hiding it? I nny and this is my story…..

ı't always introvert or silent as I am now. There was a time when I used to be the est one in class. I was that girl who had the wittiest comeback for everything.I :o be the life of parties. But everything changed on that fateful night. It was a ır night with my parents and brother. We had our dinner and were sitting on ·fa, talking and teasing one another. It was one of the moments my family was lete and we were truly happy. Suddenly there was a doorbell which interrupted mily time. We rarely get such moments because my dad is usually busy with his :ive work and my mom is a full time social worker.

As my dad went on to open the door, I suddenly felt as if time had stopped. I could hear the tick tock of the clock in my ears. My mother and brother sat still as if they were frozen and my dad was still in his walking posture. Only he was not moving anymore. I was the only one who could talk or walk in those few moments. I got scared not understanding what had happened. I called out to my parents and brother a few times, but they stood still like statues. And when I thought I was going to lose it, the tick tock in my head stopped and my parents and brother were back to normal. They went on with what they were doing as if they never had stopped. Before I could comment on the strange happenings, the door was opened and I heard a gunshot and my dad's scream. Horrified , we ran to the door. It was the criminals of the case my dad last solved. The next few moments went very fast. I couldn't even register it in my brain. I heard two more gunshots and even before I heard their scream, I knew my mom and brother were dead. I saw their beady eyes focus on me next and they raised their guns.

I felt despair and fury rage inside me. I was not willing to give up, but there wasn't much I could do. I closed my tear filled eyes and let out a scream of frustration, anger and grief for my family that was no more. I waited for the gunshot, but I heard nothing. I opened my eyes and saw the bodies of those criminals, they were burning! Before I could understand what was happening, my neighbours came rushing inside and took us all to hospital. It was too late, the damage was already done. I lost my family forever. The police reported that the criminals died due to a mistake caused on their side which led to flames. But I knew that wasn't what happened.

I was sent to live with my uncle. I was still grieving for my family when my uncle came to speak to me. He asked me about what had happened that day and I told him everything. That is when he disclosed that life altering truth to me. The fire that killed those criminals was caused by me. The stopping of time, moments before the tragedy, was a warning to me. A warning, if I had known , that could have saved my family.

It is my uncle who introduced me to the world of the supernatural. With my uncle as my coach and guide and many other struggling teens like me, who had trouble controlling their power - we formed a dynamic group. I soon learned that I had the power to control fire. I could create it, unleash it and also control it. I soon came to be known as the Human Torch among my friends. We were also taught that it was important to keep our identities a secret to mankind. I also got new friends like George, who was faster than wind, Alice, who could cure anyone easily, Jeffrey, who could control a person's thoughts and emotions. All of us even go to the same high school. Life started becoming enjoyable once again.

I still regret not being able to save my family, but I have accepted that and forgiven myself. I am glad that we could save many other people's lives after we completed

our training.

I was still thinking about all the things that had happened in the past and all what I have come through that I didn't notice I had almost got out of the school building and that George, Alice and Jeffrey had now joined me. We were about to go to our usual spot, when that strange feeling overcame me again. I heard the tick tock sounds in my head again. We looked around and saw that time had stopped again. Everything around us were frozen. But unlike last time, I was ready to take out any potential threats to mankind. We were ready. We looked at each other and smiled. Time we got get into action……

ANISHA TOM
B.Com

പെയ്തൊഴിയാതെ

ചില്ലുവാതിലുകൾക്കപ്പുറം ഒരു ലോക മിന്നവൾക്ക്
നിശബ്ദതകൾ സഖിമാരായ രാവുകൾ പകലുകൾ ഇന്നവൾക്കില്ല
കണ്ണീരിൽ നനഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽ പകയുടെ കനലുകൾ
അരുതെന്നപേക്ഷിച്ച കൈകളിൽ കൂർത്ത മുള്ളുകൾ
കാരിരുമ്പിന്റെ ഹൃദയമാണിന്നവൾക്ക്
മെടഞ്ഞിട്ട കാർക്കൂന്തൽ ഫണം വിടർത്തും
സർപ്പത്തിനു സമം
ഭയന്നോടിയ പാദങ്ങൾ ഇന്നു തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു
അപേക്ഷയുടെ സ്വരങ്ങൾക്കു പകരം ആജ്ഞയുടെ ധ്വനി
ഒടുവിൽ, നീതി പീഠത്തിനു മുന്നിൽ
കറുത്ത വസ്ത്രധാരികൾക്കു മുന്നിൽ
പരിഹാസങ്ങൾക്കു നടുവിൽ
ഇടറാതെ തളരാതെ പതറാതെ അവൾ പറഞ്ഞു,
യുവർഓണർ, എന്നിൽ ഒരു കടലിരമ്പുന്നുണ്ട് പെയ്തൊഴിയാതെ. . . .

ബാസുരി ബാലൻ
എം.എസ്.ഡബ്ല്യു

कृष्णा सोबती - बोल्ड लेखिका

कृष्णा सोबती जी का निधन हिंदी साहित्य के लिए अपूर्निय्यक्षति है। कृष्णा सोबती हिंदी साहित्य की सबसे प्रख्यात लेखिका हैं जिनकी अपनी विशिष्ट औपन्यासिक प्रतिभा के कारण साहित्य- जगत में खास पहचान है। उनकी कलम में 'गागर में सागर' भरने की वह जादू मौजूद हैं जिससे हर पाठक उनके लेखन और व्यक्तित्व के प्रति आकृष्ट होता है। उनकी रचनाएं आकार की दृष्टि से छोटी होकर भी गुणात्मक दृष्टि से बहत्वपूर्ण हैं। क्योंकि उनके व्यक्तित्व और रचना- धार्मिकता के मूल तत्व है - लेखन के प्रति संपूर्ण निष्ठा आत्मीयता और भाव- प्रवणता कलात्मक सूधरापन, बारीकी और कारीगरी तथा कभी न मरनेवाले सत्य की निरंतर तलाश। उनके लेखन के खुलेपन, निस्संकोच, भावभिव्यक्ति और स्पष्टवादिता के कारण कृष्णा सोबती 'बोल्ड लेखिका' कही जाती हैं। उनकी रचनाओ में एक ऐसा अनूठापन है जो उन्हें दूसरे रचनाकारों से अलग कर देती हैं। हिंदी साहित्य जगत इस सफल लेखिका की लेखन- कला को लोहा मानता है।

भारत के विभाजन के बाद गुजरात का वह हिस्सा पाकिस्तान में चला गया है। विभाजन के बाद वे दिल्ली में आकर बस गयी और तब से वहीं रह कर साहित्य सेवा कर रहीं हैं। कृष्णा सोबती का जन्म गुजरात में १८ फरवरी १९२५ को हुआ था। उन्हे १९८० में 'ज़िंदगीनामा' के लिए साहित्य अकादमी पुरस्कार मिला था। १९९६ में उन्हें साहित्य अकादमी का फेलो बनाया गया जो अकादमी का सर्वोच्च सम्मान है। २०१७ में इन्हें भारतीय साहित्य के सर्वोच्च सम्मान 'जनपीठ पुरुस्कार' से सम्मानित किया गया है। वे मुख्यतः कहानी लेखिका हैं। इन्होंने कहानियों के अतिरिक्त अख्यादिका (फिक्शन) एक विशिष्ट शैली के रूप में विशेष प्रकार की लंबी कहानियों का सृजन किया । इनका निधन २५ जनवरी २०१९ को एक लंबी बीमारी के बाद सुबह आठ बजे एक निजी अस्पताल में हो गया।

ये अपनी रचनाओ के लिए हर बार कथ्य के स्वर पर नयी ज़मीन ढूँढ लेती है और वे उसका समूचित निर्वाह सफल दंग से करती हैं। निरंतर विवादो और चर्चाओ में हीरे रहकर भी कृष्णा सोबती की रचनात्मक क्षमता , साहस और अस्मिता बनी रही जो उनके लेखन की बहुत बड़ी उपलब्धि हैं। उन्होंने अपनी रचनाओ को पाठनीय बनाने के साथ ही साथ वैचारिकता संपुष्ट भी बनाया है।

हर साल २५ जनवरी को उनकी मृत्यु का सालगिरह बनाया जायेगा मगर यह दिन हमें हिंदी साहित्य की एक अमूल्य हीरे को खोने की याद दिलाती है जो अपनी रचनाओ से महिला सशक्तिकरण पर बल दिया एवं अन्याय के विरुद्ध सदैव जागृत रहीं।

Navami Santhosh
B.Com. Model II F&T, 1st Year

Struggle

My head hurts from the sleepless night
I woke up hangover from the alcohol I never had, (Waking up with the hangover…)
Is it just me or has the whole world turned darker
I can't get up, it's just too much effort,

Some insane thoughts are driving me crazy
Galloping past me, all day long,
I have lost all the control over its reins
I have never been so lost, so tired, so weary,

It's killing me from the inside to even smile,
I smile but it doesn't reach up to my eyes
It's laden in a desperate hope , (hidden)
Of finding something that will help me go on

I look around and see people everywhere,
They don't have that look of despair
That they are desperately trying to hide,
It's making me wonder why I'm all alone

But I'm done with all this,
I'm ready to move on
I'm all set to fight my way back,
I want to soar high

Give me wings and I'll set out high,
To chase the clouds, to capture the moon
And to conquer the sun,
I'll float among the stars and be one among them

I'll be that shining star in the darkest sky,
When it's pitch dark out watch out for me
I'll send my shooting stars,
And you'll know I'm fine...

Linnet Philip
IIIrd Year, B.com F&T

TWO BROTHERS
HOLIDAYS
PERUMBAVOOR, COCHIN
9562021903
9544478138

Specialized in
school ,college
tourpackages

മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ #7

ഫിലോമിന
(1926 - 2006)

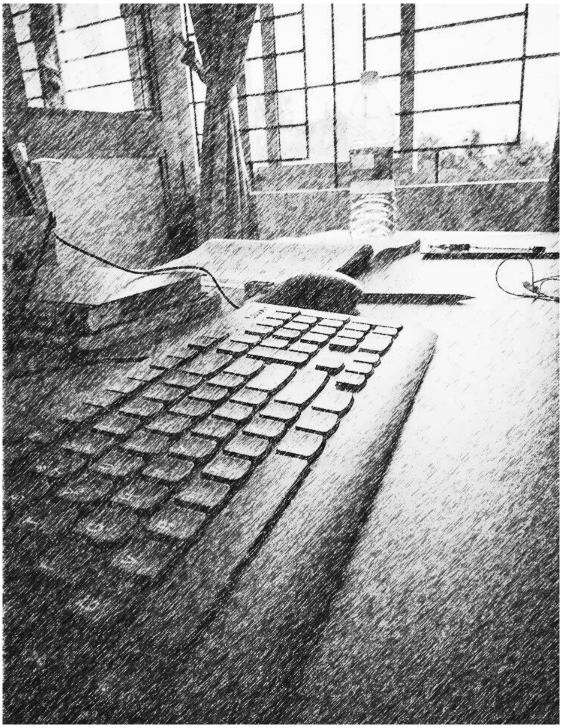

ഒരു വൈകുന്നേര ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

മാഷേ..

അപ്രതീക്ഷിതവും നിഷ്കളങ്കവുമായ അമിയയുടെ ആ വിളികേട്ട് ഞാൻ ഒരു നിമിഷം തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അക്ഷന്തവ്യമായ എന്തോ ഒന്ന് പറഞ്ഞു പോയതുപോലെ തോന്നി. പെട്ടന്നവളുടെ വായ്പൊത്തിയുള്ള ആ നിൽപ്പ് കണ്ടപ്പോൾ. അടുത്ത് നിന്നിരുന്ന അവളുടെ കൂട്ടുകാർക്കും ചിരി പൊട്ടി. ആകെ ഒരു അമളി പിണഞ്ഞ മട്ടിലായി അപ്പോൾ അവളുടെ മുഖഭാവം. പെട്ടെന്നെങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണമെന്ന അങ്കലാപ്പിലായി ഞാനും. ബെല്ലടിച്ചു ക്ലാസ് വിട്ടു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങവേയാണ് എന്തോ സംശയം ചോദിക്കാനായി അവൾ പൊടുന്നനെ പിറകിൽ നിന്ന് വിളിച്ചത്. ഞാൻ എന്റെ വാച്ചിലേക്ക് കണ്ണോടിച്ചു. നാലുമണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ മിക്കപ്പോഴും നാല് മണി എനിക്ക് സുഖമുള്ള ഒരു ഓർമയായിരുന്നു. സ്കൂൾ വിട്ടു കുട്ടികൾ ചിതറിയോടുന്നത് പണ്ടൊക്കെ ഒരു പതിവ് കാഴ്ചയാണ്. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ ക്ലാസ് മുറിയിൽ തളച്ചിട്ടതിന്റെ പ്രതിഷേധവും കൂടിയാണ് അവരുടെയീ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം. എന്റെ ഓർമയിൽ എന്റെ കുട്ടിക്കാലവും തെളിഞ്ഞു വന്നു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ജനാലകൾ വഴി ക്ലാസ് മുറിയിലേക്കു അരിച്ചിറങ്ങുന്ന സൂര്യപ്രകാശവും മൂന്നരയോടടുക്കുമ്പോൾ സ്കൂൾ ബസ് ഡ്രൈവർമാർ ഷെഡിൽ നിന്നും ബസ് ഇറക്കി ഗ്രൗണ്ടിൽ പാർക്ക് ചെയ്യുന്നതിന്റെ ശബ്ദവും കൂടി ചേരുമ്പോൾ മനസ്സിൽ വീട് തെളിഞ്ഞു വരും. വീട്ടിൽ എത്തുന്ന പാടെ ചെയ്തു തീർക്കേണ്ട ഓരോ കാര്യങ്ങളും ക്ലാസ്മുറിയിൽ ഇരുന്നേ കണക്കു കൂട്ടി തുടങ്ങും. ലാസ്റ്റ് പീരീഡ് കഴിഞ്ഞു ബെൽ അടിച്ചാൽ പിന്നെ തടവുകാരന് പരോൾ അനുവദിച്ചു പോലെ ഒരു സന്തോഷമാണ്.

പായ്ക്ക് യുവർ ബാഗ്സ്. എന്ന് ടീച്ചർ കൂടെ കല്പിച്ചാൽ പിന്നെ ബാഗ് റെഡിയാക്കി കാത്തിരിപ്പാണ് - ദേശീയ ഗാനം കഴിഞ്ഞ സ്കൂൾ വിടാൻ.

* * * *

ഒരു ദിവസത്തെ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ചാരിതാർഥ്യത്തോടെ ഞാൻ ലിഫ്റ്റിൽ നിന്നിറങ്ങി. ക്ലാസ് വിട്ടതിന്റെ ആരവങ്ങളും ആഘോഷങ്ങളും കോളേജിന്റെ ഓരോ ഫ്ളോറിലും ലിഫ്റ്റ് എത്തി വാതിൽ തുറക്കുമ്പോൾ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. ഇനി അവരുടെ നേരമാണ്- ആർത്തലച്ചു നടന്നു നീങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥി ഗ്യാങ്ങുകൾ, കോളേജ് മുഴുവൻ തങ്ങൾ വിലക്കെടുത്തതാണെന്ന ധാർഷ്ട്യത്തോടെ ആരേം കൂസാതെ വിഹരിക്കുന്ന രാജകുമാരന്മാർ, പ്രയാസപ്പെട്ടു ചിരിച്ചെന്നുവരുത്തി കടന്നു പോകുന്നവർ മനസിലുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവും അപ്പാടെ ചിരിയിലും വാക്കിലും പ്രകടമാക്കി വിട വാങ്ങുന്നവർ, സാറേന്നു ഒരു വിളിയോടെ സലാം വെച്ച് പോകുന്ന സ്നേഹമുള്ള ഉഴപ്പന്മാർ. ഓഫീസിൽ ചെന്ന് റെജിസ്റ്ററിൽ ഒപ്പു വെച്ച് എന്റെ ക്യാബിനിലേക്ക് തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ മണി അഞ്ചേകാൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അസ്തമിക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള സൂര്യന്റെ ആ സ്വർണ്ണ രശ്മി

കൾ അപ്പോൾ കോളേജിന്റെ ആ വലിയ ജനൽപ്പാളി കളിലൂടെ അകത്തേക്ക് പതിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

അസ്തമയ സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ ആവോളം ആസ്വദിച്ച പഠനകാല സായാഹ്നങ്ങൾ ഓർമയിൽ തെളിഞ്ഞു. പുളിമരച്ചോട്ടിൽ ചങ്ങാതിമാരോടൊപ്പം പലതും പറഞ്ഞിരുന്നു ഒടുവിൽ വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ യാത്ര പറഞ്ഞെണീക്കുമായിരുന്ന ഒരു കാലം , അതുമല്ലെങ്കിൽ തേവര തടാകക്കരയിൽ ഓരം ചേർന്ന് നഗരത്തിന്റെ മറ്റെല്ലാ ശബ്ദ കോലാഹലങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നു ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു നനുത്ത കാറ്റിനോടൊപ്പം ഇളം വെയിലേറ്റു മറ്റൊരുകാലം. അങ്ങനെ സൂര്യനും അസ്തമിച്ചു ഇരുട്ട് പരന്നു തുടങ്ങുമ്പോൾ, അകലങ്ങളിലേക്ക് പക്ഷികൾ കൂടണയുമ്പോൾ, അടുത്തുള്ള അമ്പലങ്ങളിലും പള്ളികളിലും പ്രാർത്ഥനാമണികൾ മുഴങ്ങുന്ന ആ നേരത്തു ഹോസ്റ്റൽ റൂമിലേക്ക് തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തെ മുഴുവൻ ഭാരവും ഇറക്കി വെച്ചു മനസ്സും ആ തടാകം പോലെ ശാന്തമായിട്ടുണ്ടാവും.

അങ്ങനെ എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത, ഇനിയൊരിക്കലും തിരിച്ചു പിടിക്കാനാവാത്ത മറ്റനേകം ഓർമകൾ..

അതിനൊക്കെ ശേഷം ജീവിതം എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ ഒഴുകുകയാണ്, ഒരു പുഴ പോലെ. ഡിഗ്രി ക്ലാസ്സിൽ പഠിപ്പിച്ച റൂമിയുടെ **'ദി ചാൻസ് ഓഫ് ഹമ്മിങ്'** എന്ന കവിത ഓർമയിൽ തെളിഞ്ഞു- ഇരുകാലുകളും ജീവിതത്തിന്റെ ദ്വന്ദ്വഭാവങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ മരക്കഷ്ണങ്ങളിലായി ചവിട്ടി നിന്നുകൊണ്ട് പുഴയുടെ മീതെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ചിത്രം. അവൻ ചവിട്ടി നിൽക്കുന്ന കഷ്ണങ്ങൾ ഭൂതകാലത്തെയും ഭാവികാലത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ പക്ഷേ ഇന്നിനൊപ്പം നീങ്ങിയേ തീരൂ. ഇന്നിൽ ജീവിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു എപിക്യൂറിയൻ കവിതാ ശകലം. ക്ലാസുകൾ തീർത്തു നാല് മണി കഴിയുമ്പോളേക്കും തന്നെ മനസ് പകുതി മരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പിന്നെ പിറ്റേന്നത്തേക്കുള്ള വായനകളും നോട്ട് മേക്കിങ്ങും ആയി കമ്പ്യൂട്ടറിനു മുൻപിലുള്ള കുത്തിയിരുപ്പാണ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അത് വളരെയധികം നീണ്ടുപോകാറുമുണ്ട്. കമ്പ്യൂട്ടർ സ്ക്രീൻ വല്ലാതെ തളർത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചു കണ്ണുകൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്മി ക്യാബിന്റെ വശത്തുള്ള ജനാലയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. ശരിയാണ്. ഭൂതകാല ഓർമകൾ മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും പിറക്കാത്ത ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിഹ്വലതകൾ അബദ്ധങ്ങളാണ്- ഇന്നിനെ ആഘോഷിക്കുക!! പക്ഷെ, ഓർമ്മകൾ മരിക്കുമ്പോൾ മരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ തന്നെ ഒരംശം അല്ലേ!? അപ്പോൾ മറക്കേണ്ടത് ഞാനായ വഴിയും എന്നെ ഞാനാക്കിയവരെയും അല്ലേ? അപ്പോൾ പിന്നെ മനുഷ്യനായതിന്റെ മഹത്വം എന്താണ്? അടുത്ത ദിവസത്തേക്കുള്ള ക്ലാസ്സിനായി ഇന്റർനെറ്റിൽ റെഫെറൻസുകൾ ചികഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ മനസ്സിൽ ഞാൻ തന്നെ മറ്റൊരു ഞാനുമായി സംവാദത്തിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

അതിന്റെ ഒരുഘട്ടത്തിൽ ജീവിതത്തിൽ ചങ്കിൽ തൊട്ട പലരും മിന്നി മറഞ്ഞു. പലരും അധ്യാപകരായിരുന്നു. പുസ്തകത്തേക്കാൾ ഉപരി ലാളിത്യത്തിന്റെ പിൻബലത്തിൽ ജീവിതം പറഞ്ഞുതന്നവർ ജയങ്ങളിൽ ഇത്ര കണ്ടു ആനന്ദിക്കുവാനോ പരാജയങ്ങളിൽ തകർന്നുപോകുവാനോ ഒന്നുമില്ലെന്ന് മനസിലാക്കി തന്നവർ. കൂട്ടിലടച്ച പക്ഷികളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കും വിധം നാല് ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ ക്ലാസ്സ്മുറി അതിരുകൾ നിർണയിക്കാതെ പുൽത്തകിടിയിലും മരച്ചോട്ടിലും മറ്റുമായി കുട്ടികളുടെ ചിന്തകൾക്ക് സ്വച്ഛന്ദം പറക്കാൻ മാനം നൽകിയവർ. അവരുടെ ക്ലാസുകളിൽ കുട്ടികളുടെ തലയെണ്ണൽ പ്രക്രിയ അപ്രസക്തങ്ങളായിരുന്നു മനുഷ്യനാകാൻ പഠിപ്പിച്ച മാഷമ്മാര്.!! മാഷ് !! മനുഷ്യരാകാൻ പഠിപ്പിച്ച ഗുരുക്കന്മാരെ ആദരപൂർവ്വം വിളിക്കുന്ന പേര്. വീണ്ടും മനസ് ആ വൈകുന്നേര ഓർമകളിലേക്ക് മടങ്ങി.

പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ് പഠിച്ച അവളുടെ ഉസ്കൂളിന്റെ ഓർമയിൽ അമിയയുടെ നാവിൽ നിന്നു സാറിനു പകരം മാഷ് എന്ന് അറിയാതെ മുഴങ്ങിയപ്പോൾ. ഞാൻ തന്നെ അത്

തിരുത്തേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ. അത് അവളെ കൂട്ടുകാർക്കു മുൻപിൽ കളിയായി പോലും അപഹാസ്യയാക്കിയപ്പോൾ ചെറിയ മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ജയപരാജയങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ .തെല്ലൊരു ആശ്ചര്യത്തിനപ്പുറം എന്റെ മനസും അശാന്തമാകാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഞാൻ ഓർമകളിൽ നിന്നുണർന്നു പുറത്ത് ഇരുട്ട് പരന്നിരുന്നു. കുട്ടികൾ പിരിഞ്ഞു പോയിരുന്നു. വരാന്തകൾ വിജനമായിരുന്നു, ചുറ്റുമുള്ള ക്യാബിനുകളും ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു. മുൻപിൽ കുറെ നേരമായി എനിക്കു വേണ്ടി തെളിഞ്ഞു കാത്തു നിന്നിരുന്നു കമ്പ്യൂട്ടർ മോണിറ്ററും എപ്പോഴോ ഉറക്കം പിടിച്ചിരുന്നു. എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്നവണ്ണം എന്റെ വിരൽ പൊടുന്നനെ എന്റർ കീയിലമർന്നു; ഫെഡിനയിൽ കുട്ടികളുടെ അറ്റന്റൻസ് മാർക്ക് ചെയ്യണം. ഇന്നെങ്കിലും നേരത്തെ ഇറങ്ങണം ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പെലെ എന്റെ മനസ്സ് വീണ്ടും വീണ്ടും എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അലൻ ആന്റണി
അസി. പ്രൊഫസർ
ഭാഷാവിഭാഗം

वो दिन क्यों न वापस आयें

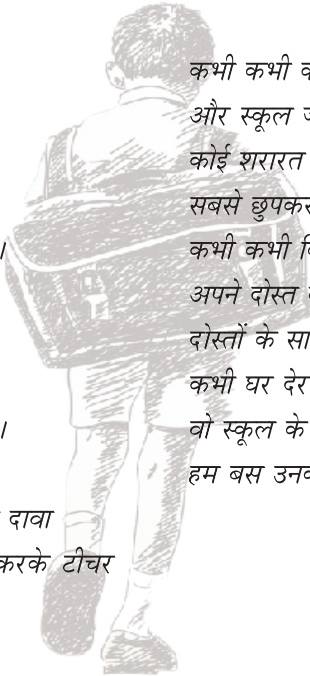

न जाने हम कब बडे हो गए ?
स्कूल के दिन जाते कहाँ खो गए?
दोस्तों की बातें याद आती हैं।
आँखों में नमी -सी छा जाती है।
वो दोस्तों की गपहाप, वो दोस्तो से लड़ना।
टीचर के डांटने पर, छुप - छुप के हँसना।
हर राह पर दोस्तों का साथ पिभाता।
सही और गलत की पहचान कराना।
वो दोस्तों का लंच झट से चट कर जाना।
वो आपना लंच छुपा कर खाना।
वो दोस्तों के बीमार होने पर, उनको देखने दावा
वो दोस्तों का छूटा हुआ होमवर्क, खुद करके टीचर को दिखा ना।
कभी कभी कोई बहाना बनाकर स्कूल न जाना।
और स्कूल जाते ही छुट्टी होने की राह देखना।
कोई शरारत करके मासूम सा चेहरा बनाना
सबसे छुपकर कक्षा में उत्पात मचाना।
कभी कभी किसी दोस्तको मिलकर सताना।
अपने दोस्त के लिए कुछ भी करने को तैयार हो जाना।
दोस्तों के साथ हर दिन स्कूल आना जाना।
कभी घर देर पहँचने पर माँ की डाँट खाना
वो स्कूल के पल लौट के ना आएगे।
हम बस उनके याद करके ही खुश हो जायेंगे।

Aashik Anish
B.com Model II A Batch

ഞങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ...
We the people of India

അതിവേഗം ബഹുദൂരംലോകം മുന്നേറുമ്പോളും ഇവിടെ അന്തിമയങ്ങിയ നേരങ്ങൾ പെണ്ണിന് അന്യമാകുന്നു.
അവളുടെ ജനനേന്ദ്രിയത്തിൽ കഠാരകൾ കുത്തിയിറങ്ങുന്നു.
ദേവാലയങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നിലവിളി ഉയരുന്നു..
പൊതുസ്ഥലത്തു ഒരുമിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ആണിനേയും പെണ്ണിനേയും സദാചാരഗുണ്ടകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു..
സ്ത്രീ സുരക്ഷയിൽ സിറിയയെയും അഫ്ഗാനസ്ഥാനെയും വെല്ലുവിളിച്ച് ഇന്ത്യ ഒന്നാംസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നു.
തെരുവിൽ മാലോകർ മർത്ത്യനെ തല്ലിക്കൊല്ലുന്നു..
പരിമിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിലെ അനന്തമായ ആവശ്യങ്ങൾ സഫലീകരിയ്ക്കാനാവാതെ പ്രകൃതി നശിയ്ക്കുന്നു.
മാനവന്മാർക്കിടയിലെ അന്യത ഇല്ലാതാവാൻ മഹാപ്രളയങ്ങൾ അനിവാര്യമാകുന്നു.
ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിയും പെരുകുമ്പോളും മഹാശില്പങ്ങൾ ഏകത്വത്തിന്റെ അടയാളമായി വാനിലുയരുന്നു.അയൽക്കാരന്റെ വേദന മനസിലാകാത്ത ഒത്തൊരുമയുടെ അടയാളം. !!!!

പൗരത്വം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോളും മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ നോക്കുകുത്തിയാകുമ്പോളും പ്രതികരിയ്ക്കുന്നവരെ വെടിവച്ചു വീഴ്ത്തുമ്പോളും നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥിതി വിലയ്ക്കെടുത്തു കൊണ്ട് മറുവിഭാഗം സമ്പന്നരെ വീണ്ടും സമ്പന്നരാക്കുന്നു.
വിദ്യാർത്ഥികളെ തീവ്രവാദികൾ ആക്കുന്നു.
ഒരുമുഴം കയറിൽ കർഷകർ നിത്യതയെ പുണരുന്നു.
ലോക സമാധാനം ആണവായുധ സമ്പത്തിനു മുന്നിൽ പരിപാലിയ്ക്കപ്പെടുന്നു.
മതം വ്യക്തിയിൽ നിന്നുമാറി സമൂഹത്തിലേക്ക് വ്യാപിയ്ക്കുന്നു. മാലോകരുടെ ചിന്തയെ പോലും സ്വാധീനിയ്ക്കുന്ന തരത്തിൽ അത് വേരാഴ്ത്തുന്നു.
ഇത്രയൊക്കെയാണെങ്കിലും വീണ്ടുമൊരു യുദ്ധമുണ്ടായാൽ സഹായത്തിനെത്താൻ മറ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിയ്ക്കാനുള്ള തത്രപ്പാടിൽ ഭരണാധികാരികൾ നെട്ടോട്ടമോടുന്നു..

അൽഫോൺസ ജോൺ
രണ്ടാം വർഷ എം.എസ്.
ഡബ്ല്യൂ

उत्तर पूर्व की प्रवेश व्दार – सिलीगुडी(बंगाल)

मेरा जन्म केरल में हुआ था परन्तु एक साल की उम्र में ही पश्चिम बंगाल की सिलीगुडी नामक शहर में बसने लगी। दसवी कक्षा तक में और मेरा परिवार वहाँ रहा। यह शहर हिमालय की गोद में स्थित हैं। चाय , लकडी , पर्यटन और परिवहन के लिए यह शहर जाना जाता है। काफी सारे चाय बगान देखने को मिलते है यहाँ से अव्वल गुणों वाला चाय मिलता है।

कई प्रकार के मंदिर, मुसलमानी दर्गाह और इसाई लोगों का गिरिजाघर यहाँ स्थित है। सारे धर्मों को प्यार से एक साथ जोडे रखते है - बंगाल । नेपाल के लोग भी यहाँ रहते है । नेपाल हमारे शहर से लगभग 24 कि.मी दूर है और मशहूर पर्यट न स्थल , सिक्किम भी काफी नज़दीक है I

यहाँ कई प्रकार के त्योहार मनाए जाते है । दुर्गा पूजा बंगाल का सबसे बडी पर्व है । अन्य त्योहारों में शामिल है लक्ष्मी पूजा, काली पूजा , होली , जन्माश्टमी आदि । पूजा के समय काफी बडे और खुबसूरत पंडाल बनाया जाता है । पंडाल देखने केलिए सभी धर्म के लोग आते है । बंगाली पडोसियां हमें अपने घर बुलाया करते थे प्रसाद खाने केलिए जिसका मुझे बसब्री से इंतज़ार था ।

बंगाली महिलाए ज़्यादातर साडी पहनती है और शादी शुदा स्त्रियों हाथ में लाल और सफेद कंगन,सिंदूर और संगलसूत्र पहनती है । पुरूष ज़्यादातर कुरता और धोती पहनते है पर अब जमाना बदलने के कारण सब कुछ बदल गया है । बंगाल की शादियों में बहुत रसमें – रिवाज़ होती है और देर रात तक होता है । बंगाल में खाने की अनेक चीज़े है । बंगाल को " मिठाईयों का स्वर्ग " कहा जा सकता है ।

मछली सारे घरों में बनने वाली चीज़ है जो सभी पसंद करते है । काफी प्रकार की मछलियाँ मिलती है वहाँ । दम , लूची , मछनी भात , बिरियानी , खिछडी , सिंगारा , मोमो , फूचका , घूघरी , चोप , आदि काफी मशहूर है वहाँ । बंगाली मिठाईयों में शामिल है सबसे प्रसिध्द रसगुल्ला , गुलाब जामुन , पेडा , आदि । बंगाल का वातावरण बदलता रहता है । केरल की तरह हमेशा वहाँ गर्मी नही है । मार्च से नवबर तक बहुत गर्मी होगी और दिसंबर से फरवरी तक बहुत ठंड । जुलाई के महीने में ज़्यादातर वर्षा अनुभव होती है । पर्वतो के करीब होने के कारण भूकंप भी अनुभव होता है । पूरा धरती हिलने लगता है ओर सब डर के खाली ज़मीन की ओर भागते है ।

मेरे अठारह साल के अनुभव से मुझे यह महसूस हुआ है कि बंगाल के लोगों में बहुत प्यार होते है । बहुत मेल जुलाब है अन्य लोगों के साथ । हमेशा लोग एक – दूसरे की मदद करने केलिए तैयार होते है । केरल के लोगों का मानना है कि सिलीगुडी एक छोटा सा गाँव है परंतु ऐसा नही है । वहाँ केरल की तरह ही अनेक शापिंग सेंटर, दुकान , बडे घर , सिक्स-लेन हाईवे , आदि सब कुछ है । अतः यह था बंगाल का एक छोटा – सा झलक ।

Anntreesa Mangaly
Ist Year B.Sc Psychology

मेरी जुनून

एक लडकी ने किये अपने घरवालों से कुछ सवाल ,
क्यों नही मिलती मुझे आज़ादी ?
क्यों मुझे चुप रहने की सलाह है दी जाती ।
हर बात पे मैं ही टोकी जाती ।
क्यों छीन जाती है लडकी की आज़ादी ?
लडकियों की कामयाबी पूरे जगह में है छायी ।
फिर भी क्यों कहलाती है वो पराई ?
आखिर किस बात की है उसने सज़ा पायी ?

तुम यह मत खाओ, तुम यहां मत जा
तुम यह मत बोलो, अपनी जुबा मत खोलो
तुम यह मत पहनो, ये बाते बचपन से ही
उसे जाती है सिखायी ।
घरवालों का आता है लडकी के लिए जवाब
मत करो तुम फालतू के सवाल
कल के दिन तुमको जाना है ससुराल
करनी है तुमको सबकी सेवा, तभी तो मिलेगा तुमको मेवा ।

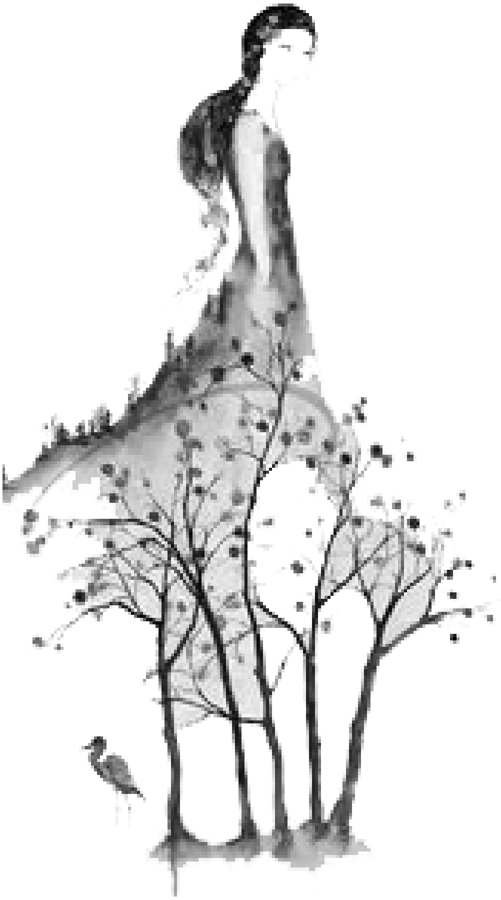

नही करेगी तुम बाहर काम
सिर्फ घर संभालना है तुम्हारा काम
बनना है तुमको एक कुशल गृहणी
बस यही बात है तुमसे कहनी।

लडकी फिर से बोली
अपनें दिल की बात उसने खोली
मुझको भी प्यारा है ये जहां
मुझको भी छूना है खुला आसमा I

एक बार मुझको भरने तो दो उडान
तुम सबके चहरे पर, मै लाऊँगी मुस्कान
मुझको भी बनानी है अपनी खुद की पहचान ।
मेरे अंदर है कुछ कर, गुज़रने का जुनून
अपनी मंज़िल को पाकर ही , मिलेगा इस दिल को सुकून ।

Sheetal Kumari
B.Com Model 1
F&T

ബാല്യം

തിരിച്ചെത്താൻ ഇനി എത്ര ശ്രമിച്ചാലും വീണ്ടും അകന്നു പോയ്കൊണ്ടിരുന്ന സ്വപ്ന ലോകം. പുന്നാരങ്ങളും സ്നേഹവും വീർപ്പുമുട്ടി എല്ലാവരുടെയും പ്രിയപ്പെട്ടവർ ആയി മാറിയ ആ കാലം. പിച്ചവെച്ച് നടന്നതും, മണ്ണ് വാരി തിന്നതും, വാശി പിടിച്ചു കരഞ്ഞതും, മാറി തുടങ്ങി. പിന്നീട് മണ്ണിൽ അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതി വിദ്യ അഭ്യസിക്കാനുള്ള തുടക്കം ആയിരുന്നു. ആ തുടക്കം പിന്നീട് എത്തി ചേർന്നത് ഒരു പറ്റം നല്ല സൗഹൃദങ്ങളിലും, അധ്യാപകരിലും, കുറെ നല്ല ജീവിത വഴിത്തിരി വുകളിലേക്കുമായിരുന്നു. നേടുന്ന അറിവുകൾ കേവലം മാർക്കുകൾ മേടിക്കാൻ മാത്രമായി മാറുകയായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളെ കാലഘട്ടം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കുറ്റം പറയാൻ ആകില്ലല്ലോ, മകന്റെ പടുകൂറ്റൻ മാർക്കുകൾ

പറഞ്ഞ് തലപൊക്കി നടക്കാൻ മാത്രമായി മാറുന്ന ഒരു പറ്റം ആൾക്കാർ ആയി മാറി തുടങ്ങുക യായിരുന്നു. എന്റെ കാലം ഭാഗ്യവാന്മാരായി ഞങ്ങളെ മാറ്റി. ഞങ്ങളെ

പഠിപ്പിച്ചത് ജീവിക്കാൻ ആയിരുന്നു. സഹായിക്കാൻ ആയിരുന്നു. എന്റെ കുഞ്ഞനുജന്മാരുടെ ഈ കാലത്തിൽ എനിക്ക് സങ്കടമാണ്.

ഇന്ന് ആ ബാല്യമില്ല, മണ്ണ് വാരി കളിക്കുന്നില്ല, സ്നേഹം കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടുന്നില്ല. കാലം അവന്റെ കൈയ്യിലേക്ക് കൊടുക്കുന്നത് യാന്ത്രിക ബാല്യത്തിനെ ആണ്. ഒതുങ്ങി കൂടി അവർ എന്തെന്നില്ലാത്ത ആഴങ്ങളിലേക്ക് വീണു പോവുകയാണ്. കല്ലെറിയാൻ മാവും മാമ്പഴവുമുണ്ടെങ്കിൽ എറിയാൻ ബാല്യമില്ല. കളിക്കാൻ പാടങ്ങളില്ല, ഉള്ള പാടത്തിൽ കളി ക്കാൻ ബാല്യമില്ല. ഇല്ല കാലമേ ഇന്ന് ബാല്യം എന്ന ആ വികാരം.

കാലമേ നിനക്കാവുമോ ബാല്യത്തെ തിരികെയെത്തിക്കാൻ ബാല്യത്തിൻ സ്വർഗത്തെ തിരിച്ചെ ത്തിക്കാൻ.

അജിംഷ ജലാൽ
എം.എസ്.ഡബ്ല്യൂ
ഒന്നാം വർഷം

We own We

Set out in search of meaning,
Clouded by a blue feeling,
Where do men come from..
And oh, where do we go?

They tell me facts and fiction.
I call it misdirection,
I dance to my own drum,
The beat says "i don't know"

On this day, i see clearly
What was always meant to be
This truth of nothingness
Is now my sole distress

"Life" is what it's called
It ends, and that is cold
My mind, i cant deceive,
My facts i shall receive

Time waits not a second,
One breath and then a second,
Each possession of mine
Soon, nothing they'll define.

What goes up must come down
I could run for land till dawn
But indeed the eleventh hour
Will bring my final shower

So what of joys and sorrows,
Why the worry of tomorrows?
There is today and there is my way
The truth i must discover

Nothing really matters
In this dark tunnel of life
But can you see what i see?
Through your eye, a glimmer of light?

We pave our own roads,
Paint our very own joys
Surely now you see?
Only we own we

Now remains a choice
Do i retreat or rejoice?
Do i wait for sunlight,
Or do i have a neon light?

"Men may come and men may go",
Famously said the river
Now that i really know,
There is not a need to shiver.

So i find joy in little things
The way a child smiles and sings
We are our biggest heroes,
We are our kings

The darkness asked for me to shine
And now i know i will be fine,
As i run around the ol'park,
Glowing neon lamps in the dark.

-Nadeem Saffar
Psychology

മായാത്ത നിറച്ചിരികൾ #8

കുതിരവട്ടം പപ്പു
(1936 - 2000)

ऐ मौत तूने मुझे जमींदार कर दिया

एलीसन बुश कोलंबिया विश्वविध्यालय की ऐसोसियट प्रोफेसर, मध्य-पूर्व, दक्षिण एशियाई और अफ्रिकन हिन्दी अध्यायन विभाग की प्रवक्ता तथा विश्व हिन्दी सम्मान प्राप्त करने वाली लेखिका थी। उनकी मृत्यु पर हिन्दी के विध्दान समुदाय ने अग्रणी युवा आवाजों में से एक को खो बैठे। १९ अक्तूबर २०१९ को एलीसन की आकसमिक मृत्यु हुई।

सत्रह साल की उम्र में भारत आने पर हिन्दी भाषा के प्रति लगाव मिली । वापस जा कर हिन्दी में पी. एच. डी. करके रिसर्च में जुट गई। २०११ में प्रकाशित मुगल इंडिया किंग औफ पोयट्री आँफ किंग्स - द क्लास्किल हिन्दी लिटरेचर में उनका काम उल्लेखनीय है।

वे हिन्दी साहित्य को शास्त्रीय रूप में देखने की तरीका अपनाये। १५०० ई से १८०० ई के ब्रज भाषा साहित्य के कवियों, ग्रंथी और शैलियो पर बुश के कार्यों का हिन्दी साहित्य इतिहास लेखन में गहरा प्रभाव पड़ा, यह साहित्थिक कोष की नयी दृष्टिकोण प्रदान किया। उन्होंने 'हिन्दी में इतिहास और इतिहास में हिन्दी' को खोजने की तरीकों को स्वीकारा। प्रारंभिक हिन्दी काव्य की महत्व देने के साथ भारतीय संस्कृति को लोकचार बनाने के प्रतिनिधित्व निभायी।

उन्के मृत्यु पर छात्रों,सहकर्मियो और दोस्तों ने गहरी संवेदनशीलता के साथ उनकी उत्कृष्ट योगदान का स्मरण किया। एलीसन बुश की आकसमिक मृत्यु पर पूरे विश्व हिन्दी प्रेमी उन्हें घार्दिक संवेदना के साथ भावपूर्ण श्रद्दांजली प्रकट करते है।

Vishal Vishwanath
B.Com Model I C.A.

നോവ്

ആരോരുമില്ലാത്ത ബാല്യത്തിൻ
നോവറിഞ്ഞ ആ പൈതൽ
തിരഞ്ഞത് സ്നേഹത്തിൻ നാമ്പുകൾ മാത്രം
കരുണക്കായി അലഞ്ഞാ കുരുന്ന്
ദർശിച്ചത് കാമത്തിൻ കണ്ണുകൾ മാത്രം
രക്ഷക്കായി അലഞ്ഞാ പൈതൽ
തിരഞ്ഞത് നീതിപീഠത്തെയെന്നാ
നീതിപാലകർ തിരഞ്ഞത്
കേവലം പണത്തിനായി മാത്രം
പണത്തിൻ പിന്നാലെ പാഞ്ഞവർ
തിരയാൻ മറന്നത് കേവലം സ്ത്രീത്വമല്ല
മറിച്ചൊരു കുന്ന് സ്വപ്നങ്ങളാണ്
ആ സ്വപ്നങ്ങൾ ഒടുവിൽ
ചെന്നെത്തിയത് ഒരു മുഴം കയറിലെന്നാ
ആ മുഴം കയർ തിരഞ്ഞത്
ആ കാമകണ്ണുകളെ മാത്രമല്ല
തിരയേണ്ടത് തിരയാതെ പോയ
ആ നീതിപാലകരെ കൂടിയാണ്

Reeba Biju
BBA

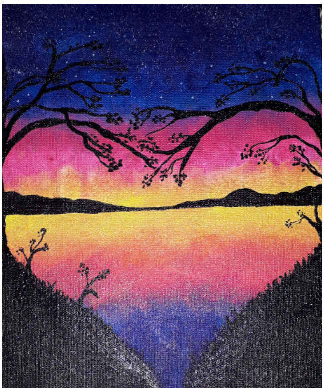

Linda Mariam Biju
Bcom Model-1

Ann Mary Kuriakose
B.Com Model 1
Finance and Taxation

Bibith K Mathew
1st Year MCA

Jyotsna
3rd Year, B.com

Abhirami Laxman,
2nd Year, B.S.W

Reports

2019

National Service Scheme

The activities of NSS for the year 2019-2020 begans with observing World Environment Day on June 5. Throughout the year more than 50 programs were conducted under the leadership of Fr. Shinto Joseph and Mr Vineeth U.V. The theme for regular activities as well as special camping program was cleanliness and hygiene. In association with various government departments and authorities, the NSS unit conducted awareness rallies,seminars,road shows and other programs. Apart from this, volunteers also contributed their efforts in various flood relief and rehabiliation programs organised by Rajagiri College

RED CROSS

The following activities were conducted under the leadership of Mrs Giji Francis with student coordinators Devipriya R Dharan(president YRC) & Libin Babu (secretary YRC). The activities included Orientation by Goonj NGO, Celebrating Anti Drug Abuse Day- Dance Drama, Paper Pen Making for Plastic Free Campus, Platinum Jubilee celebration of the Indian Red Cross Society, Ernakulam district, Seminar on disaster management.

Yi
Young Indians
WE CAN WE WILL

The following activities were undertaken under the leadership of Mr Ebin Babu P and Mrs Dayana Lalan K.The activities included visit to Kunnuvayal lp school , talk session titled "The View - Talent Speaks", Global Leadership Summit ,Turn About,Visit to Aluva tile factory, INNOVEX -hunt for talent , Visit old age home . Young India and Rotaract collectively initiated a Programme, the result of which was called Uplift the Capable. On 31 october 2019 a talk session was held at hotel Ibis presided over by S Balram.

Library Science

The department of Library Science had a wonderful academic year with a lot of academic and non academic activities engaging the students to bring out their true potentials and skills. The activities included Workshop on Usage of Anti Plagiarism Softwares in Research, FDP on open source Library Management Software KOHA, National Workshop on “E Publishing using OJS”, Alumni Interactions, Orphanage Visits, E Resource workshops, Workshop on EBSCO, Workshop on Financial Management in Academic Libraries.

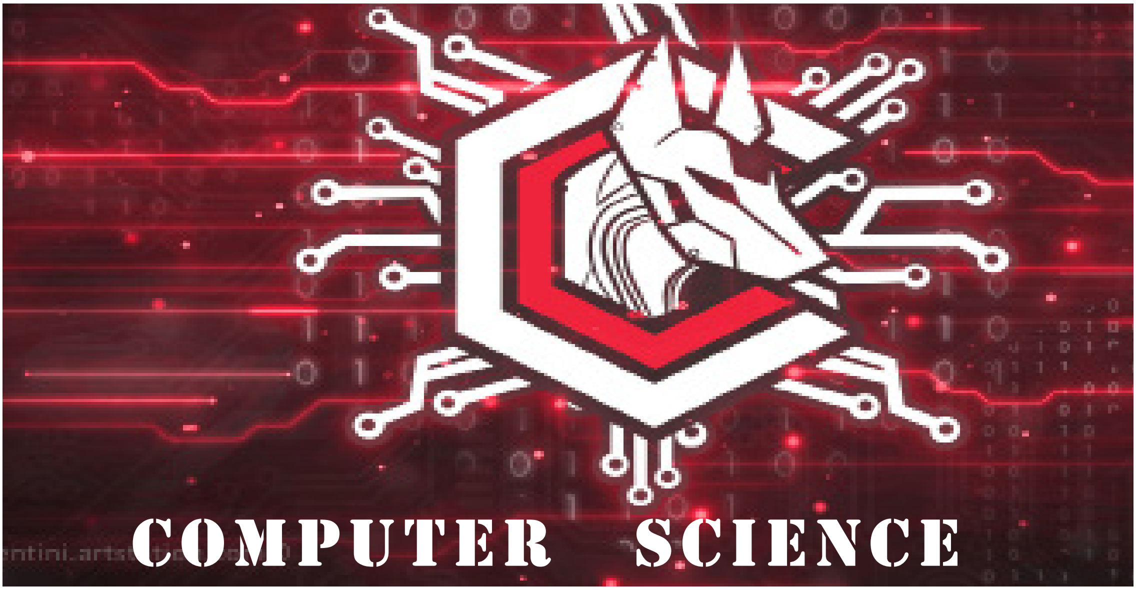

The department has been consecutively rated “Platinum” by the AICTE-CII survey, for its illustrious placement tract record and distinctive industry interaction programmes. The department hosted its most prestigious national intercollegiate fest “Euphoria”.

Department of Languages

The department of languages enabled the students to reach great heights through the study of language,Literature,Culture and Humanity. The activities were delivered through The globe. The Globe is an umbrella body that constitutes Drama Club, Film Club,Speakers Forum and Literary Club. The highlights included RIDLE - the annual art and literature festival for the students of Rajagiri, the theatre workshop and staging of two dramas by the teaching and non teaching members of the staff, film screenings, publication of poetry collection.

Department of Social Work

A lot of activities were undertaken engaging the students to bring in their talents and potential. The activities included Dyuthi - NAtional Conference on Immigration and Social Inclusion,Minaminnikoottam,Kunjattakilikal,Workshops on Psychotherapy, drug abuse prevention,health social work. The department had not only initiated but also had been a part of numerous awareness programs spreading the messages of prevention of Child Labour, Waste management, Human Trafficking and Drug Addiction problems. the department also hosted inter college fest namely Nattupolima,Samanwaya and Awake.

Association of Commerce Students Of Rajagiri

Association of Commerce Students of Rajagiri conducted various activities which enabled students to bring in their true potential and skills. Some of the activities conducted were painting and essay competition on the topic AIDS-Communities make the difference, poster designing competition in connection with Gandhi Jayanti.

The department envisions quality physical education and is committed to promoting competitive sports and athletic activities. It plays an important role in improving the physical and mental health of youth and in developing healthy life skills among students. The department envisages socio-educational development, harmony and discipline among the students and faculty. The department coordinates sports activities in Inter-Collegiate and University sports meets. It is also responsible for the selection of college teams to participate in various tournaments. The department is equipped with modern facilities to conduct events like volleyball, football, cricket, basketball etc. The college also provides state-of-the-art gymnasiums for boys and girls. The college teams participate in various Inter-Collegiate events on a regular basis.

Live Labs

The live labs department headed by Mr K.X Joseph, conducted various activities this academic year. The main focus of the lab for this academic year was mushroom cultivation and it proved to be a huge success. Activities conducted include training given to neighbourhood group members of Kudumbashree, Mushroom fest and Biennale.

COLLEGE UNION 2019 - 2020

College Union

The College Union Inauguration was held on 12th of November 2019. The College Union was inaugurated by Film Actor Siju Wilson followed by the oath taking ceremony. There were various cultural performances by the students of all departments.

Onam Celebration

The College Union Onam Celebration was held on 29th August 2019. The various competitions conducted were Uri Adi, Tug of War and Lemon and Spoon Race.

Arts Day

The College Union Arts Day was held on 26th November 2019. The various competitions included literary events, fine arts and theatre events.

Christmas Celebration

The College Union Christmas Celebration was held on 10th December 2019. The various competitions held were Star Making, Crib Making, Card Making and Christmas Carol Singing.

Annual Athletic Meet

The Annual athletic meet was held on 11th February 2020. Various field and track athletic events were carried out for boys and girls. Interdepartmental games were organised as part of annual sports meet from November to February and events like football, cricket and basketball were conducted.

MATVA 2K19

MATVA 2K19

Monde féminin
Nongmaithem Jerina
MSW First Year

SHAPING CAREERS / BUILDING LIVES

proschool
An IMS Initiative
KOCHI

Skill India
कौशल भारत - कुशल भारत

N·S·D·C
National
Skill Development
Corporation
Transforming the skill landscape

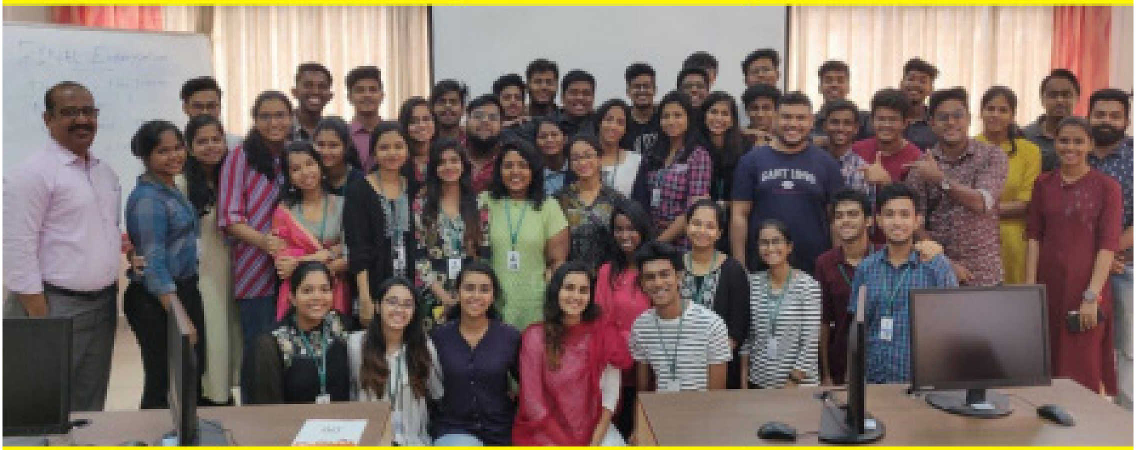

Courses We Offer & In Partnership With:

CFA Institute | ACCA | NSE Academy | CIMA

Short Term Add On Skill Programs

Digital Marketing | Business Analytics | Financial Modeling

CFA | ACCA | PGPIBCM (NSE) | PGPMA (CIMA)

For More Details

Call : +91 96456 29999 / 0484 - 4300 900

Email ID : kochi@proschoolonline.com

2nd Floor, PAVANA House, KP Vallon Rd, Above Union Bank, Kadavanthra, Ernakulam, Kerala - 682020

in IMS Proschool Kochi www.proschoolonline.com

© Copyright | All Right Reserved 2020

Rajagiri College of Social Sciences
(AUTONOMOUS)
Rajagiri Rd, South Kalamassery
Kalamassery, Kochi, Kerala 683104